

DER KURDISCHE DIWAN

DES

MĀLA'Ī ĠIZRĪ

Lg 216

DER KURDISCHE DIWAN

DES

SCHĒCH AHMED

VON

ĠEZĪRET IBN 'OMAR GENANNT MĀLA'I ĠIZRI

FOTOLITHOGRAFIE EINER HANDSCHRIFT

MIT EINER EINFÜHRUNG

VON

MARTIN HARTMANN

BERLIN

S. CALVARY & Co.

1904

Einführung

Durch die gütige Vermittlung des Herrn Dr. Hermann Gies, ersten Dragomans der Kaiserlich Deutschen Botschaft bei Seiner Majestät dem Sultan, kam im März 1896 die einem Freunde des Herrn Gies gehörige Sammelhandschrift in meine Hände, welche das hier fotolithografisch wiedergegebene Litteraturwerk enthält. Kurzen Bericht darüber erstattete ich in der *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes* Band 12 (1898) S. 102—112.

Den Inhalt bilden ausser einigen wenigen nicht kurdischen Bestandteilen folgende Werke in Kurmānġi:

1. Ein Gedicht, das durch die Überschrift bezeichnet ist als ‚Qaside des Schēch Aḥmed Elġezerī genannt Māla¹⁾‘ S. 2—20.
2. Ein Diwan, bezeichnet in der Überschrift als ‚Diwan des Fürsten der Dichter Schēch Aḥmed Elġezerī‘, in der Unterschrift als ‚Diwan des Māla Aḥmed Elġezerī‘ S. 21—222.
3. Das Gedicht Mam u Zin von Māla Aḥmed Elchānī S. 224—403.
4. Ein medizinischer Traktat von Māla Muḥammed Elarvāsī S. 404—410.
5. Das arabisch-kurdische Glossar *nūbār* des Māla Aḥmed Elchānī S. 412 bis 452; es ist von Albert von Lecoq in seinem ‚*Kurdische Texte*‘ (Berlin 1904) nach einer in Syrien erworbenen Handschrift fotolithografisch wiedergegeben.
6. Die ‚*aqīde* des Māla Aḥmed Elchānī S. 453—467.
7. Ein lexikalisches Gedicht unter dem Titel *gūl efsān* in der Art des *nūbār* von Schāhīn Chānī S. 470—528.

Das wichtigste Stück sind die hier wiedergegebenen Seiten 2—222²⁾, welche von der Handschrift selbst als dichterische Arbeiten des Schēch Aḥmed von Ġeziret Ibn Omar bezeichnet werden. Einiges Misstrauen gegen diese Angabe könnte der Umstand

¹⁾ Orig. *malā*. Das Wort, in dem eine Verstümmelung von Molla [ar. *maulā*] ‚Rechtsgelahrter‘ vorliegt, wird von den westlichen Kurmānġ-Kurden durchweg *māla* gesprochen. Jaba-Justi, *Dictionnaire kurde-français* s. v.: *mela*.

²⁾ Es sei hier besonders aufmerksam gemacht, dass sich ein Blatt mit der Ziffer 1 in dieser Mappe nicht findet.

erregen, dass sich auf Seite 220—222 ein *terkibbend* findet, in welchem die letzten Verse der vierversigen Strophen die des ersten Gedichtes von Hafiz' Diwan sind. Nun ist aber Schēch Aḥmed im Jahre 556 (1161), Hafiz im Jahre 791 (1389) gestorben, und diese Verarbeitung kann unserm Dichter nicht angehören. Dass sie ihm fälschlich zugeschrieben, wird man nicht als einen Beweis für die falsche Zuteilung alles Übrigen ansehen dürfen. Mir sind darin Stellen, welche einen sichern Schluss auf Entlehnung aus persischen Dichtern nach 556 zulassen, nicht vorgekommen. Man wird ohne Bedenken die Seiten 2—219 als Erzeugnisse des von der Handschrift genannten Autors gelten lassen dürfen. Dann aber haben wir in ihnen ein Unikum. Bisher ist kein anderes Manuskript der Werke des Schēch Aḥmed von Ğezīre bekannt geworden. Im Jahre 1900 erhielt ich Kunde, dass ein Kurdenschech im Wilajet Wan im Besitze des Diwans zu sein behauptete, aber Sicheres konnte ich nicht ermitteln. Albert von Lecoq stellte im Jahre 1902 fest, dass den in Syrien lebenden Kurden der Diwan des Māla dem Namen nach wohlbekannt ist; in ihren Händen aber sei das Werk nicht, erklärte man ihm. Es ist wahrscheinlich, dass sich Exemplare noch finden werden, vielleicht sogar bessere und ältere, als das hier wiedergegebene. Wenn ich mich entschlossen habe, das Stambuler Manuskript in der Weise, welche allein das Original vollkommen ersetzt, zugänglich zu machen, so geschieht es, weil die nahe Erwerbung andern Materials keineswegs sicher ist, das aber, das mir in diesem Augenblick noch vorliegt, dem Eigentümer zurückgegeben werden muss, und das Schicksal einer Handschrift in Privatbesitz zweifelhaft ist.

Die Bedeutung des Werkes erhellt schon aus dem Umstande, dass es das zweit-älteste Denkmal der Kurmāngī-Litteratur ist, wenn man die von Jaba, *Recueil de Notices et Récits Kourdes* S. 8 mitgeteilte Tradition der Kurden selbst über diese als richtig annimmt. Es ist das älteste uns erhaltene Denkmal dieser Litteratur, wenn nicht irgendwo noch der Diwan des älteren 'Alī Ḥarīrī, gestorben 471 (1078), auftaucht.

Über den Dichter scheint sich nur in dem oben angeführten Werke Jabas eine Mitteilung zu finden. Es heisst dort (Text S. 13 f.)¹⁾: „Der zweite Dichter ist Mela'i Ğizri. Er stammt aus Ğezīre in Bohtān. Sein Name ist Schēch Aḥmed. Im Jahre 540 trat er in Ğezīre auf. Zu jener Zeit war Mir 'Imādeddīn Fürst [*mir*] von Ğezīre, der hatte eine Schwester. Schēch Aḥmed verliebte sich in die Schwester des Mir. Er machte viele Ghazels und stellte auch einen kleinen Diwan zusammen, den man „Diwan des Mela'i Ğizri“ nennt; dieser Diwan hat eine feine (künstliche) Sprache [ist *muṣṭaliḥ*]²⁾ und ist bei den Kurden sehr beliebt. Mir 'Imādeddīn erprobte nun Schēch Aḥmed, dass er's mit der Liebe ernst meinte, und gab ihm seine Schwester.

¹⁾ Die folgende Übersetzung ist unabhängig von der Jabas S. 8 f., welche sich nicht genau an den Text anschliesst.

²⁾ Das soll hier doch wohl heissen: seine Sprache bewegt sich in einer bestimmten Terminologie, es ist darin viel *iṣṭilāḥ*. Zur Not könnte man die Angabe auch so auffassen: „der Diwan ist in einer konventionellen Sprache abgefasst“, in einer Sprache, über die man für derartige Erzeugnisse geeinigt hat [*luḡha iṣṭalāḥū 'alaiḥā*]. Nach unserer Kenntnis des Sprachgebrauches liegt die erste ssung näher.

Schēch Aḥmed nahm das aber nicht an. Er starb im Jahre 556 und ist in Ġezīre begraben. Sein Grab ist ein Wallfahrtsort.⁴

Kein Zweifel ist, dass der hier erwähnte Mīr 'Imādeddīn identisch ist mit dem mīr, mit dem der Dichter das Zwiegespräch von 19 Strophenpaaren S. 202—208 hat. Das erste Strophenpaar hat die Überschriften *سؤال ملا* und *جواب میر*, die späteren sind nur *ملا* und *میر* überschrieben. Namen werden nur im letzten Strophenpaare genannt; die des Dichters schliesst *غلامی میر عبادیتم*, ich bin der Diener des Mīr 'Umādīn, die des Emirs schliesst *أستاده* Schēch Aḥmed ist uns Meister'.

Wer ist dieser bei dem Dichter zu einem 'Umādīn gewordene 'Imādeddīn? Ist es ein kleiner Lokalfürst, zu dem der Māla Beziehungen hatte, und mit dessen Schwester die Geschichte spielt, die bei Jaba tradiert ist? Oder ist es eine auch sonst bekannte historische Persönlichkeit?

Befriedigende Antwort lässt sich mit Wahrscheinlichkeit geben¹⁾. Im Jahre 521 eroberte 'Imādeddīn Zengī, der Vater des grösseren Nūreddīn, Ġezīret Ibn 'Omar. Ibn Elatīr erzählt unter diesem Jahre (Tornberg 10, 453 f.) eindrucksvoll, wie der Fürst mit allen seinen Truppen nur wie durch ein Wunder dem Verderben entging, da sie, auf der Ebene Azzulāqa vor der Stadtmauer gelagert, von den in der Nacht diese überschwemmenden Fluten fortgerissen worden wären, hätte nicht am Abend die Stadt kapituliert. 'Imādeddīn wurde am 5. Rabi' II 541 (14. September 1146) von den eigenen Sklaven ermordet. Trat der Māla auch wirklich, wie der Bericht bei Jaba es will, erst im Jahre 540 als Dichter auf, so blieb Zeit genug, zu dem Fürsten in Beziehungen zu treten, welche die oben erwähnte poetische Wechselrede erklären. Aber man wird es

¹⁾ Gegen die im Folgenden versuchte Konstruktion wird mir von kurdischer Seite der Einwand erhoben, dass die Beziehung des Atabek zum Kurdischen nicht recht verständlich sei und dass es näher liege, bei dem Mīr Umādīn an einen der zahlreichen Emire aus der Familie 'Azizān in Ġezīre und Bohtān zu denken, deren Namen auf *din* ausgehen. Diese 'Azizān-Emire hätten das Land ununterbrochen bis 1263 [1847] beherrscht, ausgenommen eine kurze Zeit in der Periode der Qaraqunlis und Aqqojunlis. Dem Einwande steht die Tatsache gegenüber, dass es im Orient allgemein üblich ist, Fürsten auch in Sprachen anzusprechen, die ihnen völlig unverständlich sind. Dem eindringenden Eroberer legt man zu Füssen, was man kann, und wie man's kann. Schwerere Bedenken sind, dass niemand von der Begleitung des Sultans durch eine Schwester auf dem Kriegszuge etwas weiss und dass eine solche Mitlauferei im Orient nicht üblich ist, sowie dass die Notiz bei Jaba nur von einem Mīr spricht, während doch die Gestalt des 'Imādeddīn eine so bekannte ist, dass sich die Spur seiner historischen Stellung in der Tradition, die bei Jaba vorliegt, kaum verwischt hätte. Ist die Mitteilung meines kurdischen Gewährsmannes über die Familie 'Azizān richtig ('Azizān kommt auch als Name einer in Kašgarien herrschenden Saijid-Familie vor), so bleibt festzustellen, ob Ġezīre sich auch zwischen 540 und 556 in den Händen eines Mannes aus dieser Familie befand. Es ist zuzugeben, dass die Erzählung der Tradition glaubhaft ist, wenn sich die Geschichte zwischen dem Dichter und dem ihm durch Stammesverwandtschaft nahen Fürstenhause abgespielt hat. Ich halte daher an der obigen Konstruktion nicht durchaus fest, habe sie aber nicht ausgemerzt, weil sie Beziehungen behandelt, die für eine weitere Behandlung des Lebens des Dichters und des Kurdentums von Ġezīre fruchtbar werden dürften.

mit jenem Datum nicht zu genau nehmen dürfen. Lässt man den Dichter auch nur sechzig Jahre alt werden, so kann er sehr wohl bei der Eroberung der Stadt durch den Atabek von Mosul sein poetisches Talent entfaltet und nach Art der orientalischen Dichter es in den Dienst des Fürsten gestellt haben. Dass der 74 Jahre nach unserm Dichter gestorbene 'Izzeddin 'Alī Ibn Elaṭīr, der bekannte Verfasser des Kāmil und Landsmann des Dichters, der doch gewiss den Klatsch seiner Vaterstadt, auch den der älteren Zeit, gut kannte, von dem Heiratsscherz des Fürsten nichts weiss, kann nicht verwundern. Die romantische Geschichte von der Liebe Schēch Ahmēds zu der schönen Prinzessin ist wohl eine spätere Erfindung. Aber dass der Chronist den Kurdendichter, der doch wohl schon zu seiner Zeit ein bedeutendes Ansehen beim eigenen Volke genoss, gar nicht erwähnt, ist kaum Zufall. Gewusst von ihm hat er sicher. Es spielen hier nationale Motive hinein. Die gelehrte Familie der Aulād Elaṭīr¹⁾ wird den Kurden nicht freundlich gesinnt gewesen sein, auch ist die Geringschätzung bekannt, mit welcher die Araber auf alle fremden Litteraturen herabsehen. Verstand selbst Ibn Elaṭīr genügend kurdisch, so wird er sich nicht die Mühe genommen haben, den Diwan unseres Dichters näher anzusehen.

Wie hoch der Māla von Ġezīre als Dichter einzuschätzen ist, darüber wage ich kein Urteil. Nur soviel, dass sich ersichtlich sein Dichten in den Kreisen bewegt, die schon im Beginn des fünften Jahrhunderts in Vorder- und Mittelasien allgemein rezipiert waren, denen des Mystizismus. Vielleicht wird ein genaues Studium Anlehnung an einen bestimmten persischen Dichter erkennen lassen. In jedem Falle sind unter den Bildern und Wendungen zahlreiche, die uns aus der persischen Poesie der genannten Richtung wohlbekannt sind. Sicher ist der Dichter schon früh von seinen Landsleuten hochgeschätzt worden, wie es ja auch heute der Fall ist (vgl. oben). Es scheint, er hat sogar die Ehre der Kommentierung erfahren: auf S. 128f. finden sich mit roter Tinte erklärende Anmerkungen in persischer Sprache, die ش gezeichnet sind²⁾.

Als sprachliches Denkmal haben die Dichtungen Schēch Ahmēds eine hohe Bedeutung. Für sich betrachtet gestatten sie keinen sichern Schluss, ob wir es hier mit dem erträglich gelungenen Versuch eines Einzelnen zu tun haben, den Lokaldialekt seiner Heimat zur Auslösung seiner Persönlichkeit in dichterischer Kunstübung zu verwenden, oder mit dem Gliede einer in deutlicher Richtung laufenden Kette. Im ersten Falle wäre dieser Diwan etwa ein Gegenstück zu der Sammlung lustiger Lieder in der Volkssprache, deren Verfasser gerade ein Jahr vor unserm Schēch Ahmēd im äussersten Westen, in Andalusien starb, und die uns unter dem Namen 'Diwan des Ibn Quzmān' bekannt sind³⁾. Aber die Dichtung Schēch Ahmēds hat einen ganz andern Charakter

¹⁾ Über diese an bedeutenden Gliedern reiche Familie siehe die inhaltreiche Anmerkung 2 in Goldziher, *Abhandlungen zur arabischen Philologie* 1, 161.

²⁾ Eine Vermutung, wer hinter dem š steckt, ist bei dem Fehlen von Nachrichten über die litterarischen Kreise, die hier in Betracht kommen, nicht zu äussern.

³⁾ Fototypische Nachbildung des einzigen Manuskriptes wurde von David von Günzburg veranstaltet (Berlin, Calvary & Co. 1896). Siehe dazu meine Ausführungen in *Deutsche Litteraturzeitung* 1896 Sp. 1287 f.

als die flüchtige Muse des südspanischen Arabers: hier Gelegenheitsgedichte mit zahlreichen persönlichen Anspielungen, mit Schilderungen des reichen volkstümlichen Lebens, vor allem in einer Sprache, die den Erdgeruch nicht verleugnet und sich ersichtlich bemüht, lokale Eigenheiten hervortreten zu lassen. Das ist nicht Schēch Aḥmeds Sache, noch seine Absicht. Der Geist, der hier herrscht, ist der der bedächtigen, mit zusammengekrantem fremden Flickens prunkenden, pedantischen und recht langweiligen Gelehrsamkeit. Es ist eine Arbeit nach berühmten Mustern mit der Tendenz, die zur Zeit des Dichters die neupersische Literatur durchaus beherrschte, und auch die unter ihrem Einfluss stehenden Völker ergriffen hatte: der religiös schwärmerischen, d. h. sufischen. Versuchen, den Gedanken der mystischen Poesie der Perser in der volkstümlichen Sprache der Heimat Ausdruck zu geben, begegnen wir schon im fünften Jahrhundert. Von dem im Jahre 410 (1019) gestorbenen Bābā Ṭāhīr aus Hamadān haben wir Ruḅā'īs in einer Sprache, welche dem Schriftpersischen erheblich näher steht als die Schēch Aḥmeds¹⁾. Wir wissen nicht, ob Bābā Ṭāhīr mit solcher Verwendung in seinem Kreise allein stand, noch in welcher Weise sich etwa verwandte Bestrebungen in diesem Kreise mit den seinen berührten²⁾. Bei Schēch Aḥmed sind wir etwas besser daran. Wir wissen aus der Notiz bei Jaba (Text S. 13 ff.), dass ausser ihm sieben Männer bei den Kurmāngī bekannt sind, welche in Kurmāngī geschrieben haben. Wir kennen ein Werk eines dieser Dichter, das oben genannte Mam u Zīn des Aḥmed Elchānī. Bei Vergleichung der Sprache dieses Gedichts mit der im Diwan Schēch Aḥmeds ergibt sich, dass wesentliche Verschiedenheiten nicht bestehen. Nun ist Aḥmed Elchānī, der i. J. 1063 (1653), also 507 (492) Jahre nach Schēch Aḥmed starb, in der Landschaft Hakkārī geboren, während Schēch Aḥmed aus Ġezīre stammt. Die Gleichheit der Sprache wird also nicht etwa auf eine Gleichheit des heimischen Dialektes zurückzuführen sein. Es liegt vielmehr die Annahme nahe, dass sowohl Schēch Aḥmed als Aḥmed Elchānī sich einer künstlichen Sprache bedienten, welche nicht sosehr den Versuch darstellt, einen bestimmten der verschiedenen lokalen Dialekte getreu wiederzugeben, als den andern, für die Angehörigen einer durch gemeinsame Eigenheiten verbundenen Gruppe von Ortssprachen ein allgemeines Verständigungsmittel in einer gemeinsamen Schriftsprache zu schaffen. Vorbilder waren vorhanden. Man sah, wie die Regierung Persiens und die Gebildeten des Landes in den schriftlichen Äusserungen sich einer Sprache bedienten, die sich keineswegs mit der wirklich gesprochenen deckte und doch sich als vorzügliches Verständigungsmittel bewährte. Warum nicht einen Versuch machen für das Land, das hauptsächlich von den sich als eine Nation fühlenden Kurden bewohnt ist? Wir wissen nicht, ob bei denen, die zuerst für Schaffung einer

¹⁾ Einiges über den Dialekt der Vierzoiler Bābā Ṭāhīrs siehe in: *The Lament of Bābā Ṭāhīr* edited, annotated and translated by Eduard Heron-Allen, London 1902, S. XVI ff. Auch hier liegt ein Beispiel für die in meinem „*Das Buchwesen in Turkestan*“ (Mitt. Sem. Or. Spr. 1904 Abt. II) S. 76f. besprochene Erscheinung vor, dass die Abschreiber charakteristische Werke modernisieren, bezw. übersetzen. Neben Huarts dialektischem Text steht der neupersische des Ms. Schefer.

²⁾ Die Nachrichten über Dialekt-Verse seines Zeitgenossen Kemāluddīn Pīndār aus Bai geben keinen Anhalt; s. Ethé, *Neupersische Litteratur* (im Iran. Grundriss) S. 223.

Schriftsprache gearbeitet haben, das Ziel ein so weit ausschauendes gewesen ist. Erreicht wurde immerhin etwas. Die Kunstdichtungen in Kurmängi fanden wenigstens zum Teil über das engere Gebiet hinaus Beachtung, aus welchem ihre Verfasser stammen. Diese gehören der Herkunft nach den Landschaften Hakkāri (5), Ğezire (1) und Bājezid (2) an. Diese Gebiete sind Bestandteile des türkischen Reiches. Über die sprachlichen Verhältnisse sind wir nicht genügend unterrichtet. Es steht aber fest, dass die von Aḥmed Elchāni herrührende Bearbeitung des nationalen Epenstoffes Mam u Zin unter den Kurmäng-Kurden der Türkei bekannt und geschätzt ist. Gerade weil dieses Gedicht das nationale Empfinden berührt, ist seine Drucklegung der türkischen Regierung nicht erwünscht, und gerade deshalb nahm Bedrḥānpāšāzāde 'Abdurrahmān es in seine Zeitung ‚Kurdistān‘¹⁾ auf. Es wäre gewagt, nach dem Gesagten etwa von einem ‚Hochkurdisch‘, oder auch nur von einem ‚Hochkurmängi‘ sprechen zu wollen. Aber der Charakter unseres Diwans als eines Kunstproduktes, das sich weit über den engen Kreis einer einzelnen Stadt oder eines Tales hinaus an den ganzen grossen Kreis der Stammesgenossen wendet, ist zu erschliessen aus der Tatsache, dass er mit seiner Sprache nicht allein steht, sondern eben, wie oben gesagt, Glied einer Reihe ist, die ihrem Wesen und ihrer Bedeutung nach zu erkennen bei dem Eifer und der Kraft, mit welcher diese Studien jetzt getrieben werden, gewiss gelingen wird. So wird dieser Diwan ein wichtiger Beitrag werden zur Geschichte der Kurd-Sprachen.

Das Material für eine Darstellung dieser Geschichte, für Lösung der Frage nach der Stellung der Hauptgruppen der Kurd-Sprachen zu einander und zu der grossen iranischen Familie ist zur Zeit noch recht unvollkommen. Wichtige Aufschlüsse werden die Texte geben, die Albert von Lecoq im Jahre 1902 in Syrien gesammelt hat. Reiche Ausbeute gewährte die speziell dem Studium der Kurden-Sprachen gewidmete Forschungsreise Oskar Manns. Das wichtigste Material ist die Sprache des Volkes, namentlich wie sie im Munde der Frauen und Kinder sich gestaltet. Daneben aber verlangt Beachtung die Form, welche künstlerisch gestaltende Männer und Frauen dem Werkzeuge der Verständigung im täglichen Leben gegeben haben. Die Werke, in denen sie es getan, sind als Kunstprodukte oft minderwertig, fast immer reine Nachahmungen, wo der die Redekunst Übende aus dem gelehrten Stande hervorgegangen. Immer aber gewinnen diese Erzeugnisse einen Einfluss auf das Volk, auch in sprachlicher Beziehung, wenn sie nur irgendwie eine Saite des Empfindens der Menge zu rühren verstehen. Und selbst, wenn das nicht der Fall, wenn sie nur im kleinen Kreise der *udabā'* und *fuzalā'* wirken, so werden sie in diesem wohl zu einem Keim, aus dem ein Anderer, dem Herzen des Volkes Näherer, eine schöne Frucht zur Reife zieht. Das poetische Werk des Mālas von Ğezire wird mehr als eine gelehrte Arbeit anzusehen sein, aber diese Arbeit ist die Vorfrucht der das nationale Empfinden im höchsten Masse berührenden Behandlung des heimischen Epenstoffes von Mam u Zin durch Aḥmed Elchāni. Wollen wir die Ursprünge kennen der künstlerischen Verwendung der Sprache in diesem

¹⁾ Siehe über sie den Schluss meines Artikels in der *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes* (S. 112).

Werke und ihrer Gestaltung bei allen denen, die in den letzten zwei Jahrhunderten korrekt zu schreiben suchten, so müssen wir auf das Vorbild zurückgehen, das ihnen allen vorleuchtete — den Diwan Schēch Aḥmeds, des Mālas von Ğezīre.

Die Reichsdruckerei führte die fotolithografische Arbeit mit gewohnter Sauberkeit aus. Da das Lichtbild auch alle Schmutzflecken und farbig abstechenden Ungleichheiten im Papier scharf wiedergab, so war die Korrektur äusserst mühsam. Wo das Beseitigen einer Unsauberkeit das Hineintragen auch nur des geringsten Subjektiven befürchten liess, wurde davon Abstand genommen. Bemerket sei, dass die Punktgruppen auf Seite 2, welche nicht Teile von Buchstaben sind, offenbar zur Zier dienen sollen und mit roter Tinte beigefügt sind. Es sind ihrer auf Z. 3. 4. 6. 8. 9 vier, auf Z. 5 drei und auf Z. 10 fünf.

Hermsdorf (Mark)

Martin Hartmann

Mai 1904

بِذَا قَصِيدَةَ شَيْخِ أَحْمَدَ الْجَنْزَرِيِّ الْمُسَمَّى بِكَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ سَحَرَكَا مَا أَزَلْ ذَاتِي تَجَلًّا يَا خُودَا
نُورًا جَالَا لَكُمْ يَزَلْ يَوْمَ عَشِيَّةٍ شَعْلَانَا

ذَاتِي تَجَلًّا بُولِذَاتِي بِاسْمِ وَأَثَارٍ وَصِفَانَا
رَسْرَاحٍ وَفِي عَالِيَاتٍ خَفَّ بُولِ سِرِّرِنَا

ذَاتِكَ مَقْدَانٍ بُوُجُورٍ بُوُجُورٍ بُوُجُورٍ
وَصَفِّ وَأَضَافَاتٍ وَبُورِيكَ تَجَلًّا نَدَا

حَسَنٌ وَجَالِي خُوسِتِ أَفِينِ قَبِيكَرَاتِيكَ ذَابِحَانَا
نُورًا قَدِيمٍ بُوُغَشِقِي وَفِي وَأَنْ لِيكَ نَارُ عَشْوَانَا

عَشْوَانَا

در شے کنبد یا غریبا کس
 عشقے ژنودا لایزال حسن و جمالا ہے مثال
 کہ نامبعده باشد بغیر بیس
 پس اند یا لوم و شمال دیسا خوہ لے پروانہ

عشق و محبت ہر ہبو حق حاشقے ذاتے خوہ بو

محتاج حسنک دی بنو نقل و روایت ہے وہ دا

برہان عقل اف کر قیاس اسم و کمالا تین در خاص

اول لے ہے پناس وی نوری اف پر تو قد ا

او نورہ دا ہے شوق و طاق عالم خویا ما دنا

برقین خوہ اقیبے بلاق رنگ رنگ برق و لمعہ

سجنان ژر مر خالق نور اسپید صارتے

تا قیبتہ قلبے عاشقے لرزین و تا و جذبہ دا

معنای عشقے دم چہ لومن بعینی دل دیر

عکسا جمالك صافیہ لایع و مر انا مہ دا

حسن و محبت ذات کن معشوق و عاشق لاتہ کن

لے صورت و مر اتہ کن ہر یکہ و معنایا خوہ دا

کَرْد لَبْرُنْ وَرَعَا شَقْنِ عَارِفِ وَقَيْدِ صَادِقِنْ

اَیْنِهٖ نُورِ احْتِنِ جِے جِے دِوَانْدِ اَجْلَوَهٗ دَا

عاشق اوہ دلبر اوہ ظاہر اوہ مظهر اوہ

روحِ حُرِّی و کوہِ اوہ ہر شاہدِ کِ دُرْدَانِ دَا

ہر شاہدِ کِ دَا دِیْمِ دُرْدُرِ و حَادِ جِشْنِ بَرِ بَرُوَسْرِ

خَطِّی عُبَارِی نَقَطِی پُرِ کَاتِبِ رِبَا لَشَحْهٗ دَا ز روجہ تہا

حَرْفِی کَشَانْدِی کَاتِبِی لَوْحِی زِ دَنْبِی قَالِبِی

یَکْ یَکْ بِاسْمِی وَاہِی اَعْرَابِی وَقَيْدِی وَنَقَطِی دَا

نُورِی زِ سَرْحِی قَدَمِ نَقَاشِ سَرْمَشَقِی قَدَمِ

پے زِ پِنَانْدِ لَوْحِی عَدَمِ ہَرِی کِ زِ یَکْدِی چِشْمِ دَا

اَشْ شَکْلِ وَصُورَتِ چِشْمِی پِنِ اَصْلِی لِبَا تَرِہِی پِنِ

نَسَبِی پُوَانِ اَوْسَا یَہِ پِنِ تَرْتِیِبِ خِیَالِ قَوِہٗ دَا

عَالَمِ اِبْعَالَمِ اَشْ نَسَقِ اَیْنِہٖ اَیْتِ اَسْمَا یِ حَقِّ

نُورِ اِتْجَا اَیْتِ تَقِّ عَکْسِ وَخِیَالِ وِسَا یَہٗ دَا

۴۱

هر هیتالی روح جسم شکر کو پے دانے طلسم
دی وفق بن دخواست اسم او حرف فاندازه

مستقیم
ام تیک هویاتین حقین اسمین زو صند
موهوم لاشی طلقین عکسین خوابد ایسه

پر تو زعینے نور کے تین تین تجلا طور کے
آق سرد دت یک فور کے هر چند لب لب قطم

او شاهدی بری رعیب هر جاوه دانے رعیب

سے عالمی اوتیتہ جیت دیسا لہیرا و جاوه دا

رنک رنک حُسن صورتان نقش و نکاری دستخان

بالا و برن قامتان کفٹی دنازلک جاوه دا

بشیر
شیرین لبین قد نے شکر نازلک قدین سیمین

زلفان ستار بور و زبر بر بیکان لبکی طعنه

کلدستہ پین نور پین قدم دستار انکشتین قلم

اولالین باغی ارم ماور لبلیخان زاله دا

اَرَسَّهَرُونَ وَذَرِيْمَ ذَرِيْمَةٍ بِكُونِ سُرْمَتِي

وَلِدَانُ وَحُورُنْ اَوْ پَرِي هَاتِي لِبَاسِي جَامَهْ دَا

چِنْدِي كُو خَلْ وَرَوَقِنْ لُو ثَرَاتِي طَلِقِنْ دَا

تِيكْ جَلَوَهْ پُتْ نُو رَاحِقِنْ عِشَقْ اَزَلْ پَرِشِيَوَهْ

حُسَامَتِي فِي نِشَانِ وَهْ دَفِي بِنَقِشِي زَرَفِشَانِ

حَالِ وَخَطِيَّتِ عَنَبَرِگِشَانِ بِيْنِ دِيْنِ دِيْغِي لَبِيْهِ دَا

دَا اَوْ جَسْنَادِ لِبَرَانِ خَلْ وَ لِبَاسِ وَ زِيُوْرَانِ

بِيْتِنِ شَهْرُو دَا بَقْرَانِ بِيْنَاهِيَا مَهْرِ دِيْغَهْ دَا

بِيْمِيَّتِ دِحْسِي رِيكْ رِيكْ نَايْ دَقْ وَ قَانُونِ وَ چِنَكْ

اَوْ عِشَقَهْ وَ اَنْ تَبِيَّتِ بَدَنَكْ لِيكْنِ خِرْسِي نَعْمَهْ دَا

سِرِّ اَكْلَامَا قَدَسِي دَمِ دَمِ دِلِيْسِي نَقِيْسِي

تِيْتِنِ تَنْزَلْ فِي حَسِي نَايْ بِيَانَكْ اَقْ قِصَهْ دَا

وَهْ تَقِي كُو عِشَاقِنِ هِيْنِ مَهْرِ دَا رُو مِشَاقِنِ هِيْنِ

وِي شَسِي اَفَاقِنِ هِيْنِ دَا كِهْشِيْنِ دَسِيْپِيَهْ دَا

دَا كِهْشِيْنِ

دَا الْفَتْنِ بْنِ كُوكَبٍ وَجِيحِ رَا بِنِ زَاهِدٍ مَعْرُوفٍ كَرِيحِ
سِبْطِي وَسَعْدِي وَالْفَتْحِ عَشْقِي دِرْوَانِ كَشْفَا حَوْه دَا

دَا حَسَنُ وَحُبِّ دِمَظْهَرَانِ وَهَدِيكَ تَجَلَّابِنِ مَرَانِ
عَاشِقِ بَجُونِ دَقَاتِرَانِ دِحْسَنَا حَبَّتْ نَامَه دَا

حَسَنُ وَجَمَالِ وَعَشِقَهَه آرَامِ دِپَرْدِ پَدَانَه
مَحْبُوبِ لَوْحَتِي نَه نَابِنِ دِپَرْدَه وَجِلْوَه دَا

مَحْبُوبِ وَخُوبِ وَدَلْبِرَانِ بَكْرِي لَوَانِ حَقِي دَرَانِ
دِي خَوْه زَسْبَا كُو نَجْرَانِ بِنَمِينِ دِخَمَلِ وَهَجَه دَا

اَقْلَالِ يَنْ وَي تَا زَه تَرْدِ فَصْلَا بَهَارِي تَيْنِ نَظَرِ
پَي پَي كُودِي اَوْبِينَه دَرِخُوشِ خُوشِ دِعَرْدِي خَا رَه دَا

رَمَزَكِ غَرِيبِ پَرْمَشْتَرِي نَا زَلِ بِيْتِ دِخَا طَرِي
كَارِي تَه دَا نَمِ دَا كِرِي خَفِ بِيْتِ دِنِيفِ قَلْبِي دَا

مَفْرُومِ كُوبُوعَلُومِ دِرْدِلِ زِي پُورِيدِي دِي صَدْعَمَلِ
بِي نِي لِبَا سَكَه پَر جَمَلِ هِنِكِي كُوسَعِي وَجِهَكِ دَا

لفظ و عبارت جامه به محبوب معنی بخوبی

لی خمل و حسنه زیدیه لور الجستی زید دا

قبست

من اقی مثاله شربوت ببت زوران بزلفان دل

هرچی ته دی صورت پرست وی دریتیم به قید

پیس و خراب و زشت و عار ما او کجلی تنه کار

ای قید لیم به ندیه نار حب خود نا فاسپنه دا

چاری هلین باری بین نه دپرده یا طاری

صد جاری از کاری بین کل وی دنا نا بچه

اق براد اکر دکار لوگر اراده و اختیار

شبه بچه هر کلمه بارکش بون بشکو غنچه

بائے آقینبی لولقی کورد قشت و زلفا سر حقی

هر دم هزازول داکفی حال لودر ای دانه دا

جر اوجودی جوش هات نورک تترل بوصفا

هاتن تعین تیک صفا اشیان ظهور علمیه

امین

اَشْيَاءِ عَالَمِي بُونَ ظَهَارِ اِسْمَانِ زُفِيضًا اِسْمَ نُوْرٍ
تَقْوِيْمَ بَسْتَنَ بِهٖ قَصُوْرًا حَكْمِي صِفَاتِ سَبْعَةٍ دَا

لَوْ عَالَمِي تَقْوِيْمَ بَسْتَنَ اِهْرَاسِكِي فِعْلًا كُ خَوْهٖ خَوْتِ

حَكْمِي تَقْرَفِ دَا بَدَسْتِ اِهْرَوِي دَمَلِكِ وَقَبْضَةٍ دَا

اِعْرَاضِ وَغَيْرِ وَجُوْهَرَانِ وَاِحْدَثِ اَصْلِي مَصْدَرَانِ

تَاثِيْرَ نَجْشِي مَظْهَرَانِ صَدْرِيْكَ حَرْفِيْ صِيغَةٍ دَا

فِيضًا حُرُوْفِيْنَ عَالِيَاْتِ بَحْثِيْ سَطُوْرِيْنَ سَا فَلَاحِ

اَيَاْتِ وَوَصْفِيْنَ مَحْكَمَاتِ تَرْتِيْبِ عَشْرِ وَسُوْرَةٍ دَا

كَاتِبِ كَشَانْدَنِ اَوْ حُرُوْفِ هَرَطَالِيْ لِيْ بِيْتِ وَوَقُوْفِ

دِيْ بِيْنِ رِوْدِ اَصْدَاْهٖ اَلُوْفِ سَخْطِ لَلُوْحِيْ سَادَةِ

اَوْ دَسْخَطِيْ كَاتِبِ صَدِّ وَاِحْدِ لِسْرِ لُوْحِيْ اِحْدِ

نَقْشِكِ رَشَانْدِيْ بِهٖ عَدَدِ وَجَعْدِ اِحْمَاْسَانِ دَا

اِسْمَاءِ كَالِ رَا سِرْ كِرْنِ جِيْ جِيْ قَوَائِلِ رَا سِرْ كِرْنِ

بَا اَلْوَاَعِلِ رَا سِرْ كِرْنِ رِيْ عِلَّةِ صُوْرِيْرِ دَا

اسما مقابل بونہ زوَج و لجمہ ذی بن فوج فوج

بجر اوجودی ہاتہ موج موجان دجر ہی لجمہ دا

جوشش کو داد و یای جوود آسینیا اسمی وود

جاردک تجلا بو وجود نورک شرنوری ہی ثدا

نورک شرنوری ہی فکر لنگا ظہوری پی فکر دا

کتر اخوہ قفل و مفتہ کرہی شروی د قفل و مفتہ

حسنتک متزہ صوراند نور احبیبہ افراند

عالم دکنہی حیراند روح القدس جائیغہ دا

عشری صفاتان بوجیا او شاہدک تدسے صفات

یہا ت تعین نور و ذات سیوان د شوق و ہالہ

حسنا عشقے صوری غارت کری حور و پری

ہرچی دکھی فکری داماد عجز و حیرہ دا

او صورت و مرآت حسن زی بو ظہور آیات حسن

لے بو تجلا ذات حسن حسنہ وی سحر شیمہ دا

بہرگز

سچ شیا حسے اوہ خورشید عالم پر تو
کر بد نہ ورمہا توہ ورمشتری یازہن دا

ولڈان و حور و وری شپین محبوبن بری
ہمیان و حسنا خوری بوری و ان یک ذرہ

باری شہ نور احمدی سوا صفاتین و مدی
دائینہ ذاتے خوہ دی کشفانگمالاتے خوہ دا

او بو قلم او بو عقل او پے حد پشاد انقل
دریای علم او بو شغل تفصیل علمی جملہ دا

او بو و جملہ رابطہ میزان اسہی باسطہ
فیضاً حقاً و بولاً و باسطہ چستی وجودی

یک بوالف زک نقطہ کچند شکل دی لے زیدہ
ہر دم پیانے صفر کمر بالابہ بالادرتبہ دا

واحد نور او دی دہی پیمانہ و جاما سہری
می رہتی نے برفری ہم جام و ہم پیمانہ دا

عَیْبُ وَمِثْلُهُ هَرْدُ وَسَلَكُ يَؤُوسَتُهُ أَنْبَنُ لَعْلُ وَمَاكَ
اَوْكَاتِي الْمَأْسُ كَمَاكَ اَوْخَامُهُمْ سَرْدِشْتُهُ دَا

نورِ اَتَجَاهَاتِ عَرْشِ سَمَا هِي لِي بُونَه نَقِشُ
انوارِ چُونِ حَتِّي بَفَرِشِ سَمَا نِ زِدَاتِ رَا سَجْدُهُ

كَاتِبُ قَلَمِ دِيَا كَرَانْدُ اسْمَاكَ زِي سَمَا نِ صَوْرَانْدُ
كَرْسِي شُرُورِي اِفْرَانْدُ جَنَاتِ وَخُلْدِ وَسِنْدُهُ دَا

سَرِچَشْمِيَا فِي بَرِزْخِي قِي كَرَامِدُ دَا لِي رَخِي
فِيضِي شُرُورِ اَبَرِ رُخِي دَا كَوْتُ وَجْهَ جَهَنَّمَ

اَوْ بَرِزْخَانِكَ اَيْنَه هِنْدِي كُو اَشِيَا دَا يَنَه
وَ اَنْ تِي شَمَالِ اَيَا يَنَه لِي صَوْرَتَاكَ عَكْسِيَه

رُوحُ

وَصْفُ وَكَمَالَاتِ سُبُوْحِ حَرْفِيْنِ كَمَا بَاعْقَلُو
اسْمَاكَ دِي قِي پِي بِنِ وَضُوْحِ لَوْلُوْحِ وَكَلَاكَ وَخَامُ

اَوْ سَخِيَا عَا اِسْمُ لَوْحِكَ تَقِيْتِنِ زِي كَ جِسْمِ
دَا حَرْفِ پِي بِنِ مَرْتَسِمِ حَرْفَانِ شِكْلِ نُوْرِيَه دَا

هَقْلًا

اُولَاتِ حَسَنٍ عَيْنِ نَوْزُورَتْ بِصُورَتَيْ تَيْنِ مَازُورِ

انس و پری ولدان و حور بثرین دنا ذک زینہ دا

هَرِيكَ رَفِيضًا اسْمُكَ تَيْنِ صُورَتَا طَلْسُكِ

لو معنی ہر جسکی پرتو نور کے سبجہ دا

داسر تو لیدی بیہم نہ زوہم و تقلیدی بیہم

معنی تو حیدی بیہم دل آقا داپے شہہ دا

مَعشُوقٌ وَعَاشِقٌ هَرْدُ وُلَاتِ مَجْرُوبِ يَكُ دِيْنُ صِفَاتِ

چینا کو بویک التقات بعضک صفاتان حصہ دا

اَوْضَعُ حَرَفِي بُوَطْلِسْمِ لَوْهَاتِ تَعِيْنِ شَخْصِكَ اسْمِ

سر دالباسی روح و جنم شکی احادی صفرہ دا

هَائِي وَهُوَ اسْبُوحٌ حِيَارُ قَصِّ وَسَمَا يَا قَدْسِيَانِ

تشبیہ جو شاصوفیان فریاد و ذکر کی لہجہ دا

وَصَطَايِ شَاخِصِ صَفِّ صَفْنِ بَاطِنِ دَغِيْبِيْدَا خِفْنِ

تشبیہ برقا خاطفن المیع و چرخ ساعہ دا

زَاذِ اِجْمَا بَادَهٗ يَارْتِيَهٗ نَا قَا حَلَقَهٗ
مَدَّ هَوْشِ جَامَا وِي مَهْ شَاشِ وَ كَلَقِ رَشَقَهٗ

زَاذِ اِجْمَا شَرْتِي خَفِ تِي تَهٗ نَا قَا صَحْبَتِي
هَرِجِي كُو فَنَجَانِهٗ دَتِهٗ وِي جَانِ بِنْدُرُ وِصَدَقَهٗ

شَمَا وِصَا هَرِ كَشِ سُو قَا شَمَا اَرَشِ

مَهْ دِي پِي اِي غَشَهٗ قِي عَجَبِ رَنَكِ بَادَهٗ رَا

سَا قِي عَجَبِ رَنَكِ بَادَهٗ رِي هَتِ مَعَشُوقِ وِهَا مِي دِ شَقِي مِي هَتِ

فَنَجَا بِنَجَانِ دَا وِ رِي هَتِ كَا مَادِ دِي بِي چَارَهٗ دَا

اَشِيَا پِيَا يِهٖ وِلْدِي نِي كِي يَكِ رُو وِصِلِ بَدْرِي نِي

هَمَّ مَصْدَرِي نِي هَمَّ مَوْرِي نِي وِي قَلْبِي اَقِ رَشَقَهٗ دَا

اَقِ رَشَقَهٗ دَا وِي قَلْبِي مِي هَا تَهٗ طَا سَا عَالِي

جَا مَا جِهَانِ بِي نِي دَا جِي بَا سَكْدِي اِي سِي نِهٖ دَا

هَكْسِي رَحْمَتِي فَرُوشِ اُفْسَهٗ فَنَجَانِي نِي وِي بُوَشِ

مَهْ لُو دِ جَامَا هَا تَهٗ جُوَشِ فُوْرِي دَنَا فَا كُوْرَهٗ دَا

۱۴

ساقی زردنکی بیلہ آفتیہ چرخ غلغلہ
روحان بدوری سلسلہ کو قند و رقص حلقہ

محبوب بجا ما قرق فی جارک خوہ نیشاند اصف
ناہے باوازی دنی چنکی بقانون نالہ دا

عینی طبیعت جسم کل بشکت دوی باغی دوکل
حسنہ گرانڈے جام مل عشق دوی ذی پنجه دا

برزخ ببرزخ بونہ رانت لیک تبتی بیکم و کاست
منزل بمنزل ہلکھاست حے کو درچو دحقہ دا

اقیت دردانا خوہ دراپس اندر صبا خوہ سر
الماس بجا محس و کرہ ہواست پراسعد دا

چوکان بالامکان فلحافک قائم سکانت
تشبیہ کو دابرشکان ہرے قرار و سکنہ دا

اوکا ملی بے عیب و تقص نہ چرخ ہر نوعک بشخص
رنکک خوہ وی آنے برقص ہے سببہ و سیارہ دا

ہر نہ بی جہد و لڑی چرخین لد و رامرگی
بجراد و عالم لی بزی وی اف حباب سرکشته

بجراد و عالم لی زبد موجین حبابن هن جہد
پیوستہ تین جزرومد سیوان لصحر

اف خیفئا کوکب شمال کہ بدرہ مہ کہ تی ہلال
سی دہ دوازده ماہ و سال چرخک لدوری سبہ

من دل ز فہمی قاصم لے صورتے چار بار کم
پے بو تمام اف دائرہ نقشک عجب کر دیندہ

یک یاک ز تقویا قدیم آنے نسق حکمی حکیم
افیتہ فی لوحی رقیم دہ فی عالمی شعلیہ

ہند پ کو خط و نقطہ اوضاع و اشکال
ہرک بمقدارک خوہ نہ خطنا تصور ری

مقدار شکل ہندسی کم زید و ہمیان حیر

یک نقطیک پے نا حسی حتی ببطی سفلیہ

۱۱

هَرِّصْ دُنَاقِ وَاِنْ مَشَعَلَانَ قَطْعًا مَسَافِرُ وَمَرْحَلَانَ
سَرَّابِرُوجٍ وَمَنْزِلَانَ رَسْمًا سُلُوكًا جَادَهُ دَا

اَوِيكَ بِبَيْتِكَ خَائِبِينَ بِحِكْمَتِكَ حَائِبِينَ
وَاِنْ سِرَّكَ حَائِبِينَ اِقِ رَقِصْ بِمُسْتَانِ دَا

مُسْتَانِ كُوْقُنْدِي تِكْنِ رَقِصِي لِدُورِ فَنْدِي تِكْنِ
مُسْتَانِ شَكْرُ خُنْدِي تِكْنِ لَمَلَانَ لِكُوْهُرْ خُنْدِي

تَبَّ بَادِرْ خَالُ لَوْلَبَانَ تَدُوْ سِيْرًا كُوْجِبَانَ
دِسْپِيْدُهُ رُوْثُ وِشْبَانَ لِحْسَانَ وَاَلْطَفُ وِشْفَقُهُ

صُوْرَتِ بَصُوْرَتِ حَقِّ كَشَانْدَلُوْجِي هِيُوْلَا نِقْشَانْدُ
دِيْرَاقِ زَنُوْرِي لَبَشَانْدُ تَقْوِيْمِ شَكْلِ وَاَخَاذِ دَا

كَاتِبِ دِجْرِي جَدُوْ لَبَشَانْدُ نِقْشَانْدُ اَقِيْتَهُ وَا

بِرْخَا شِيَا هَفْتِ هِيَكَلِ نَاقِ كَلِيَا تَبَشَانْدُ

دَا اِيْنِ دِيْرْ كَارَانَ اَصْلِ بَسْتَنِ مُقَابِلِ دَهْ فَصْلِ

فِيْكَرَادِ دَا اَبُوْ وِصْلِ بَرِيْخِ بِيْرِيْخِ حَقِّ دَا

چار عَصْرُنْ چَار طَبَعَتِنْ اَرَاوَمِيزَانْ قِيَكْ كَتْنْ
دِ فِضْ نَوْعِ لِيَكْ كَتْنْ وَا نْ صُورَدَ تِي شَخْصِيَهْ

حَتِّي بَمِيزَانْ چَار اَصْلُ قِيَكْ اَنْ بِنْ جَمْعِ وَفِضْلُ
جِسْمَانْ دِهْفِ نَادَنْ نَصْلُ بَارُو دِي كَدَارِجَهْ

چَار اَهْمَاتِنْ سِي بِنَاتْ لَوِي قِرَارَنْ بِي بِنَاتْ
يَكْ عَشَقْ وَمِيلْ وَا لِيغَاتْ دِ اَقْ تَارَهْ دِي پِرَاهَنَهْ

هِنْ سُغْلُوِي بَارِي تِي كِنْ هِنْ مِيلْ اَقْرَانِي تِي كِنْ

خُوشْ رَقْصْ وِ شَهَبَانِي تِي كِنْ كِي فَا مِيَا كَا كُوْنَهْ

هَر هِيَاتْ وِ هَر جِسْمِ كِي هَر نَوْعْ وِ فِرْدِ وِ قِسْمِ كِي

رُوحِ وِي بَدِ سْتِي سِمِ كِي مَاءِ دِ قَبْضِ وِ پِنْجَهْ

كَلَابْ بَدِ سْتِي وَا هَبَهْ يَار بِي چِهْ رَنَكْ بِي جَارِيَهْ

يَا نْ خَا فِضَهْ يَا نْ نَا صِبَهْ يَار نَعَهْ وَا يَا نْ جَرْمَهْ

اَوْ جَرْمَهْ دِ اِي مَر كَرَانْ اِي دَلِ لَر بَر شُوقْ وَا لَرَانْ

حِكْمَتْ بَقَانُوْنِي بَرَانْ حَقْ اَهْلِ حَقْ اَقْ فِرْقَهْ

دَوْنِ

دَمَزَانِجُومُ وَهِيَ عَقْلِي جَرَّدَ نَارَ تَبِي
بِه نورو علمی وحدتے داماد شک و شبہ

فِيَاضِ عِلْمِي مِنْ لَدُنْ يَبِي رَجَبٍ رَاطِحًا فِي كُنْ
كَفِّ كَفِّ بَاسْتَادِي سَخْنُ هَرِ كُوهرِكَ نَاسِقَتُهُ

فِيَاضِ عِلْمِي فَلَسَفَهٍ بِرِ كَفِّشِهِ لَوْ سَرَّ وَخَفَهُ
مِنْ دِي دِجَالِكَ قَرَقَفَهُ فَنَجَانِ بِي جَانِ مِنْ جِرْعَتِهِ

هَرَنَهُ زَمَلِكِي كَا خَكِنِ دَوْرَتِ رَاسْتَا خَكِنِ
لَدَارِي اُوْتِي شَاخَكِنِ فِي طَرِحِي اِنْسَانِ مِيوَتِهِ

اِنْسَانِ بَرُو عَالَمِ دَرُخْتِ سُلْطَانِ رِخَاوَتِ هَاتِ تَحْتِ
پَرِ زَبِينِ اِقْبَالِ وَبِحْتِ دَوْلَتِ رِبَالِ اَطَالِ ذَا

سُلْطَانِ بِالْاِهَاتِ خَوَارِ لَاهُوْتِ زِنَا سُوْتِ قَشَارِ
پِيُوَسْتِ بُونِ نَقْطِ وَمَدَارِ دَوْرِ اَعْرُوجِي لَوْنِهِ ذَا

دَوْرِي كِهَانْدِي كِ طَرَفِ مَحْبُوبِ دِي فَنَجَانِ اَصْدَقِ
عُشَاقِ دِي تَنِ صَفِ بِصَفِ دُرْدِ اِنْيَا سِيَا لَهْ ذَا

ساقی کو دامنِ افسانہ فیضاً میاں گل کو زلفان
زائل گرنِ شبہ و خلاف علمک زبیرِ رقعہ دا

علمک نہادل پے موجِ قلبے دے عشقے گت عروج
دی طی بکت چرخِ بروج شہ پیر لدا راسدرا

دولاب چرخانہ فلک پیش دست کرسی وک ہلک
سرکشتہ ہائیم تیت فلک لدر نقطیا موہومہ دا

احسن زرقی صنعی رفیع اشکال و اوضاع تدبیر
تین او پوری وک بقیع پے عیب و نقص و

احسن زرقی نظماً لطیف چند ان سبک ورنہ خفیف
محبوب بدستی خوی شریف نقداں مہر و سیکہ دا

ہذا دیوان رئیس الشعراء شیخ احمد الجزری رحمہ اللہ

احمد
صحیح

اسمیتہ مکوَبِ دِیوانِ قَدَمِ دَا
حَرْفِکَ قَلَمِی عِلْمُ بَتَقْوِیْمِ رُقْمِ دَا

اشکال و خطن دائرہ نقطہ عشقن

اق نقش و مثالن دِ خِیالاتِ عَدَمِ دَا

مِیْمِ مَطْلَعِ شَمْسِ اَحَدِ اَیْنِیہِ صِفْتِ کِرْ

لَامِعِ رَعْبِ بَرْقِ لِقْجَارِ عِجْمِ دَا

دَا شَاهِدِ اَسْمَاءِ جَمِی وَجْهِ بِنَائِیْنِ

یَا کِمْتِ صَدِّ کِرِ بَیْکِی نَقْشِ صَنْمِ دَا

یَا کِرِ کِتِ بَرْ لِفِی وَیْکِی خَالِ نِمَائِ

اَیْنِہِ بَسْکَذِ رُوْهِمِ جَامِ بَیْجَمِ دَا

ارواحِ مَقْدَسِ شَبِّ قَدْرَاتِهِ تَجَوَّازُنْ
نُورَاتِيَهْ مِصْبَاحِ دِقْدِيلِ حَرَمِ دَا

دَاوَقْتِ لِقَائِي بَتَهْ سَحِي بَيْنِ دِبَقَاتِي
مِنْ نَعْدِ دِلِو جَانِ دَفْنَائِي سِبْطِ دَا

يَا قُوتِ فَرُوشَانِ تَكْفِ الْمَاسِ شِكِّسْتَنْ
أَقْصَفُهُ الْمَاسِ كُؤْنَقَاشِ قَلَمِ دَا

يَا رَبِّ رُجْبَهْ دَوْلِ بَشْنَائِي تَوَكُّشَائِمِ
سُبْحَانَكَ لَنْ نُخْصِي فِي شَأْنِكَ حَمْدًا

مِثَّتْ رُخْدَائِي كُو بَعِيدِي خَوْمَلَائِي
اَكْبِيرْ غَمِي عَشْقَنَهْ دِيَارِو دِرْزَمِ دَا

وَل

مَشَاطَهْ حُسْنَا اَزْ لِچْنِكَا لْزُفِّي تَابِ دَا
دَا عَشْقِ هَلْبِي پِيلِ پِيلِ قَلْبِي مَهْ زِي كُلابِ دَا

حُسْنَا

حسنا حبیب و لطف یا ز آفتہ دل عشقا عذار
لو سلب کر ڈی اختیار وی حنہ آقا پجاب دا

من دی سحر زلفت مست ہاتن نسما احرام دست
چون سجد یا خالہ بقست لو حاجیا محراب دا

مسکی رشاندی از دیم وان تقطیان هن بونزیم
لے خط ریمانہ لیم کتاب ژ نو اعراب دا

مازک قد انورین بشر او مایہ من نقشہ بصر
دینا خیاہر سحر باق دیدہ پے خواب دا

روح و روانے من حبیب دپسا بتلیسا مستی
رُجید کر مسکین غریب ترکا دلے احباب دا

وان دست وزند و ساعدان می دیشخ و زاهدان
ستے بچشی شاہدان وی نیر کر اسیراب دا

او تلیں نازک رقیق پُر دامہ فجانا عقیق
لے باد یا نورین رحیق مست بمن و ہاب دا

داخف بتن بترادری می ریخته شهکاسا سوری

مت کو ایرودیم دری ریسا ترا باناب دا

می هاته قنجا اصدف که دی قحوت ایدی پخف

ساقه پچنک ونای ودف فرور یا مهتاب دا

عیده وحیبه ندره له باندی بقربان کت ملی
یارب پیسیم روز هله سیکین ددست قصاب دا

شیخ احمد

مغ بچین می فروش هر سحر کی تین سما
بارده خوران نوشته نوش مانه لدوری جما

هن کل بوغبیرن هن دشرین اسون
هن زرین دانه ن مثل سهیل السما

هن زرین پرسرن سرپرین دیم درن
من کو دچرخه وه دپت صبر و قرارم نما

۲۰

در این کتاب
 کتب بزرگ
 کتب بزرگ

یاری کو دینِ ام که دست بدست مَدَا
 ام بسمائے برین رقص و سماعی و ما

کوته مه دردانه ام رتّه و تو زمی
 لو بحقیقت یکین مسئله بشبه ما

دامه بدستی سُرّی جام زردنکی دُرّی
 جذبّه کھا دل کو مین جام ستاندری

باده مه نوشی ز دست چوم زخوه و مام

قطره به بگری کھا بجر یعنی خوه ما

کوشِ بعامی مده ترک مدام مده
 اکثرهم فی عما اغلبهم فی ظما

حرف ژیک بونه فصل گریبری وان باصل
 حرف دین یک خطک خط کو نما نقطه ما

وحدت مطلق ملا نوره و قلبان جلا
 زور و فی مسئله اهل دلان شبه ما

شيخ احمد الجزري

چين چين كون زلف نسيانك اطلبنا ديبا قبا

ايدى نشان نابن خويا تيكل كون لارم صبا

من دي صبادان سحر ما واي بدرى كودو وگر

قوس و قرح ذي هاته در نيشان بولغان راتبا

اپر و رومه لبد راتمام عنبر نشان بن صد سلام

اي هدهدي شيرين كلام اهلا وسهلا مرحبا

من د لبرك و لك در هيه محبوب شيرين سر^{هيه}

حسن و جمالك پر هيه بلقيس صفت مسكن^{سبا}

مه د في بيتر ياد لبري بي تو لاسلو با بري

له كفش بچ تو زنجري خف چي و ب تشيه با

شوخ و شپالاي پرست و ظالما هشاروست

في نامه خف دي قدست في طيهانتر النبا

بمزه

بیزه شترینا سُرپری دُر د انیا ازمشتوی
کان عهد و پیمانابری به فایده چون تشبیه

نَشْکَرِ اِسْمِ دِسْتِ وَ زَنْدِ زَانِمِ مَجَالِ نَامِ خُونَدِ

لِیْقَانِ تَبَسُّمِ کَرِ زَقْنَدِ مَاسِنَتِ کَفَانِ پَرِ بَا

دلبر مجال نامه دی ناسه کونیشا نامه دی

نُونُكَ مُخَالَفَتِ نَدِ هَلْ قَلْبُهَا خَوِ صَبَا

قاصد بمقصود امه هاشا پر مزده و امر بر آ

نیشان هنارن هم خلالت شهرزاد یا گل کون قبا

اپرو مجال وی هات ووخت دیسان جون بومین درخت

اولامعادائے زتخت ماکان برقا خلبا

سلواروان زرین ورق چچک مایه دین صدق

یا قوتها یحکی الشفق یجوی عقود الوگما

دلبر شیکینا شکرک فقلت ایا روحی متا
 کو من ختے خاطر هبت من کو چم از یا هتا
 زلفان تو بس چین چین بکہ مسکین مقابلین ^{بکہ}
 پیشکش یک زلفیت تر بن ملکی ختن تخرتتا

دل بند داما زلفکی کفتی کند الفکی
 هل فی ید المفتون شے او کیف یضع یافتا
 زلفیت بت و شیرین لبان ڈھرنہ شبت عقربان
 لے من زبکا پر کہ ایا و تہی کرتن دو تا ^{ھی}
 نبت پری زیبایہ او وک نیرکز اکتار او
 یا من رای خلی فهل یشبہ بشی قامتا

مہ زنجیا یاز زینتی بے پرس ملی دستک چتے
 وما جنیت جنیتہ القت علی جنایتا

بہ ناری

وہ
بناری فرقی صوم زفر قہ سرحے پیدا
خد کی غفلتہ نتم زبر قہ لامی لیدا

خد نکا فرقی رعدہ دے او غفلتہ لے دت
دیشم از جبل بیتن بکرت دی دکا

بھی فرقت ندی ہجران بنے داغ وی لسنہ
زبری ضرب دہجران و فرقا روح و جان کے دا

ز ضرب داغ و بے دردی میرسن محتا عشق

چرا بن بے خبر زانا دے زاغ و کسرتیدا

کسی محبت دے فرقت قحواری جامیا عشق
جرعیان

کری وان تے بحالی من دے ہجران وز جریدا

بدا ما محبتی بندم خد نکا فرقی دل نہت

شے مرغی کو نیم بسیل ترف و ریم د خونیدا

بروسکا باطنے دا دل دپتی سینہ وی و زبو

کو دی بیتن چہ حاد دل دناق نار و دپتے دا

زُالْفِشْبَهَةِ زُلْفِي مَدَام لَوْ بِي قَرَارِمِ اَزْ
كُو جَانِ مِّنْ عَزِيْزِ اِيْرُو وَا كِي دِلْ جُو دَالْفِيْدَا

زُ مَحْبُوْبٌ دُوْر كِيْمِ چَر خِي فَلَكَ وِي پَر هَلَا قِيْتِمِ
نَزَاغِمِ دِي لِكُو دَتِ مَزِدِ دِي دُوْر اَن وِ چَر خِي ا

جِيْبِي بِ خَطَا كُشْتِمِ بَدْرَا فَرْتِي اَخِرِ
رُوِي رُوِي دِرَا نِي كُو يَارَا وِ تِرْ لِي كِي

كَلُو دِي يَا بِي نِيْمِ اَزْ چَرَا يَا وِ صَلْتِي هَلِيْتِ
بِصُوْرْتِمِ سَبْتِ پَر وَا نِي لِبُرُوِي شُوْقِ وِ نُوْرِيْدَا

بَدْرِي كُو كَبَا صَبْحِي لَشُرُقِ زَهْرِ طَالِعِ بِيْتِ
زُحَلِ دُوْر بِيْتِ لِي شَشِ پَر جَا وِ نَدَا بِيْتِ دِ غُرْبِيْدَا

زُ قُدْسِ زَهْرِ پِيْدَا بِيْتِ رُسْنَدِسِ مَشْتَرِي بِيْتِ
سِي پِيْدَا دَتِ شَرَا يِي شَفَقِ دَتِ قَا مَتِي پِيْدَا

زُ شُرُقِ اَبْرُوَانِ بِيْتِ هَلَالِ دِي سَا رُو سِيْنَانِ
زُ خَا وِر بِيْتِي دَرْ خُوْر شِيْدِ ظَلَامِ وِر بِي دِنُوْرِيْدَا

«لَا دَرْدِي»

بوردان زمین گلشن دچند لاله شکفتن
بتش و چچکان فیکر اشقودایک دروضی

سحر کند له مستن ژبیهنا ورد و بشکورتان
شبه توتاک و کوسینان دنا لاین ام و فرقیدا

لغله استاخوه نپرسی قطحینی جبارک
کلونا اینه بیری ام تقی نچیر وراقیدا

دزائم شہسوار یکی غزالک وی دفتراک
بجائے صیدا از بوما دفتراک و دبندیدا

چه حد صیدن هزار جان دفتراک حاجینی
کو صد چشید و گے خسرو غلامن سرور فریدا

دده سالان ملازم مام و یاری روند لاجارک
واگرنه یازا کرد و دت بس جبارک دسالیدا

دلوز کینه ز شابه کو سلطانہ مہ دی بیتن
ز ز باورد له پیغامی سحرز کین بر ز پے دا

شکر بینا هیامن هات لیمقوب دیداروشن بون
پو یایوسف مصری لکنغانه بصری دا

نیمی سنبل و سیفان سحر را حبس وزندان
قبو قفلامه یه منته زرنیکه نی ژققله دا

نراقاشف باخر چوسپیدا کفش بودیا

مریخان حسا قابو خوه یابور و ژر دشرته دا

دچرخنی وک بخوم دیم درسما هاتن قرانا

هیقا بدربو اوسر پری زدی درقصی دا

ژوادی ایمناد لبر نزام انکشتک ظهار کم کرد

کو خوش انوار و برقن وی تجلا بون دطوری دا

قرانا زهر من دی دبر عقد اشتریا بی

ژ پرو بیان دبیژم عکسه هیتر کفتی دجا دا

حیی عزم صحبت کرد جامان لوشرا بان

دلمن وی دو صیادان ژ بریان راپری ویدا

دینا

دبی
ز شکی ابروی سازه و بدرک ز مقابل هات

هلاتن صد هلال ابرو اشارت ز عکسی دا

بتولین آستانه خوی فزوندم میربد رکاه

بغچه چای حبیب دیتیم شکر آتش شفقه مؤلدا

بزهری خوی شریف خوندم ز خندستگار دپرنی

ته پر جور و جفا دینه دسلوک و سعی جهیدا

بچن وردان ز گلزاران گواغیاران بدست خاران

ز مخصوصان درکاه و عا من او دهریدا

بشرفا خواه از دیتیم ز لطف بنده نشان کرد

خلات و شفقه و دلدان شکر خوازین کواخوی

مه حادر مسجد یا شکری لوی عردی مقدس پر

بمژگان خود رسمتن آنه مال مردی دا

ایا بنیاهیا چاقان بت و عرا و لایته ز

تو ز پیشی سبجود این سحرگاهان دخلویدا

لبالعلمی ته معلومه ژږینی من تو مقصودی
 فدی خانم مه دی جا بت دقسطا وصل و دیندا
 بخناخوی اهل کي به ستم هیتبا دینے
 بخوم و کوکب و لامع زبالا تین پترنید ا
 بجالین وژد و سونیا ن ژ قدرت خط کشاندی
 پتر حانیر کون رخا سحر کا مان نسیم لپدا
 کو تو لے آستاد ورنگی ایدی ژده رکاه
 ژباخوی فخر جو ناکین د با بے لطف و رحیمی دا
 د باری فوقی زانے د کارم از تحمل کم
 بنا ری کوه قدیلیم بلا قیلیم و عشق د ا
 دھی دردی مزن فرقت جگر صوت آتشی د اول
 جھی صبری نما چندان فرج مژدی د صبریدا
 ملا بے قامتایک تا قیامت مژ بهمهان دی
 فراقه دوسیا بن ماژ مژ جانے شیرین چی دا

کون

وَلَدُ
سِرِّ لِفَاتَةِ بَكْلَابِ دُعَا
هَاتَةِ دَسْتِ مَهْ بِجَلَابِ دُعَا

صَوْنِ وَخَلُوتِ نَشِيْنِ دِسْجُوْدِ
هَرْدُوْبُرْهِيْنِ تَنْهْ حِرَابِ دُعَا

عَرَضِكِي دِي بَكْرَمِ صَوْرَتِ حَالِ
كُو تُوْبِي قَبْلَهُ اِرْبَابِ دُعَا

زُدْعَا تُو قَدْحَكِ دَرِ دَسْتِ
هَر سَكْرَمُتِي نَابِ دُعَا

كُلِّ اِقْبَالِ زُكْلَذَارِ قَبُوْلِ
مَهْ چِي بُوْدِ شَكْرِ خَوَابِ دُعَا

هَرْدُوْبُرْهِيْنِ تَهْ زَا حِلَاصِ وَبِقِيْنِ
مَهْ دُوِي سَجْدِيَهْ اَدَابِ دُعَا

زُدِلَاكُ صَاْفِ پِيْنِ مَحْرَابِ
سَجْدِيَكِ لَارْمَهْ دَرِ بَابِ دُعَا

مَهْ بَدِ لِعَرَّوْتِ وَتُقْيَا رِدِّ دِسْتِ
ذُنَايَا تَرَسْرَا لِقَابِ دُعَا

تَا زَلِيكَ جِهَتِي دَايِهْ مِلِّي
هَرْمِهْ اِخْلَاصِ تَا سَبَابِ دُعَا

۱۰

بِئِهْ الْحَمْدِ مَهْ دِدْسْتِ جَامِهْ لِبَالْبِ
زَلْجِي نُوْشِ بِيَايِي دِدَلِ الْهَامِ لِبَالْبِ

دِرِيَا وَا نَحْطِ وَخَالَانِ كُوْزِ حَرْفِنِ قَلْبِنِ
مَهْ ذُفُضَايِيَهْ مَسْتَانِ دِرَا نِ جَامِهْ لِبَالْبِ

مَسْتِ شَهْكَاسِ مِيَا جَا ذَبِيِي رُوْحِ دِذَاتِ
كُوْهَرِ لَذَاتِ عَشْتِي چِهْ نَسَقِ مَايِهْ لِبَالْبِ

نُوكَسَا مَسْتِ زَبَا لَاجِمَنَا سَبْنَلِ وَكَلْتِي
قَدْ حَكَّ تَا زِهْ بَدِ سْتِي خَوَهْتِي رَا مَهْ لِبَالْبِ

دَحْرَزِ

وحدتِ صُرفِ مہِ عِشْرَتِ چہ کسیر و جُود
اُم لبالب چہ لبالب بچو ہم جامہ لبالب

شمع پڑوانہ بذاتِ خوئے زحامہ دردن
آتکِ صُرفِ زعشقاتہ نفوسامہ لبالب

قد حک بادہ زعشقیہ دازل دام حکیم
زد و نوشین ہیاہ بچو جامہ لبالب

جار کے کوئے نشانینہ ملائے ورہ بائے
مہ زخونہ دل و جان و دھن و کام لبالب

تہ دزانم تہ دینیم کو توئے نور و جودی
اللہ اللہ زچہ نور تہ سرا پامہ لبالب

زِعْنایتِ نظرِ اخاصہ کوہِ صرع و بیتک
قد حک آجیائتینہ دشعرا مہ لبالب

دست

دست قدرت کو هلاقتِ زبُرِ ناته نقاب
 لچمِ الجبروتِ مه نمان پرده حجاب
 لعلین تے تر و نازک کو سحر کرت خُناق
 دِ ابا ریتی دِ نینان رُحسد صوتِ کلاب
 حین کا فوریه مشرب مه رُحسنا تیه صفا
 لو رُعشقاته دِ دلده امه قُبوعلم عباب
 مه ژسر چشتمه مئی تے قدحک صافخوار
 ناکی لذت دوقامه بصد جله کتاب
 لورِ چنکین مه دف و نئے کو رُعشقاته بسازن
 مه بپُر ناته دِ خونین دف و قانون و رباب
 قهویا تلخ دِ کل زهر هلاهل بدری
 مه ژدستی تے مبارک شکر آمین خوشاب
 قلزمِ عشق ز باخو مخالف دمی
 نه همایاته عجاجی مه لسره سته خراب

سگ

سحری خضر عنایت کو پین چستہ دل
لجھانہ نہ نظر داکو جهان عین سرت

بجبا بامیہ مغرور و سرکشہ ملا
باقین کفتیہ وی بے دمہ سرکشہ جبا

دی مہ ہدھد ثسبایت و نرائین چیہ حال
کولحالی مہ غریبان نہ سوال و نہ جواب

ہر دو برہین تنہ بحر ایچہ ایمان و چہ کفر
بود و نابود کو یک بن چہ ثواب و چہ عقاب

و نہ بے پردہ خوہنیشاں نشاندہ سحر

لے زخونہ بگہ پرہیز شہیدان چہ

و ۱

شہ بقصد اکشتا من ریم ہر اندین کو

دامہ چشہ قہر و خشم ریم لید لہ اکو ادب

کشتین دیدار و دینی گوجہ هر روزه صدن
هر صبه دیسان ز نو آینه بر پری جلب

دی ز چرخ پنجمین بیت و منزل کتبرخ
مثل شمس سیف اگر بشکنت او تیغ عرب

هر مجال او رجنکه بیت و رت هر جارک
راست و چپ دی بیختن صد صد بزرگ قاصب

رستم و جمشید و خالد حوایان شیوی علم

افزین یا شهر سوار ی ترک و رزم بازی عرب

پے اتولے آستان رایج بوان لعلان کری

در کھی فتھی قبو دیسان لمہاجوران عجب

بند صادق سحر امانج رشن تو زین خو کر

من بقولے دژ منان دست داخذنگا بے سبب

لشکری تهر و غمان وی چون حسار دل بکن

کعبه بیت الحرامی را بنوردت بے رجب

سجینی

سُفْتَيْنِ پَر لَعْلٍ وَ مَرَجَانِ مِنْ بَثْرُكَانِ هَتَا
دیده روشن بون بدینا دیم در اسیمین ^{عنب}

ای بخضر یزاد قیتن اب حیوان بت نصیب
دی دسعی و طلبه یگسان لبال بن رودب
خدمتاپیری معنادی کت کسی مقصودی
دیشیثه و جاما زجاجی ای دة دی رت حطب

جور هندی دبی کشت هر کسی طاوس دة
کوهر و در ایتیم یرک سونا یر طلب
غفلتی او کشت شیر دست بدت هاتن جگر
کو عیثت یا ملی مسکین ملی کر کر کوب

من ددل کوفان هزارن داغ و کیر یر حساب ^{وله}
محتا و ردین بخارن وی ددل داصد نشاب

صدِ نِشاِبِنِ مَن دِدِ لَ اِیْرُوژخارِیْنِ صَوْرِدِ مَکَلانِ
 یِکِ بَیْکِ پِیْکَانِ چَچُو بُوْنِ چُوْنِ دِ جِرْگِیْدِ اَکْلاَبِ
 پِرِ بُوْانِ جِرْحَا خُوْشِ بُوْمِ لُو کُوْیِ دِرْمَا دِ کَرِ
 شَرِبْتِ وَاثَا حَیَاةِ شَکْرُو قَنْدِ وِ مَکْلاَبِ
 کَرْدِ وُصْدِ پِیْکَانِ دِ نِیْقا دِلِ بُوْانِ دِیْ خُوْشِ بُوْا
 هَر دِ مَا کُوْکَبِ دِ پِنا نَچْمِ وِ پِروِیْنِ بَ حِجَابِ
 زُهْنِ وِ عِقْدِیْ ثَرِیا کِیْتَفِیْ بُوْنِ اُو دِ شَرَقِ
 سَایَا بَچْتِ مَه دَا نِ مَالِ سِرِ پَرْدِ وِ نَقَابِ
 وَا زِگُوْنِ دُوْرِیْ نِما مِیْنِ چِیْخِ وِ بَا نِ لُو لِبَانِ
 کُوْکَبَانِ سِیْرَا مَخَالِفِ کِرْتِ وِ تِیْکَلِ کِرْحَسَا
 قِیْکِ کَتَنِ شَهِرِ وِ زَحَلِ اِیْرُو دِ بَرْجَا عَقْرِ بَ
 سِیْفِ چُو دِ سْتِیْ رِیْخِیْ مَلْکِ لُو کِرْ خَرَابِ
 لُو تَنْزَلِ کِرْمِیْخِیْ نُو بَ چُو دِ وِ رَا زَحَلِ
 چُو طَرَفِ مَهرِ اَسِپَهرِیْ نَزَلِ اِ عِرْدَانِ عَدَا

و

لَو لِسْتَر بَر جَان عَطَار دَر زَا فِتَابَه دَو رِبُو
لَا رَحَل لَو مَشْتَرِي اَقِيْتَه چَر خِي اِنْقَلَاب

شَو شِي نَظْمِ اِنجُومَان هِيْتَا چَر خِي بَر وِج
لَو لَوَضَعَك دَر دِيْن اَق مَاه وَ زَهْرَه وَ اَقِيْتَه
زَهْرَه جَنك و سَو اَش اَف دِي رُجَنك اَقِيْتَه چَنك
خُوش لِيَه قَاوُن نِي وِي كُوتِ قَاوُن نِي رِيَاب

مُتَقَلَب مَر دِيْن مَنَادِل قَاژ اَو سِيْرِي تِكَن
يَاك بِيَك خُون رِي دِي بَارِن اَتَش و لَمَع و سِيْهَاب

اَز دِيْم اَجْر زَمَانَه دِي قِيَامَت رَابَتِي
لَو شَفِ طَارِي كَشَانَد و رِي نَهْتَا سُوْد غُرَاب

خُوش لِيْن عَالَمِ سِيْهَاب سِيْرِي كُوكَب قَطْمَان
اَز رُزِي رُو رِي رِي طَرَسَام اَخْرِي زُو كَر شَتَاب

اَف نَه اَو اَقِيْمَه كُو يَاسَنَس و كُوكَب تِيْن بِيْر
اَز اَوِي عَر دِي دِيْم يَا كُو لِي اَو مَاه تَاب

جِنِّ طَيَّارُكَ هَرَمَدِي وَزَبُودِي وَنَدَاكَ اِكْرَمِ
دامه بربچ وکلایان از فراندم وک عفتا

سفلوی اینام واقیتم زمینی ظلمتے
ای کلو هشیارم از باخونه رستی ^{نجواب}

دیو ملعونه منافق ای خدی دورش کری
مایا لاهلکشینن عاقبت چی بت صلاب

اهرمین تعلیم دالو ابیضی دستتے هبؤ
پُر دتے تعلیم ورا تے هات بوچو بوخطا

سرسی علت تزان سحر دی بیض بکت
پر غلط ارزان مدی در حو حو او عا جنا

آه ایامین وصاده کو خوش بورین وچون
اوشرا باعیش و نوشی مالپیشین وک سرا

شرتاشیرین لبان زهرا هلاهل بودناق
لؤبناری حنوتے اخرلین دل کر کباب

هدهدا

هَدُّ هَدَكْ خَوْشِ طَبْعِ مِنْ اِيْرُوْدِيْ هَرُوْكَ نَسِيْمِ
دَا اِقْبَالَ دَلْبَرْهِنَارَا اِنِيَادِيْ سَا جَوَابِ

عَرْضِ حَا مِنْ بَكُوْتَا يِعْنُوَانِيْ اَدَبِ
اِسْتَانِ بَكْرَا زِيَارَتِ چِتْرُو سِيَوَانِ وَ

دَاوِ چَا قَانِ مِنْ قَا پِنَا هَرُوْكَ دَا زُوْتِيَا
يَا حِيِيْ يِيْ لِيْ نِهَائِيْ بَا نِيَا وَيِ اُوْتُرَابِ

هَرُوْكَ سُوْدَا بِيْ دِيْ جِيْ جَارِيْ مَهْدُوْ بِيْ كَتِ
خِيْرِ حَقِيْقِيْ جِيْ دِيْ پِيْ بَلْ كُوْ پِيْ تِرَا اُوْتُوَابِ

وَعَدَةُ دَا دِيْ شَرْهِيْدِيْ كَمِ اَزِ شِيْرِيْ خُوِيْ شَرْفِ
مَانِيْ اِيْرُوْ پِيْ شِيْمَانِ اُوْرْتِدِ بِيْرَا صَوَابِ

شَرْحِ حَا مِنْ مَلَا نَابِتِ لِيْ يَا ضِيْ يِيْ تَمَامِ
فِيْ سُوَادِيْ كَرِيْ جِهْ هَرُوْمِ نِيْ بَرُنِ صَدِ اِسْتِيْحَابِ

و
لُوْ سُوْ جُوْلَانِ دِدَتِ بَا صَبْرَا نَسْتِ وُجِيْ
سُوْسِنِ وَ سَنِبَلِ بَمْتِيْ تِيْنِ سَمَارَتِ وُجِيْ

داز بحر باد و نونان سجده بت ۳ و د حجر
دل بیزان ماه نو ابرو نماے دست و چپ

دل در لفا سلسلین بو فرد دا خالسیا
شہ پیری زلف زبالو وال د اے دست و چپ

عالمی ویران دکن زلفن زرنکی عنبری
چرخ و پروازی و دن جارك لبائے دست

خنجر و شیروی دیارن هر و کے برق و برو سلك
مصریان لامع زالماسان ردائے دست و چپ

طیرك و عقد و شرابہ نترك و بلك و ورق
هر بلرزه و جزین یا قوت د طار دست و چپ

یشکون بندا کریسا زرنکی گو کبان
برق و پیر تران ز خورشیدی قداے دست و چپ

کوکب و قوس و قرح لولو و بند و حیدری
تین طوا فازل و خالین دلربائے دست و چپ

در

دلِ دِخُونَتِ خَطِّ وَخَالِيْنَ دِيْمِ وَبِالْيَنْ زَنُورِ
هَرِّ بَقَانُونَ مَثْرَدِيَا عَيْسِي زَنَانِ رَاسْتِ چِپِ

زَنَكِيَانِ تَوْشَن قَبَسْتَن پيشِ بَرَجُو قَاجَشِ
دَابَرِ سَتَن يَك بِيَك چُون بَر لَوَانِ رَاسْتِ چِپِ
چِنَكِ چِنَا بَشَكُوَانِ اَوَا زَوْدَن كِي زَرَكُوَانِ
صَدِّ مَلَانَك كُوْمِ دِدَن بَرُوِي لَوَانِ رَاسْتِ چِپِ

اَوُرِ عَشَقَاوِي دِنَالِن بَارِنِ وَبَلَاكِ وَوَرَقِ
جَدْبِيَا دَلِ مَن زَرَمَزَاوَانِ كَهَانِ رَاسْتِ چِپِ
زَهْرُ وَوَحِقْدِ وَثَرِيَاوِي دِشَرْتِ كَسْتَفِينِ
لَيْلَةِ الْقَدَرِي زَمُخْرَبِ پَرْدِه دَانِ رَاسْتِ چِپِ

زَهْرُ مَرَنَكِي مَاهِ خُورِ شِيدَكِ زَبَالَاوِي نِمَا
لِي دُو كُو كِبِ چُونِه فَيَرِ اسْتِوَانِ رَاسْتِ چِپِ
بِيْتِه اَيْوَانِ زَخْلُوِي قُد سِيَا حُورِي سِرِشْتِ
صَدِّ هَزَارَانِ رُوحِ قَدْسِي تَيْنِ لَقَا رَاسْتِ چِپِ

مَا مَلَائِمَهُ رَبِّي لِمَلِّ أَفْجِيَّوَانِ بِنْتِ نَصِيبِ
قُدْسِيَانِ رَاكِرْتَه دَسْتِه دَعَا رِسْتِ حُجُبِ

اول کویار دامه یک ذرّیک اشارت
قسمت مه خمر و جامه ژد فترا عنایت

حسن و جمال جانان نایب رتن تو پایان
هر چی بنت بدایت اصلا بن نهات

فیضا علوم حکمت جا ما صدق گو کیرا
مه ژدست مخچیان دیت به مصحف و به ^{آیت}

عارف حق نشو شی ژدست می فروشی
غائب بو شهوشی پیدا نگر و لایت

گناه زهد و طامات هدنا کرت حرمت

کی پوی لری بت دت بکت رعایت

عشق زهر د و چاقان اول د دل اثر پر
به ذره ذره اخر صوتن دیکو سزایت

رنگها

شاکِ التَّلَاحِ هَرْدَمِ بَکِشْتَا مِلَّةَ تَه
کَا زَنْدِی اَز رِکَمِ مَرِکَمِ بَکِشْتَا مِلَّةَ تَه

جَا مَابَدِ سَتِ شَاهِدِ زَنْکِی نَزْدِ دِلِ شَوْتَن
پِری مُخَانِ وَه دَه تَرِی رِنْدَانِ دِکُورِ اَوْت

اَطْوَارِ عَشْقِ وَ مَسْتِ اسْرَارِ بَتِ پُوسْتِ

تَعْرِیْرِ صَدْرِ اَوْتِ نَاکْتِ بُوِی کِهَایْتِ

لِیَطْبُوسِ قَلْبِی عَیْنِ الْیَقِیْنِ دِجَبْتِ

عَیْنِ الْعِیَانِ دِ قِیْتِنِ کَا فِی هِنِ دِرِ اَتِ

مِیْرِی وَ پَادِشَاهِ مَوِیْکِ لِنْدِکِ مَلَانِ

نَادَمِ بَمَلِکِ عَالَمِ یَکِ ذَرِیْکِ عِنَایْتِ

و

کَسِ بَدَا دِی کُو نِیْرِیْتِ کَلَه وَ دَا رِچَکْتِ

تَه نَبْتِ دَا دِ رَسْکِ بیهْدَا فِرَا دِ چَکْتِ

بِه شِرِیْنِی نَکِهْتِ دَسْتِ اَکُورِ و سْتِمِ بَتِ

دِی بِنَا زَوِی مِلَانِ شِبْهْتِ فِرِهَادِ چَکْتِ

فَاعِلِكَ لَزْمُهُ دَا فَعْلٌ وَاتَّزِيدُ بِتِ
كَرُّ تَوْحِدًا دِنِّي كُورُهُ حُدَّ رِجْلَتِ

مُمَكِّنِكَ دِي هِبَتِنِ دَا كُوطْلِبِ حَالَتِ
صِيدُ وَنِيچِيرِنِبْتِ تُولَ صِيَّارِ چِكْتِ

هَرِكَلِ وَسَنِكَ دِ بِنِ زِيْرِبْتِدِ بِيْرِ حَكِيمِ
قَابِلِيَّتِ كُونِتِ حِكْمَتِ اَوْسْتَا رِ چِكْتِ

خَانَ بَكُوهرِ چِكْتِ كُوهرِ اَكْرِيَاكِ بِنْتِ
كُوْبَصِيْرَتِ تَهْ بِنْتِ سِيْرَتِ اَجْدَا رِ چِكْتِ

زِيْرُو زِيْرُو رِ دِكِرُنْ جَلْبِ قُلُوْبَانِ حَاشَا
حَسَنِ وَسُرْدَاتِ بِنْتِ قَامَتِ مِيَّارِ چِكْتِ

عَاشِقِ مَسْتِ بَعِيْثِ نِيَهْ حَاجَتِ بِيْمِي
وَارِدِي وَارِدِ اَحْوَالِ بَا وَرَا رِ چِكْتِ

تَهْ عَرُوضِ فِي كِتَابِيْكَ وَوَلِيْكَ مُرْتَدِ بِتِ
سَالِكِي طَالِبِ رِشَادِ بِيْغْدَا رِ چِكْتِ

تجدد

جهد و سعی و طیلے پے اترکے صاف زین
تو ہجے پردہ نشین چاکر و تو ادرچکت

چہ اثر دی لیری خار بکتِ قطر اٹ
قلمی ما بدوسی قطر زہا درچکت
دی رحق جازیک دل بکرت ورنہ ملا
راز لگرتو ہدایت ثبت ارشاد چکت

و

محبوب دد لہ امہ بہ اقر از چہ حاجت
عنا بخو بیتن فدو پرو از چہ حاجت
نے دور جسی مہ بفریاد و فغان کین
وی کہ لظیر ا دلہ آواز چہ حاجت
کو سخته مراد اخو زرنہ طلبکہ اپرو
من کو تو کرمی ژرتہ دانخواز چہ حاجت
مین مال رفیقن غم و طہلینہ مصنا
فریاد انپین مہ بد ساز چہ حاجت

دلان و نوازش چنه دشنام بسن بن
پرورد جفا حرمت و اعزاز چه حجت

صحبت بد فونای جیبی مه نقیاتن
فریاد و فغانه بسن ساز چه حجت

رازامه چه حجت تو ز غماز برانی
اشکن مه بسن دید غماز چه حجت

هر لحظه چه حجت تو نیازان بگری بن
جانا ز خون قربان ته بزم ناز چه حجت

تا چند بھجر اخو تو ز تجو به اینے

زیر کا رخو خالص مک و کا ز چه حجت 16

قلبی نہ شبیہ زیر ذیضاتہ جلا کورت
ماروسیدہ و صفروضت زک صد کورت

تشیہ حسد ولہ دینقا تش عشق
تے قلب حقیقت بیت الگیر ہما کورت

سک

سالك كيه ها بحقيقت ز مجازى
صورت نشاسه و بمعنى ته فنا كرت

تنهان لمن لامع حسنا ته شفقدا
عالم بخوبى وى حسن و جمال و خوه د اكرت

تبخون چه در دستى توزه دولت و اقبال
هرچى تو بوى رام و تور اخوه ها كرت

جانمه خوه كرد انه و دل دام قدا
آهوصفت او پ حسياراه خطا كرت

عنقاز شكارى كه د اقان تو بچينه
داقاة لعنقاي قدا باد هو اكرت

هر كس سحرى طالب تبتك بچن ها كرت
هن سوسن و هن سنبل و هن زلف دوتا

دسته مه سحر كرت و پوين ساير جيبه
في الحال رقيبى ز حسد لرزه و اكرت

اَوَكَبِكَ خَرَامَانَ كُوْدِ كُوْزِي بِقَبُوْهَاتِ
شَاهِيْنَ قَصَا بُتْغَالِ زُخُوْرَا كُوْرَتِ

زَنَهَارِ كِسِي دَسْتِ بِيْتِ اَرْقَمِ سَلُوِي
بِهْ عَشُوْءِ لَمَاعِلَانِ نَهْ تَبْسِيْلِمِ زَهَا كُوْرَتِ

صَبْرِي بِرِشِيْرِيْنِهْ وَهْ اَسْتَا دِخْبُوْرُوَا
لُوْدَلِ مَهْ دِجَلَايِ عِمَانِ خَرْمِ وَشَا كُوْرَتِ

هَرَنْشَتَرُوْ شُوْكِيْنِ كُوْ طَبِيْبِيْ مَهْ لِيْدَانِ
مِنْ يَكِّ بِيْكَ اَوْ تِيْكَ لِدَرْدِيْ خُوْ شِفَا ^{كُوْرَتِ}

عَاشَقِ زَنْجِيْ سَايَهْ دِيْ وَجَا مِ طَلِيْبِيْ
بِهْ عَقْلِ دِرِيْزِيْزِيْ مَهْ زُقْسِيْ حَكْمَا كُوْرَتِ

صَفِّ صَفِّ زَنْجِيْ كُوْنَهْ دِيْ اِرْدَنْ زِيْ كَهَا نَانِ

دَلِ كَا كَلِ زَلْفَانِ دِ كُنْدِيْ بِشَبَا كُوْرَتِ

دِيْوَانَهْ چِيْ دِيْمِ دِيْ سِلْسِلِ وَبِنْدِيْ
كُوْ سْتَحْقَهْ خُسْرُوْ خُوْبَا بِجَزَا كُوْرَتِ

بِهْ سَلُوِي

پیوستہ دو فیرس رکمین دابریں دل
 زلفان کوچید راست او غلمہ جاکوت

شعرا تمللا سحر شکر بینہ بمعجز
 زانم زلب لعلہ اف لفظ اد اکوت

یک بوسہ دامہ بصدقیات	عرو خرامہ بقدر وقت اول
اخولین کوجرم وغرامت	یک بوسہ بخش اول باحسان
جاما صدف دا برمز و کرامت	ژرنگ و زردی دلدا ایشوتین
نوراد و چاقان کے دی سلا	بدور چاقین تے مست خون
مہ زدل و چاقان کفش علا	لدر دوا نشان پیکان و نشان
کے دی زمانان حب بے ملات	رسوای عشق تنہا نہ از بوم
دیا خویا بن او قد و قات	دوسجد فرض فی الحال بن بر
نفوس قوم بھاندا مت	داعیب رندان نگہ بیا ری
کپشایہ زوران قهر و ندامت	ملا لعمری بے فایده بوری

عمر ضائع ہوئے ہے دلبرِ عبث
دی لٹے عمری مہ بوری ہر عبث

دل امانت دانا اہلان نہ دی
کو بنا اہلان سدا کو ہر عبث

دا دسیر عشقِ دل ہے خواہ دلیر
لے دبت سیرا کو بے دلبر عبث

پر روپے وصلی مہ سعی و جہد دا
جہد و سعی مہ ماتن در عبث

دست نہاپن ام ز سعی و جہد
جہد و سعی مہ نارت ہر عبث

آہ وہی کشتم بضرا خنجرے
ما دمیلا کے درت خنجر عبث

دل ز ضربا لا کا شوان بوپارہ پار
کو د میدانے دبت صد گر عبث

مہدر

مَهْدَرَا فِي سَخْتِ اِيْرُو بَكَنْ
 از دِ بِيْرَم نَابِت اَوْ مَهْدَرِ عَيْت
 كِفْتِه مَحْنَا كِ لِوَحِي سِيْم دِي
 نَقْطَه مَسْك وَ خَطِي عُنْبَرِ عَيْت
 دَامَلَا هِشْيَار بِي اِيْرُ كَسَان
 سِيْنِه پَر لِيْدَانَه سَنَكُ بَر عَيْت

و

نَافِ عُنْبَرِ شَكْنِي بِي وَرْ عُنْبَرِ مَكِه بَحْت
 بِلْ دِي سِلْسِلَه زُلْفِ مَعْنَبَرِ مَكِه بَحْت
 فَكِه لِيغْ وَرْ تِيغْ بُوْرِيْن قَنْدِ وَ نَبَات
 زَلْجِه لَعْلِ شَكْرِيْزِ وَرْ شَكْرِ مَكِه بَحْت
 بَسْرَا نَكَشْتِ عَقِيْقَه بَدَا شَهْ كَاسِ حَقِيْقِ
 اَبِ جِيُوْنِ تُوْرِيْنِ نَافِ زَكُوْرِ مَكِه بَحْت
 دِي بَشَارْتِ بِاَشَارْتِ زِيْنِيْ پِيْتَه سِيْمَاعِ
 تُوْرَانَه دِسْمَانَه مَلَهْ اَبُوْرِ مَكِه بَحْت

زِيْنِ شَبَهْتِ دُرْدَانَه كُوْبِيْنِ شَاهِدِيْمِ
 زَكِيْمِ كُوْنِ وَسِيَهْ چَرْدَهْ وَ اسْرُ مَكِه بَحْت

دی نہا پہ در اغوش بدی با شیرین
شاخ عمری بجوہ بر روی و ذقیر ملکہ بخت

ایتی حسن مفصلکہ ڈگشان جمال
علم عشق بہ تفسیر و ژد فتر ملکہ بخت

راز دھری ز سپہری تو ترا ز بجدل
حکمتی دا ورہ تو ز حکمت دا ور ملکہ بخت

اف حیوان تہ د قیتن تو بیہ ہمہ خضر
جام جم بین و ژد ارا و سکندر ملکہ بخت

ژازل عاقبتی خار کو معلوم بیہ
جام می نوش و ت تقدیر و مقدر ملکہ بخت

دل یاری مہ بنویم بصد آف و مگر

ژدلے دلبر ما و بر مر ملکہ بخت

تیر صد تپنہ جگر سپنہ لبر بویہ چیر
ژدل و جگر و کلو سپنہ کر کر ملکہ بخت

پندر

شیر الماس گشت تو ز لامع ده خبر
فکر ت حقہ یا قوت ز گوهر مکہ بخت

دشفق زهن حویا بت تو بنی پرویان
جیبہ ہی او بنیتن تو ز خاور مکہ بخت

لور پی یار دومه نومه قران دین رمک
تو بیر اقمرو طالع اختر مکہ بخت

پر زدی ہی ته خبر دایه ملائی
نظری و ربدہ بژن ز مفر مکہ بخت

و
تو سحر کہ بتما شور بازار حدوت
لے نه بے فائده آزار ندت خار حدوت

داز بل غنچه لبک نازک و تر بنبری
بتبسم بترا بت ز گلستان حدوت

صدیکه من ددین زی کوچپ ورت بکت
شاهد حسن قدم زلف کیه دار حدوت

بَلْ سَلْطَانِ قَدَمٍ مِنْ بَكْسٍ اقْرَابِيَه
كِرْلِكَا مَامَه زَيْنِ مَتَّقِبْ وَبَرْمَارِ حُدُوثْ

دلِ دَرِيَايِ قَدَمِ قَافِه تَبَايْتِ قَدَّ هِي

لِرُجْه لِرُفْرُقَه مَه مَنَشَارِ حُدُوثْ

بَلْ كُو دِيوَارِ بَلْ كَه بِنِ بَجْدِي كَه بَجْدِي

بِجُورِ نِخَانِ نِگَرِي اَسْكَرَه اَسْرَارِ حُدُوثْ

لَمَعِيكَ كُو زِيكَارِ قَدَمِي پَرِ تُو دَتْ

دِي زَبْرُوِي سَعْتِي مَحُو بِنِ اَنْوَارِ حُدُوثْ

بَرُّ صَدِيقِ بِيَانِ دَايَه شَعَاعِي قَدِ هِي

كَبْدِي عَشَقِ زَسَرِ كُو سِي دِيوَارِ حُدُوثْ

تَوْحِدِ وَثَه وَ مَبِينِ قَدِ نِظَرِ دِي جَارِ كَه

اِسْأَسِي قَدَمِي دَايِنَه دِيوَارِ حُدُوثْ

بَدَا اَصْلَه خَوَه وَ تَرْتِيبِ قِيَاهِي زِيَلَه

كِرْتَرَانِه چِيَه يَكْجَارِ بَرِي دَارِ حُدُوثْ

اَسْرَارِ

اتش عشقِ شی زیر وجودی حاکت
هیہ ممکن نغرت زینق فرار حدوث

الله الله دعوی خوه تو جارك نیہ
چہ صدایت تہ کبند رو ارحدوث

تو زب پرده و همی و در دا بیہ
چہ نوایت بصد نغمہ زا و تار حدوث

حال و مستقبل و ماضی د خود اتیک یکن

صبح موجودہ یعنی خوه دا ایشار حدوث

راست و چپ کا وسعت هر بلہ لود اتینت

زلفقاری قدی حیدر گرا حدوث

راست و افراز و نشیغی مہ بو ارن یکنیک

لے تے وی لمہ بود انہ بر و ارحدوث

دی لقلیمہ چہ دت لامعیاسلای

کو لحانہ خومہ خف بستیه ز تار حدوث

زنک ورنکی حدتے نقشِ حد و تہ منہ دِ دل
بدہ بزرندش عشق اوہ قصارِ حد و تہ

جان لیر دست نہاے دریا جانان دا
روح صف صف کو فوسطانہ دِ بازارِ حد و تہ

دی ز غفلت پرتن سایہ زوالِ ای دل
روئی داتو امانت لیسہا دارِ حد و تہ

دا بنکاری خو بصد زنگ پربینی هر دم
ورہ سیری بگہ جارگ تولا طوارِ حد و تہ

تو بجامہ درانہ چہ ہر لحظہ ملا

مہ دد لیت و نرت خنجر غدارِ حد و تہ
شمس دار خرام و سرو عجاج جانان دِ بروت بفسوہ

مین دی سحری د خوابستی بے رنگ تدر و لالہ دراج

بکفت ز غنچہ نیر کو امت بوفرقت سر قدیفہ دیباچ
چہت کینے ز صبح صادق نوری کو قد لیر شہ داج

المبایس

الماسِ نَبَانِ ثَبِتِ مِصْرِي
 سَرِينِ وَنَبْشَه تَوَزَانِ
 جَهْتِي حَبَّانِ بِطَرَقِ الْعَيْنِ
 سِيْمَا كُونِمَا نَمَاهِشِ سِيمِ
 مَرَاتِ سَكْدَرِي لَيْتِه
 دَوْرَا قَمْرِي زَبْرُ شَقْدَا
 چَرخِ وَفَلَكِ وَمَلَكِ دِيَارِنِ
 زَهْرِ بَقْرَانِ قَابِ قَوْسَيْنِ
 دَنكِ مَلْحَانِ زِمِينِه زِمَزِمِ
 دَلِجَرِ وَصَدَهْرَا مَوْجِنِ
 بُوْرِي وَبَغْبَجِي كِي مَلَاكْتِ

دَايِنِ جِيگَرَامِه دَلِ كِرَامَانِجِ
 مَاوَرِ دَرِ شَانْدِه شَوْشَه حَاجِ
 اِنِ قَدْرِكِ زَا صَفَهَانِ بَاجِ
 سِيْمَابِ رُخْلَه مَایِ رَجْرَاجِ
 بَجْرُ وَهَا الْعُكُوسِ مَوَاجِ
 كُوْسِيْدَه لَفْرَقِ سِرْمَانِجِ
 شَمْسِ وَكُوَالِبِ وَابْرَاجِ
 وَالنَّجْمِ اِذَا هُوَا بِمَدْرَاجِ
 اَرْوَاحِ زِعْشَقِ تَيْسَه مَعْرَاجِ
 عَارِفِ چِه خَبَرِ زَبْرِ مَوَاجِ
 اَوْغِيْجَه لَبَادِلَانِه غَنَاجِ

مخاکره و غیره

و

دِي زَلِي نَوْشِ عَطَابِتِ عَلَاجِ
 بَادِه لَعْلِينِه دِجَامَا زَجَاجِ

دَلِ زِعْجِي كُوْبَدْرِكْتِ مَزَاجِ
 آيْنِه جَامِ جَمِشْتِ بَيْنِ جِسْمِ

زندہ کوین ما زعد و رانشاج	اف حیاتہ مد اشربتک
سیم براساعد و بازو ذعاج	بند کریم کرجہ شفیق بوم
مہر و سپہر و مکر و تخت و باج	اختر و اقبال و مہی برج بخت
پادشہان نقد روان داخراج	کوس کوہنکات بشکالتت
سیم بران لازمہ لے مہر و باج	خسرو شیرین لدر بند حسن
لو بیاری دجہان دارواج	سگہ شعرامہ پیاسہ دہا

آب روانی دینہ شرفی

و ۱ نکر للماء لسوء المزاج

دیسان ز نو بیجا دل تاورین جانا زجاج
مستاق خرا دل دی خوشیت و بیبت مزاج

تسا کو دی مہوشیتن کا کل ز شفا ر شیتن
قرق فیل اتش بیتن ام دی بوی دل کین علاج
دا ام بوی دل خج بکین پے سینہ داغ و گے بکین
صد منزلان پے طی بکین او دی د سیری دت روان

بلاورد

یہ نور و نائے مجتبیٰ بہ نقش و وضعی قدرت
ناچین مقامی وصلق نور لانا و اللیل راج

اَفِ نَارِ صِقَالَا دِلَه دَائِم لَوِی قَالَا دِلَه
نور و زور سراسر سالادله و قی کوہلبت اوسراج

حتمے بنورا بادہ رنگین نکی سجاردہ
دوری ذوی شہزادہ در دانیاکردن

در دانیاکردن بلور ریخاز سروردی دجور
ہے ہے بمسقی تینہ دور خالالینک فرقہ بتاج

مہراتہ پرا بتر کرین خالان زبر بسکا وین
نلفا مسلسل عبیرین چین چین زچینی ست باج

تسہانہ کو دشتا ددن شیراز وینکروان ددن
هدیک لیر چاقان ددن ہم ز اصفہا تیتن خراج

چا فین بک قوسی ہاک چچ و فاک عالمک
فے جہا عمری داک و لکب بجر فے عجاج

شاهد هزار رنگ خلیان در قصه و سما تخمین

ایرو ملا ام صد دلین شاورین جاما زجاج و

خیفه غیر خاک و کلبت عاریت چالاک روح

دی مجربیت کو پر تو دت و نو او پاک روح

قید خاک و کل بنی دایه حجاب و پرده پی

مثل بدری جانان تخت خسوف خاک روح

شع سری نور نادت گونگت پرهیز دل

ذوق جاما عشق ناکت گونگت امساک روح

دل بطایک نیر کزان ده نازکک تر و نده دا

کل تکن تشبیه خار ان هر خس و خاشاک^{رو}

جام عشقا پاک روح اطهورا باطنه

ای شویشی هر وه ما حتی ابدا پاک روح

هیستاکیف و کمی بگیف کیفا عارفه

دی بمینت گونگت ناچار بتریاک روح

دی

دی بکلذار اجلاسبز پوشادی چه بیت

ای دهری دانی دل پاره پارو چاک روح

پر ثجان دراکه یکه روشن تر و والادخ

صورتا حسنی مقدس دایکت ادراک^{روز}

گو خبرداری ز ستر اکت کتر اکوه بدیز

دایصد طرزان بیان که مخی لولاک روح

لامعی ستر لجال سرتور اول دوت

ضبط ناگت وی مجالی صد هزار افلاک^{روز}

هر دو ایلا نین تین من طوق گردن بن مدام

دامه هر بیشتن تبسم وک کلا ضحاک روح

جوهر احسنی اداتنهادت مقبول طبع

گونه صیقل دت بنوری عشق وک حکاک روح

دی بی انزان و طرزی بیت سحری حلال

گونه بالاطبع بت وک پهلوان چالاک روح

دلبرم اقیته لیغ بار کوقوسی شیغ
دی بدت بر کز میان بے سوج اوسغاک

شہسواران پر کند آقیته قلبی ملی
بند ناگت غیر فترا کہ تہ صد فتراک روح

و ۱

پرمگہ اسراف لقتلے مباح
سینه بدستی خو مبارک تگہ
دل زھوایا د فکرن د کوز
عشقگا کہ ولعقل خو ما
بوسہ زان ارک بران استن
دپا لبرچشمہ ما خاک ریخت
توز و حبارن سحری برچین
فیر سو در مبارک کتا یگ تپ
حسن ادایا تہ ملاهرک دی

سَفَكُ دِمِ الْعَاشِقِ بِالْإِيَّاحِ
نَعْرِفُكُمْ مِنْ كَبِدِي مِنْ جِرَاحِ
فِي لَيْلٍ بَيْنَ هُبُوبِ الرِّيحِ
يَقْتِكُ بِالْمَالِ عَشْقُ الْمَلِاحِ
مَكِّنْ مِنْ جِبْهَتِهِ لِأَرْبَاحِ
خَاكِ رَحِي بِأَرْصَابِ صَبَاحِ
قَدَنْتَرِ الطَّيْبِ وَبِالْمِسْكِ فَاحِ
أَحْمَدُ فِي الْبَيْنِ قَيْلُ الرِّمَاحِ
صَحَّ لَهُ إِنَّكَ زَيْنُ الْفُصَّاحِ

عشق

عشق کو بدن بیک دوارواح و له
 جان و جبدان کو اتحاد
 و صلاته لجان و دل حیات
 تنهانه دسینه من خدکن
 پروین ز شفق سحر خویابون
 بوم مت من الهوی الیک
 افح بلقاک قفل قلبی
 سیاح مه دین و خلوه ایرو
 برت کو قداذ بر نیقابه
 قوس و قرخان نماز بالا
 پیوسته دغی بهش بن اشباح
 و الماء له المزاج بالروح
 من ذاق مرارة النوی طاح
 من لحظک فی القلوب ارماع
 لا بدع و فیه منک اصباح
 من حمرتیا تدور اقداح
 فالقلب له لقاک مفتاح
 الله چه خلوه و چه سیاح
 واللامع من سناه قد لامح
 والظنبر من شداه قد فاح

آینیه دل ملاجلاده

ول من طلعتیه فقد صغ الروح

آه ز دردی دل تکت هرچی ندی ازار چرخ

ضربے لنا قادل ددت لامع صفت نوبار چرخ

تین سینیا پیگان زین آماج تیران هر آمین
داقا بلاین در کین هر گوشه دو مار چرخ

پراخو تین قجیا عاشق دینف اشکجیان
تا شته دل پر پیچیان هر دم ژنو شفق چرخ

کان اولطیفاکلعدار لو تین ژبل اَه هزار
شونا گلان دستینه خار دینف چمنی کذا چرخ

صد بازیان افحقه باز تینت بجیله کاروسا
که کوک و تانه که نیاز سحر پر مکار چرخ

هرچی بخونت صحتی اُخر دجا ما شرتی
زهر اهلادی دتے دادل ندن ازار ^{چرخ}

اف اینه زهری و نان من ژی دلد اف سینان
ماهر لفرقه دژما بیت و پوت مشار چرخ

دژمن زجانا لان دین او خورو والان دین ^{چرخ}
مپلاک و دل کالان دین دین بیت و دت غدار

دوانم

شَمْسِی بِشَمْسِی جَانِ بِنِجَامِ حَتّٰی بَکِنِ دَوْرِی تَمَامِ
اَتَشْرِ دَرِیْثِ تِ هَر مَدَامِ اَوْ کَبْنِکِ دَوَّارِ چَرِ ۸

اِکْرِدِ اِقْ و کَلِ دِکْتِ قَلْبَانِ ثَقَلْبَانِ هِلِ دِکْتِ
مَسْقَبِ دِجَانِ و دَلِ دِکْتِ دَائِمِ اَوْ اَتَشْرِ کَارِ چَرِ ۸

چِنْدِکِ دِخَوْبَاتِنِ دِرِزِمِ مَن نَزِی دِدَلِ اَیْنِ کِرِزِمِ
اَمَا نِجِ دَمَزِیْنِ وَا نِ اَزِمِ سَرِ عَسْکَرِی سِیَارِ چَرِ ۸

کَرْدِی اِلَوْحِی سِیْنَه قَطِ نَقْشِکِ ثَمَّ دَرِ غَلَطِ
هَر دَمِ زَنُوْبِکِ تَا نِ خَطِ تَا فِیْتَه بَرِ بَرِ کَارِ چَرِ ۸

مَن پَرِشْتَانِ حَتّٰی سَحَرِ دَائِیْنَه دِکِ شَمَا بَصَرِ
اَوْ مَاهِ رُو مَابِیْتَه دَر مَابِیْمَه نُوْبِتِ دَا نِ چَرِ ۸

مَه زُحْرُ تَا شِرِیْنِ لَبَانِ خَوْنِ زُجَا فَا نِزِشَانِ
فَرِیَادِ دَدَنِ بَرِ کُوبَانِ پَرِ سِی مَکَه زَبِیْدِ اِرِ چَرِ ۸

قَا رُو رِیْنِ هَمَّتِ بَلَنْدِ بَرْدِ اَنَّهُ مِیْدَانِ سَمَنْدِ
سَرِ کَشْتِیْنِ حَتّٰی بَچِنْدِ اِقْ رِکَبِ و مَشْعَلِ اِرِ چَرِ ۸

خویش چاقان فقط شبان

کافک زدنکی ز نکلان اپن چه رویتن منزلان
هه هه پیتن مجلان فریاد ز برقتار چرخ

پرمین زنه چرخ ملاکیثانه افات و بلا
ابله دینیم وی هلا هرچی ز دل بت یار چرخ

ابعد الجوز

دلبری ایروسر هاقیته جرکین دو دوح

یک لینه یک لالد الوژمن تین آخ و اوخ

آخ و اوخین من ز دل تین لے ز برتیر اقل
یان ز کوفانه دکل تین ز می دزین هر کیم وزوخ

خون ز دل جو جوروان تے وک عقیق وار عوان تے

لے ز دست سلو جوان تے او شپالاشنک وشوخ

اوشپالاشوخ وشنکه کافر اروم و فرنگه

دامه بر جوتک خدکه ظالمی کستم بدوخ

ظالمی کستم شپا نازک قچی دل لے

بون ججا باز لفظ و خا بیزق والا وتوخ

ز کور

بیرق طاین بریشی ای د زین پیقه ویشی
مین دو فیرس دین دیشی روت و انصاف بوخ

لوهر فتم از زمیلی شبه تی سهیلی وسیلی
محبت و عشقاته لیلی از کوم یگسر بلوخ

دست نه هیلم از دینی شبت فر یاد و شیرینی
له زبر عشق و آفینی من دیری چیت اف کلوخ

صحبتا چرخ و سما و کملی صد مثلاته

وله زم و اقا حیاته مشتری صدیخ و شوخ

همیها چرخ و سما ته چه خوش بیته چرخ

کود برج و تبتی هر کولر دسته چوبرخ

صوفیان هر دطواف حجر اسود رسته

کوبلسل بسما تپن حیان زمومه چرخ

نقش الماس الماس نی کر تیه حرف

خط یا قوت لیا قوت شکیناندانه چرخ

گوخین ام دقباہ مہ ژدل پردہ دراند
عارفی و قتم و معروف بلایت ڈگرخ

د ابا سی خطین دی و نی غافل ہے

دجلہ تہ دیرن پر برو پیل و برو چرخ

پر شعان لے دشوری و ملی شال فروش

تو نشان من مدہ فرخی کو لیک من بوی فرخ و
نئے شکر اکورن زعاج دیا ژرستوزین

قوسی لبالا فرق تاج کبیر رساندن بے عد

کبیر رساندن بے حسنا مصری کو دان سپتال و تاب

صد روستم و افراسیاب کشتن لو ان کو کر حبسد

صد پادشاہ و خسرو ان جان داد عشق و روان

سزین دلہی ارغوان من دین لہر ناسر و قد

من دین لہر ناسر عری تا این زبا دی عنبری

بائے صباد لچبری لف چونہ سر نور احمد

لف

لِفِ چونه سَرُ نور از لال جادك وره بِشَمال
بِكان زَسَر دِي قَمال ذلفان زَسَر جوتِه اسَد

سَمَّار جوتِه جادوان اير و ژر مرزا ابروان
دل كوت و دابر كاشوان گِر كِر مِس كِنَا كَبَد

دل كوت و دابر خجران كَشْتَم نكار و دِلبران
مَه زُ دست ظَلما اسَميران داد و مَدَد داد و مَدَد

دلبر ژلعلين خوي شفاف دامين مياكلكونه صفا

درياي عشق قاف قاف پيوسته تپتن جزر و مد

حُسامتِه پيه مثال سُر دالِ باسِي خَط و خال

سر كشته حيران مای لال احمد كودي نور احمد

الله زَجْر اسرمدِي يِك قَطْرِيك دَا اَحْمَدِي

زَسِر پِر نِي حَضْرَتِك وَه دِي مَد هوش ما حَقِي اَبَد

وله
عید و هرگز ز دیدار آتشی بیرون عید
از تنی محروم دیدارم بصد منزل بعید

هر نفس از دهنم از جانا باها نژاد
بارک الباری با سعادت علیها یوم عید

در گهی لطافت خام ما محرومان قبی
ان کلبا بسطاد هرا را عا بالوصید

پرمردیم عاشقم ایر و میراد امین به بخش
راز کرده

یا حی پی یا مرادی یا متی قلب المرید

فر عقل من لیه سبت بازی و عقاب
ذاب روحی مثل ما تنحل فی نار جلید

دمع عینی من بکاء مثل ماء فی سکوب

نار قلبی من غرام فی صرام فی وقید

دل ز بر ناری مجازی بالحقیقه بو پر نیک
راز کرده

نار قلبی فی هواها مثل نار فی الحدید
راز کرده

با

کی خلاص از دوزخی هجری تو یایم آہ چون

ہر نفس دار و صلا و نضرہ هل من مزید

کے ذرات من زرم بازان دما او غلہ تین

تینہ دل صدیم زوان و سینہ تینی صد چرید

س رصہینان دنا قاتلے رم تینہ دل

لے لو ان دستان بہن خون وی غرایہ از ^{شہید}

مصححاً حسن و جملاً صور تا حال و خطان

لا تلو نا غیر حرف الا و قران مجید

گرچہ ہر دایم ز مہری نینکاد لبد وین

و ک ہلاک صبح تیم از جاران ہم نابدیند

ما بلعلے جان فزانا قاتلہ بیت جارکے

بالدعا بلع حیاتے لیسلمی یا برید

توڑ ملانے بوہت پرسن سراسر اعشے او دیت

تے معائے چزان صد ملا و مستعید

کریکٹن و پڑھائی ام فرما تینہ
احمد عبید رفیق واقفین العبد

ولم
سِرُّ وَحَدِّتْ زَا زَلِ كَرِيَّتِهِ حَتَّى بَابِدْ
وَاحِدَكَ فَرَدَهُ بَدَا تَعْوَهُ وَبَيْنَ جَوْعَدُ

دَقِمْ مَا زَلِ وَعَيْنِ أَبَدُ هَرْدٍ وَيَكُنْ
سَوْمِدِيَّتْ وَهَدْ خَوَازِتْ نَزَا زَلِ بَتْ نَزَا

فَرَقَهُ وَاحِدًا رَأَى فِي مَقَامِي صَدِي
بِحَقِيقَتِ كُو يَكُنْ مَرْدٍ وَجَهْ وَاحِدِ جَهْ

يَلِكُهُ دَرِّيَا تُو بَرَانِ تَجْ جَهْ مَوْجِ وَجَهْ
وَاصِلًا كُو هَمِّي أَقْ جَهْ أَقْ وَجَهْ جَمْدُ

أَفْتَابَا أَحَدِيَّتِ دِخْوَهُ دَا كَرِيَّتِهِ كُونُ
نَكُو عَوْرَدِ هَيْهْ فِي كَرِيَّتِهِ جَهْفِينِ مَهْ

حَسَنُ وَدَا تَبْتُ وَلَا تَانِ زُجَالًا صَدُّ

لَمَثَالِ صَنَمِي وَهْ كُو تَجْلَا يَهْ صَمْدُ

غَيْرُ دَرِّيَا نِيَهْ صَحْرًا بِحَقِيقَتِ أَمَّا

زُرِّي كَيْفُ وَكَلِي أَقْبُو يَهْ سَبْتِ زَبْدُ

كَلَا

کُلُّ یَوْمٍ هُوَ فِی سَانِیِّ عَافِلٌ رَّحِمٌ
ہر پاپے رشتوں ان دگرت فیض مدد

کَوْنِ آدَمِ بَدِیَّاسٍ وَعِلْمِ الْبِیْسِ
حین ما ابصر کبر حینا و سجد

چہ زمان و چہ مکان و چہ جہان چہ فلک
چہ مقادیر و تفاسیل و حساب چہ عدد

چہ منافات و لزوم چہ قیاس و چہ مثال
اف چہ تولید چہ ترکیب چہ روح چہ جسد

سُرْبِجَزِي وَرَتْنِ قُوْتِ دِرَاكِهِ مَا
رَجَّعَ الْعَقْلُ كَلِيْلًا وَ مَتَى قَامَ قَعْدُ

حیرت و عجز سر انجام دیا ہے نظری
کے بحال نظر اقا صوم مخلوق رسد

کفت و کو چند سال معرفتی پیدا کہ
کوہر معرفتی ناگہتی کس بخرد

و
دَرِ بُخَانِیَا عَشْتِ سَمْعِ عَارِفِ زِیَارَتِ کَرِ
بِهَ آبِ چِشْمِ وَخُونِ دَلِ وَضُوبَتِ وَطَهَارَتِ کَرِ

وَرِینِ جَایِ هَلَالِ دَاژِ عِکْسَا مَاهِ نُوبِیْنِ کَرِ
کُوخَانِ مِهَرِ وَتُرکِ چِرِخِ خَوَانِ رُوزِ عَارَتِ

بِمِزَانِ قُوسِ مَاهِ نُوبِجِیِ دَلِیْرِیْنِ دِیِ
زُجِشْمِ کُوشِ اَبْرُودِیْ جَامِ اِشَارَتِ کَرِ

بَابِصَارَانِ نَظَرِ مِزْنِ چِوژِ چِرِخِ قُوسِ اَبْرُویَانِ
سُکْرُ خَوَازِیْنِ کُوجِ هَمَانِ کَارِ بَرِ عِیْنِ بِصَارَتِ کَرِ

زُ بَرِ دِیِ نِقَابِ اَفِیْتُ وَدِ سْتُورِ اَطْوَانِ دَا
دِ سَعِیْیِ بَتِ بُو اِحْرَامِ مِیْنِ اَسْوَدِ زِیَارَتِ کَرِ

لَدِیْدَارِیْ هِزَارَانِ جَانِ نِشَارِ اَمَقْدِمَا یَارِیْنِ

کِسیِ جَانَانِ بِجَانِ بَکَرِیِ دِ عَشْتِ وَیِ تِجَارَتِ کَرِ

بِدُنْیَا دَانِ زِنهَارِ یَارِیِ خَوِ تُو نَفَرُوشِیِ
کِسیِ یُوسُفِ فِرُوتِ وَیِ دِ عَالَمِ دَاخِ سَارَتِ کَرِ

بِسْتِ

تَبِيَّ اَوْ سَجْدًا يَشْكُرِي دِبْتِ مَحْرَابِ قَوْسِيْنَ
كُوْدَلَقْ وَشَمَلِ وَسَجَّادِ هَيْقِ اِنَّ قِصَارَتِ كِر

دجخی لعل لب هر خام نارت طبع الماسی
ولے تاثیر فیضی مهر و تدبیری حرارت کِر

د اعجازی بیانی داسخن گریته انصافی
د زانیت مختصر هر کس ملے سحر و عبارت کِر

مِنْ زَعْمَانِ بِصُدِّ بِلَادِلِ لِمَلِي حَوَالِهِ كِر
هر چه لمن کیری مالا جام میا دوسال کِر

كوكُ و كِبَارِ مِشْرِهَا مَسْكُ وَ زَبَارِ وَ شَهَا
بَوْمَهُ دَبْنِ بَيَانِ زَهَانَ هَيْزِ لِمِنْ دَلَالِهِ كِر

چپچك و كل سحرگان نستربین دخرگان
تیک ژمسک و ماوری تان خناق و ژال کِر

دیم دِبْسَكُ وَ خِرْيَانِ تَا وُ لَفِيْنَ دِشْتِرْيَانِ
مانه تمیم گسگ و صور بدره لِدُورِ مَالِهِ كِر

دور کین ژسبلان چچک و بشکو گلان
دل مه ژرنک بلبان داغ شبنهت لاکو

پیرمغان ژشیشه دامه سفینیک مپی
شکو خدی کو قلزمک من زخور اقبال کو

خضر درمن و معجزی مت میاد دل کوی
هات و پیالیک دست اشکوه صد پیال کو

عقچه لبازرنک کله دام بسر نیا ملی
شبهت بلبان سحر لومه فغان و بال کو

و
خلقولین کن شیرتے او دلبرازین مگر
من دی دجا غفلتی هادر ز برچی و ک قمر

هادر ز برچی و پنجران دل کورت و دابر حیران
اقرنکه خاد لبران لوعاشقان خون بو جکو

قلب و جکو من بونه خون لورا ز نو دژ بو برین
ای جان و ره عالم بین داروح ژقالیسته در

جاء

جانے ہی بے سرجسند مزکین بافاقان رسد
عالم ہی دی بن حسد انسان وجن و جانور

عالم ہی تیک بونہ صف سیرین بشامین نجف
ہاتن تماشا چار طرف شاطر خاز تین دبر

ہات پاپشاہ پر سپاہ قامت الضدیم ثبت ما
داد و مدر صد آہ و آہ زلف و عقارب بینہ سر

کشمہ خلق و اعقر بے مستم رشوقا غنیم
تہ طالعی نے کو کبی ابرو عقارب بیتہ در

ایرو عقارب ہاتہ خوار چونیف باغی کلغدار
اوغنچیا ہرے بہار ہر بیلان اقال و شر

بچد ز دل نالے گعبک اینچیا رضوانعیب
فان نالیان نینن چوعیب صوتینہ ام دل بو سقر

صوتن لہن جر کو و ہناق و ردین دھوز کرتے خنہ
زلف ہات سرے بویلاق بائے نسیم وقتی سحر

ترسم مخالف بادۃ زلفیت لدوراجبہ
راکت قیام وساعتی عالم بیت زیورڈ

ظاہر دیشم پند کیر داول ندی زلفا
شبت ملی د مینبی سپر کہ دیوہ قول معتبر

ول

عاشق آرجاوک ژبالا ایدت برقا مجاز
دی لنگ حساد لان حق ابدیت سرفراز

کشف اسرار اصفاتاں بے محبت ناپتن
صورتہ اسماء ثیین دایکن ری فہم راز

لابغا حسن وجمادی زعلی بیتہ عین
عشق داڑی ہل پتن کے دی حقیقت بے مجاز

حسن وحب بے یگد و ناپتن دی بکن شاہ و کدا
زرفادت شعلیا محمود بے شعا ایا ز

بہر

مصنیا عشق ترائے ایتا حسی بخون
دا تو حرفین محبتی یک یک زہفک امتیا

عاشقان بیگناہ لوگھا لین زولتین بُت رعد
وان زبالاے دبارن وک بروسک ورمز وراز

گے خبردارہ ز عشق کے لبر و ستیہ او کداز
گرچہ رہ او ذریک بت سینہ سوزہ جان

افین صد افین ہرین توان رافین
ای ڈتیرن د لہران دائم لیدل پیکان وکاز

کہدہ آوازی نبی وقتی سماتین بچہ
فہم رازی کرد کے چاواد نالین چنک و ساز

اودے من وک کبوتر ناپتن کس لومہ کت
لودے توری سہ داکفے دین صد شاہ باز

وڑدے لو داچین تماشا یا جو انا نے چن
وی ہلانے سرباز و سائیان دانے نیاز

زلف سنبل مشک بوی و بسک سون سر شربین
سرو بالاسین پوش و گلشن استا غنچه باز

نیر کزین قامت زمر دسر کوان هاتے خرام
چار اطرافان بر فرق لے پش تین سبی و تاز

دل یکی دم از ژوان هر یک بغتجا دل دین
دل و باین جان قرین دین برن عاشق نواز

عقد حرامی دما دلبر خویا پے فرضه عین
سجدیک بروان دو برهان ناکرت جه صد ^{غاز}

عید و میری مه ایرود زگی لطف فکر

کو ملا هندی جوازی دی بدام بست تو جواز

ژد عنائیر کزین تے مت و خون دیز
زمان بو عهد چنک انکیز چنکیز

ته جائے من دقیت ای جان عالم
ژمن بستین بلعلین خوی شکر دیز

دو

دُو عَنبِرٍ بُولِشَادِي دَمِ تَن
دِ بَسْتِن لُو هُوَا بُو عَنبِرَا مِيز

زَاخَا اسْتَا نَمَكْتِي پِين
لِدَا عَا ن دَا بِي نِم خُو ش صَبَا تِيز

تِي فَرِهَاد زَا نِي لَدَّتَا عَشَق
كُوِي جَان دَا يِه شِي رِي وَ پَرُوِي

تَب وَ تَا بِي هَزَارَا شَكِي جِه دَا دَل
رُشِي رَا زِي نَكَا هَمَت تَبَرُوِي

اَلْهِي نِي رُكُزَا مِي مَت وَ نَا رُك
زُد سَتِي خُوَارِبِد خُوَا هَا ن بِي رُوِي

كُوِي تَبْتِ اَوْ قَبَا ئِي اَسْمَا نِي
لَطِي فَا شَنَك وَ نَا رُك وَ لَك بَلَا زُوِي

صَوَا شَك رِي هَت دِي يَا عَا لَمَا دَل
بِجَا دُوِي دُو چِشْمِي فَتَنَه اَنَكِي ز

خباثت طبع از اهل کائنات
یقیناً او گوید جانان گوید کت
تایین نغزبان زلفادل آید
تلا جانم ته چو پهلوان کرد

وله

تو در آن بختی من تو حیاشف و روز
دخیال آخره مدام من تو لباشف و روز

هر بیزان در شین جگر تیر خندانک
ز نسق صاعقه مه ز قوس هلال شب
ام تر این تر چرا هر دو دنا شب روز
مشک کوین روان ناز دلیتن مسکین

ته ز فریاد و فغانان بجه بلسل گور
الله ز چه دردی وه دکاشف روز

را گوید لب قدی اینست روشن گت
تو تو خون و ز جانان قدی مال شب و روز
فتویا پیر و ملایان تو بالهام این
فی می هر وه دنوشی بجای شب و روز
کجوز کجوز کجوز کجوز کجوز کجوز

کلام

طورم بدل و پیر چو موسیام از

آتش پرستی نو در تجلیم از

لوحین رقی لوح وجودی مه چون

واقع به بینی کوجه ملایم از

ظواهر تو بستاند از آینه من
دانه بحقیقت کوجه ملایم از

عالم چیه اعراب و حروف و کلمات از

اولفظه و نفسا خود و معنیام از

هر چی ته دقتی تن زده و در جا خود راه
صدیشده ددلدانه ز شهران معنی از

صد نیل و فرات تین و درن قلبه مه

په ناحیه از کوجه دریایم از

تو ز نسخه توحید کنونی این کلام
بآیت اثبات معنی الایم از

پروستہ تو ہوں ایک دگر شہیت
 پر تو کو لقمہ زما بنے خانم
 لطفکے پیکار ایکہ سودا ہم از

و ۱

شاہدی جلوہ نما قدسی فیروزہ لباس

ہر رنگی تہ نشان دت چونشا تو بناس

حسن بے آئینہ عشق تجلا مات

عشق محمود د معنا مکی حسن ایاس

ہرچی رنگی تہ بقیاتن خوہ بینی لله

نظری و ربدہ کاسی د خوش آئینہ گال

توسرا بے بضر ابے پنہنکان دہ دے

دی کھایت پچہ رنگی مہ بکن کوزہ و طاس

دمزورازی نے وناپے کو سماعینہ ہی

ژ محالات بعقل حق بزانہ ژ قیاس

و ۲

وی دگت منعلطه هر دم بجریفان بجدل
بدو جامان زخو بن سیرت ایض و سواس

دستگیری ته بنت خضر عنایت بقدم
ناهی آف حیاته بد و عسکر ایاس

تو بنی ماه تو دوست قضا ^ه ^ه
نه لزوعی فلکی بلکه لمری سیه ^{داس}

ترك خون دینو خمار می مه بیك غم نگه
نه چل سال این زیروز بر کوز اسال

ژبی لعل شکر بار لینه مضمونی
مصریان کز مه رساندن کو گناندن ^{الماس}

دل یك و تم عشق یك به عشق یك بار بس
قلب دمی یك بت قلوبان دلبرك دلدار بس

من ببند زلفکی دلدار ابدستی پیر عشق
لو د عشقید کو بت اجرام یك ز نار بس

تَبَّحْ وَرَبُّونَهُ دَرِّتَارُ وَجَلِيپَايَكْ بِيكْ

لِي مَهْ زَارُ وَجَلِيپَايَكْ تَنِيكْ جَارِبِسْ

هِن زِيكْ دِي پِي قَه تِي ن قَسْتَا كِنِشْتِي هِن تِكْن

نَتِي زَوَانِم نِي زَقَانِم مِّن دَرِي خَمَارِبِسْ

كِرچِه تِي ن رَقِصْ وَسَمَاهِرْ حَرِصْد نِي شَكْرْ

مِن زَبْر مَاسُرْ شِرْ پِنَانْ اَوْ شِرْ پِن رَفْتَارِبِسْ

وَهْ چِهْ وَالَا كُو هِرْن هَا لِبَا جِسْمِ وَجَانْ

مِن زَوَان حُورِي شِرْتَا اَف پِي رِخْسَارِبِسْ

هُوجَه سَحْرَا سَا مِرِي پِنِي ن كُو زَلْفِي ن رَشِي بِنْ

چِشْم بِنْدَا دَل رِبَايَانْ كَا كَلَا عِيَارِبِسْ

بَلْبَلَانْ صَد كَلْ دِي چَا قِنْ چَا وَصَد كَلْ دِي تِكْن

مِن زَبَاغِي كَلْعَدَارَان يَكْ كَلْ وَكَلْنَارِبِسْ

مِن دَبَاغِي كَلْفَرُوشَا دِي عَجَب رَسْمَكْ غَرِيْبْ

خَارِطْبَعَانْ كَلْ دِي دَسْتُ كَلْ پَرِي سْتَانْ خَارِبِسْ

اَوْ

اوجفا چودر زحده ظلماته به حقی بچند
دحمکی جارك نگی هه ظالم اواز اربن

غرق دریائے کناہین تشنه لطف احقین
رحمتی امرزگار شفقہ غفار بن

اهل دنیاے سرا سرد زمی من بن ملا

پشت من میری علابت حیدری کور اربن

ایرو ملا سرا یا لوتیکت بومه اتش
من دی سحر خرمان نیشگر اشین مش

یارب چه طرف میون اقرنله می دنجت

شعر امه وی پریشان نظمامه وی ششور

دل کشت و از دیری ناچم کیشته قط

محراب وی بمن راورد ایچینه لالش

محبوب وک سیتیران کو قند و عشق بازی

دگل بچین سماهشیا رومت و خوش

حيوان لڪو دڀنيت ام مفتي زماڻي
 پستين ڙدست تڪا جا مازالا پي غش
 وڙڪه ده چنڪ و ناسرين ڪوتين سما
 جاي بنوشه ڦيرا چه ساره وچه زرش

طالب ڪوتيه فرصت مهلت لينا حرامه
 من عمر نوح خونينه وره تڪا بلز خوش

نئي شگر اشپن قدمه ڙدست نه مي دڀين
 داسينه پي جلا دين روشن بلين وڙش

جامد چڪت جڻي ڪور ان نظر لئ خواره
 خرطبعين دال چه نينا وچه ترڪش

ڪوره خوه ناسپ پريت جارك بدس دلپلان
 ابل چڪت طواف نابينين بري رش

فيزار ديت زقنجان زرمز و ناز و غمان
 قدر ڪلان چرانت ڪوش دڙي ڪري رش

موصو

شو خانگو از دیندی دل کرتی گنبدی
لطیفه زهره سیمابرو هلال هوش

فیضامه شبته نیله ام دجله و فراتین
گوینجه و درامامه قیرایه من کشاکش

برهین ز قوس قدرت نشانه کربان
لاجع ژبرد بارن چه نیکیک وه پروش

الله لمن حیاته چه شکوونیا ته
ژنوقه دی جوانیم کرپهن بکم تلاکش

وله

شب قدری لاله روشن له تور و حی و ره خوش
مه ژنوخوشله بجر جاق شهیدین خو بوش

مالین گه نظرک لطف و ژدل عنره نهان

پر شینه جگر ایش ز قوسین خو بوش

سحری جله شهیدین ته بریم اقیان
هتر مارینه یکایک مه حی شش صدوش

نے شہید نہ تہ بائبات پتھر کشتی
ھے دچو خون ژربیان صد و ہفتاد و اش

جنک ہندی دگون فیروس و رمباز عرب

توخ والا فرنگینہ کماندار حبش

تو بی روم و عجم کشتنہ زنگی دگین
ہازہ ریت پیائے ژ طرف نو خوش و خوش

دامہ شہر ارہ بدستی خوہ مبارک قدحک

نہ عنبارک ژ خاری و زشتدی و نہ غش

دوقح می بنشا د درن رنگ برنگ
نیرکوزا زک و رعنا و کلا تازہ یہ کش

غالباً اہل زمانے مہ بلا اومین
فہ نماین زگری مئی ریش و کائے تہ تبش

عارین اہل بصارت ژ نسق مر روم چشم
سرمہ پوشن د بیاضی و ملا جامہ درش

کرو

و ۱
 سروا سہی قد جلی لُو مَحَلِ شَاہَانہ رَقص
 در صحبتی کر کَامِلی دِی بَیْتِ و رتِ مَسَانہ رَقص
 مَسَانہ مَسَانِ نُو شَد نُو ش قَرَف د جَا مَانَا تَ جُو ش
 مَادِی بِمِیْنَتِ کَسِ بُو ش وَ قَتِ کُو بِنِی دِر دَانہ رَقص
 صَحْبَتِ بَا زَانِ هَا تَہ سَا زِ پَ مَو جِی دِر یَا ی رَا زِ
 دَا دِل زُو بَا نَ مَجَا زِ وِی کَشِی تِی سَکَانہ رَقص
 مَحْبُوبِ بَعِیْنِی کُو کِبِنِ رَقصَا کُو تَہ دِلِ بَرُو ہِ بِنِ
 صَد جَا کِرَا مَ مِیْنِ هَبِنِ بَا تَہ مَدِی اَر زَانہ رَقص
 رَمَزِ وِ کَر شِمِیَا بَرِی عَا رِفِ فَنَابِنِ زُیْدِ رِی
 حَتَّہ دِی نَعَا اِگْرِی اَوْ خَفِ بِنِی پَر وَا نہ رَقص
 پَر وَا نہ شَمْعَا کِنِی نِ لَہِیْتِ نَا زِکِ رَا وِ شِنِ
 شُو کِنِ دِر دِلِ اِپَ خُو شِیْنِ مَر زُ بَیْجِیْنِ شِیْرَا نہ رَقص
 اَلَا وِ تَا مِیْنِ قِرْمِزِیْنِ اَصْلَانِ دِ بَر دِ اِ بَرِزِیْنِ
 نِیْر کَزِ دِ خَلِشِنِ تُو رِیْنِ نِیْ شَکْرَا نِ نِشَانہ رَقص

وقتِ خویا بن ارغوان کلچ پچکن ترخین جوان
قیرانے سلو جوان عارف بفرقہ جایہ رقص

ایرو شکر خندی برین دستی سپی زندگی پرین
و ۱ دیسا یگو فندی برین دروی ملی درمانه رقص
والله زهر دو عالمان من حسن جانان عرض
بنام تحسنا دیم دران هر ضلع رحمانه عرض

او کافزین جامه سپه هاتن تیب و صف بصف
زانم بمن نینده عرض وان اخدا ایمانه عرض
ایرود لے من دلبری ایشینه سر صد پنگران
لازم میا گل رنگ فوار لورا وه بریانه عرض

شاهن بهقر اهنشین رنگ ور یه یک قط
ایکی طهامه هر مراد ایدی زپاش خوانه عرض
عقل و دلی من بر او ان میران بر من و عشویان
وان عقل و دل یجار تیغ استاد نودانه عرض

زنت

بِثَرَاتِكَ سَلَوَيْسِي لُورُو دَرُورُ عَادِبِت
مِيلَه بَسر سِلَوَانِ كَفْتُ وَأَنْ سِيرَ آسْمَانِ غَرَضِ

ایلان لطانے عرعری لوراست وچ قیلان دوت

وی خواه تخاصیت این لے قلب پر ژان غرض

تیرا افسین دل شواند در بون زجانان انجون

دلبرنجی زان و کوکوت زانم ته طوفان غرض

من گوکلود لبر رقیب فیدانه قطوی هیبه

سوند خوار بجسنا خواه کوروی فعل شیطان غرض

زلفین ژرنک دافین هلاک شهپر ژرس چنکین هما

ایکی دلی من نارته یادی زجانان غرض

او عقر بن بو عنبین به بروح حسامت وژ

لوپین بدی پیدا بلزوان سرنیشانه غرض

حخالین مدور فلفلین ماده ژمسک و عنبین

لوزلف تپنگد اتین بمت پهن و بو یا واز غرض

دل کِرت بدافاسنلین بر داور دیان کِرتفه
میران رُخوه هر دانا کِرتن و بر دانه غرض

مصری ز کالان کساند جلاد دِی و مِیم مِلا

و ۱ کورتونزان قنج بزبان وان اف ژدورانه غرض

شیو د لبری بزبان سته شیو عشو غرض

هر دو نظر کو بون قران واجبه یک کوشمه غرض

هر دو قران کو قبلین پرده دها ژ بربرت

وی سعتی د دینه عشق لارنه یگدوسجه غرض

خرقه زرق ورنک زهد من پیامنا شت

شت و شیک د میکی اول کار فرضه غرض

نیگرن شیرین زبان مست زجام باده بین

فرض دبت ز توبه سالک عشق توبه غرض

ساقی سیم ساق ما زهر هلاک بدت

جان مه دشکو و متقی تین روان رقصه غرض

خا

خالِ اَکُوْرُجْهَکِی بَیْتِ قِرَانِ اَبْرُوَانِ
 شَبَهتِ بَیْتِ مَقْدِسِ کَبه دِیْتِ دَوَقِیْلَه

دَعْوِی عَشْقِ رَا زَا اَکْرِ کَفْشِ بَکْتِ زَبَانِ دَرْدِ
 کَتْمِ شَهَادَتِ دِیْتِ وَی سَعْتِ لِشَهَادَتِ فَرَضِ

جِبَهتِ وَدِیْمِ وَکُوْرْدِی پُرْدَه دَمَاژِ پُرِیْتِ
 فَرَضِ مَلَا لِجَا جِیَانِ سَعِی وَطَوَانِ وَفَرَضِ

وَل

مِه زُیْلِ حَسَنِ وَجَمَالِ چِه عَنَقِ	یِه جَمَالِ زُیْیَا بَی چِه غَرَضِ
کَرَنَه تَشْبِیْه دُو بَرُوهِیْنِ تَه بُوَانِ	مِه دَعِیْدَانِ بَه مَلَا بَی چِه غَرَضِ
کَرَنَه قَسْتَادِلِ وَجَانِ مِه دَکْتِ	مِه زُوی شُوخِ وَشَبَابِ چِه غَرَضِ
کُوْنَه رُوْحَامِه دِی دِلِ بَرِیْنِ	مِه زُوی قَبْجِ وَدَلَالِ چِه غَرَضِ
نَه بِاسْمِی تَه مَحْمَدِ بِنِ حَرْفِ	مِه بَسْکَلِ وَخَطِ وَخَالِ چِه غَرَضِ
قَبْدِ وَحَدِثِ دَکْرَتِ رُوْحِ بَرِیْجِ	وَرزِ عَاشِقِ زُوصَالِ چِه غَرَضِ
نَه کُوْشَرْمَنَه زُروِیْ تَه بُوَا	اَفْتَابِ بَرِیْزِ وَا بَی چِه غَرَضِ

دشجه قدر تجلا تو بگی مه بیاموم شما چه غرض

نه تجلای جلاله بوا مه ز خوبان بکما چه غرض

نه ز املاین ته ملاجبت دگت و مه ز فیه بخت و سوا چه غرض

دیان لیدری کاتیه کیش از نو ز کار خط

نورن رشاندی و ایهی در کردشی پر کار خط

حرفین
چرخین ز قدرت نکتیه پر ما دار حوضا لعل و در

افرنه که وی دی بسر قدرت نمون ز کار خط

میت
اف چیکین شتری شیهت افوی هفت قلبه مه

سلوی ز بالایه وه رهت اف پر دیا مطنار خط

نقش و کاری دلبران در جن زرین اسهوان

هرتین بدست نیشگران مه ز گلشنی پر خار خط

زالال

مژد سخطا تر حین شپال خال و خطین نوراً

خط
دانی بصند و قان لبال هاری مه صد قنطار

بریا

بلکین کُل و ریحانی کُتبت نُوچک دِایِی
کس دی پُشی شیر اپنی دُر اَصفت جِبَارِخَط

دِیجان و سنبِل تِهَنه صد چِچک وکل تِهَنه
اَواز لیل تِهَنه اَف بِنجِه کَلدَارِخَط

ماد اِر دیم و جِهتی حاشا لدور ایتی
لے راست و چپ بو وصلے جد و لگتی زَنارِخَط

نشان
ایرو سحر طفران نشان اعراب و حرفین دُر
هاتن دکل بانے صبا مژگانی دلدارِخَط

الله دَبْرُ قَالُوا بِلَادِ اِیْمِه کت قلی مَلَا
اَقیتِه چَرخی جَد و لَ افرنگه عنبر بارِخَط

ایرو بَر اَتا اَحَدی طفران نشان زر کَش مَد
خَطی هُیایون کس ندی شیرین مَعنادرِخَط

وله
خون کوز دل بوج تیت اشک روان مه تین بِشَط
نیل ژدیده یان دِر پیت کفتمه ناق شِبِه بَط

کاتب دست قدرتی زیرشانده سرخطی
ارزن و ریم و جہتی لے نقشانده و کونقظ

جہت و ریم نقشانده مسک و زباد لے رشاند
نور و ظلمتی رشاند تازه کشاند خط پچط

حور و فرشته کس وہ دین نازک و خوب و شیرین

نیم نمونہ پر بچین صورت چپین نما غلط

شعر مے کو و کور و روان آہ رجان مہ تین روان

پر مہ لبرک ارغوان دینہ غزل لند شطط

و
می ننوشی شیخ صنفا غلط

اوچو نیفا رمنستان غلط

مثل موسی وی تجلایا تہ دے

ای تو دی کا نے خطا کا نے غلط

وی ندے بڑا تہ و دانے قیاس

حکمتی لوچونہ بڑھانے غلط

سولتا

سطوتالیلے یقین مجنون تباوند
ورنہ داناکت بیابانے غلط

وَلَا تَنْفَا نَقْشِ وَنِشَانِکَ تَه دِی

ای کو نیشانک تہ دی کانے غلط

انگام افا حیات جفہ دل

خضر قاری چویہ حیوانے غلط

شہنشاہانازکان ضائع مکہ

دائینی دل یقے خانے غلط

اللہ اللہ چرخ و دولابے بینی

نقطہ ناکت تہ دورانے غلط

دو ژوشف ہر سیر دیدار تہ تپن

ناگرن اوسیر دورانے غلط

ہون بپن مشاط خف داینے

مقران کے خال و نیشانے غلط

پے لِسْرَجَانِ مَه مَرُوت دایہ شیخ

بِسْکُوئِن بِنْدَا کِرِیْبَانِ غَلَط

سَرْتَبِی بِر کُفْر ز لِف عَاقِبَت

اَز دِطْرُسِم پے زَا پِهَانِ غَلَط

پَهْنِیَا تے چَرخ و دَوْلَا بَا دِ رِنِے

نِیْنِه تے دَر بَابِ عُرْفَانِ غَلَط

سَخِیَا عَالَمِ هَمِے عِنْوَانِکِه

نَقَطِیْکِ نَابِتِ دِ عِنْوَانِ غَلَط

قَلَزِمِ وَا بَیْنِ مُخَالَفِ تے پُرُون

دَا بَکْشَن دَا رِسْکَا نِ غَلَط

دَا بَرَانِ پَهْلَوَانِ مَوِیْلَه

دَسْتِ نَدِیْ بِلَّهِ مِیْرَانِ غَلَط

وِی دِ دَسْتِ مِیْنِ کَلَاکْشِ پَر خُنَاق

حِیْفِ بِلِیْلِ چَو کِلِسْتَانِ غَلَط

پے

ہیترسہواخامہ بووزنہ کو من
اق غلط ناگرد پوانے غلط

وی لبر بڑناتہ اقسیوان قدا
وزنہ ندادار وتری اقسیوان غلط

گہ دل وگہ جان دین تر کے دتہ
ناگرن یغما و تالانے غلط

لے مری تر کا فرات و نیل کر
تشنہ لب چو طرف عہانے غلط

پیر حکمت بین لوفقا مشران
کس ندے می رہتہ فیجا غلط

رأسیتک قانون سراسرینہ تے
خوارو چین تے پریشا نے غلط

پاک طبع و قوتک موزون تی
داڑصعت دست باذما غلط

مردمیں چاقیت میں عکساً خودی
و لکشاے مالیشاے غلط

و ۱

بے میا لعل ملا من زمیا الچہ حظ
صحتاے نیتن یار بھر حال چہ حظ

ح قد حک بارہ حیدستی خوہ لقلیہ مه بریز
عاشق خستہ بے آئین سیال چہ حظ

ژر زینتہ
نگو و ک طرک بیاردن لمہ پیکان
ژر زینتین خوہ دے بہت خبر الچہ حظ

حظ و لذت مه بعمری خوہ عشق تین
هم بقان درد و غمان زندہ هزار سال چہ حظ

حسن و سرکوت و سبب جذبہ لید لدا محبوب

مه ژر زلف و خط و حال و قد و میال چہ حظ

عشق و علیبت و لاتمان بے سرک عالی نابت
قد رک حال نبت پیہندہ فریاد چہ حظ

بدول

بدوی پاک چکت فُحَّتِ مِیدان کُوبِت
مستع که نَدَرَن مَطْرَب و قوال چه حَظ

در ناسفته در یثوم ز لب لعل و علی
و ۱ گرچه ره جان بد درن روح گوی لال چه ^{حظ}

سُرِدَّتْ اِفْ کُوثری ز مزمه سَمای زلف
سایه نمای خاوری سدره منتهای زلف

سایه نمای جبهتی نقش و خطی قدرتی
نقط و حرف و جزمه تے پر بال و پری های زلف

بال و پری صفت هما سایه الجبهتی نما
خبری و بسک چون سَمایک بیک لبای ^{زلف}

بسک و شراب و شیران رقصه زرنک خریان
باز و غراب و قمریان سیر حرکتبای زلف

هرمه ز بوج سنبله پنجه و سینه و دله
دور دراز و مشگلَه قصه و ماجرای زلف

بَسْتِيَه زلف در کين حلقه بچلقه چين بچين

يَعْمَه دکن دلان نهين نينه يقين خطاي زلف

روم و عجم ز هر طرف هندی و زنگ صف بصف

رزم و صواشه وان بجف هاتنه برهوی زلف

هر دم و هر ساعت ز تو پسته دسینه نارودو

صبر کوتیت و خوژ کو عاشق و مبتلای زلف

زلف سیاه بی وفا قطمه ندی ز دست صفا

کشته از بصد جفا آه ز دست جفای زلف

زور و فقیر و مبتلا ز اهد و صوفی و ملا

کشته او بصد بلا کس گفت بلای زلف و له

نازگان من دسما پیرانکیت عقیق

دامه ایر و دسران قدحک تازه ریحق

مه ز دستي يد بيضا قدحك نوشي و بس

شعاعه نجوم بسنا و بریق

اکتول

سرمالای جان بخش ترا تو بخت
اعد القطر یا ناظر فالتر دقیق

بلب لعل شکر خنده شکینا شکرک
انا بالوعد لو ائق فلها الوعد وثیق

شکره و یاد در دایم

در یاد ز مرادی مه سری داینه ری
خفت فی البحر ولا زورق و البحر عمیق

من ز عقلت سحری دی و بر میزان کستم
خوش بختی خو کستم انا بالقتل حقیق

قطن کو قتله دم به کنه و مظلومه
رشتنی بنبال و رشتنی بر شتیق

تیر و زرم هر دو ولدان و جگر چپان
او ز خوانمه رشتنی تلین صور عقیق

سوسینن ته تر و نازک لخلان طغنه ددن
فیه العنبر فائح و بهما المسک عبیق

چه بگفتن و در بهشتین توهری فرما که

از جگهی ته خوشتم احمد عبد و رقیق

وله
ابره

دلبر من سحری هات بتوخ و یدک

صد یدک چون دبری تیک بسنجاب و

به آدب چومه دیاری بنیارت کف پا

قال یا عاشق هاتیک یدی هات یدک

خوست

دل و جان هر دو مه دانه و اجارت زمه

قلت استودحک الباری الله معک

بتمنا

نه نما بخدا برام

ته دژ صاف و زغل تپیک قدی تجوه که

داعیارک بتمای بنیبتن چو حکک

دور زلفاته مسلسل بنظر حل نایت

نظر اصافی دته سرد درت نقطه شک

آهوا من نگور نجک ته بخاطر کیمت

بخودی که تو کو اوسک بخوه دی هات تسک

فلا ده

باز

در مینویز به چه لاله و چه بنی بجه بر روی جگر

بہ افینہ ملک وچرخ و فلک تپنہ سما
روشنن تیک بپھری زسما نا برسما

نگو پیوستہ بیک بن زسری عشق د و روج
نے باشباچ پین واصل و پیوستہ بیک

زستی دہ خبر کثرت اسما تو مبین
زید و عمرین حتی چند کو دژمن یک بک

چہ فصاحت بملاحت و ہدیبری توملا
اقاد ایا تہ دشوری کوشرین بت ہمک

و
نازگک من سحری دی بجمال اخر نوک
حور و ولدان و پری دی تو بشر بونہ ملک

ورہ جارك بتماشای شهیدین دخی گے
احسن الله تبارك زد و جہقین تہ بلاك

گلان
سنبلیں سرکلپن پال ہستی و درن
سوسین تازہ لشرین و دفا بونہ ہلک

نازکامین کو بمستی درچن هانه خرام
ز حد چونه کسوفه مه ومهراد فلک

ای ز غفلت نه بینت کو بینت هیما
ته بچا فین د بیا کشته مظلوم کلک

ذریک عشق کما که وز عقل خه نیر
کل من صادفه داهشت العشق هلاک

خسروی عشق کورونیت لیرخت و جود

فتح القلب علی الفور وللروح ملک

نظائر

و ده چه عشق وجه سلامت چه د بورن هیما

کل من یلک حبا سبیل النار سلک

آه بیکا و ز دل تین مه زیپا د جگر

بس تو به فیده نصیحتله مه دل بو به بیاک

بلاغه

ما ز عمری مه چه مایب و ره ای دل قمر

د ادا قطا روجودی بکین سیر کلک

دستور

ای که در این شعر
عشق را به نور
و به نور عشق
و به نور عشق
و به نور عشق

ای که در این شعر
عشق را به نور
و به نور عشق
و به نور عشق
و به نور عشق

دِ اسْتِوَانِي كُو رِحْسَانَه قَدَا لَاعِلِي
نَظَرِ الشَّمْسِ مِنَ الشَّرْقِ إِلَى الْغَرْبِ وَكَانَ

أَقْبَابًا كَوْنَهُ تَصْوِيرُ رِحْسَانَه بِتِن
نُورَهُ فِي نَظَرِي ظَلَمْتُ دَائِحَ وَظَلَاكَ
بِسْمَاءِ

زُهَوَابِنْدِ كِرِينِ شَبَهْتِ بَارُوهِ سِفَكِ
چِه زِبِكَاتِه بِيْمِ آهِ زِبِكَاتِه چَلَكِ

از زلفانه فرستم مه طلب کبر العبد
لے دچاها ز نخی بے سرو پا بومه حاکِ

بِه اُمِدَاتِه هَمَائِه نَه مَلِ تَوْرِ قَدَا
وَرْتَمَاتَا لَه جِهَانِ بُوِيْرِهِ تُوْرُو شَبَكِ

گر بیدیا او صنما ستر جمیل
نازلِ عردانِ ندِ بُو جِبْرِئِلِ

مِن تَطْرَافِ حَسَنٍ جَمَالَاتِه كِرُ
اَيْنِيكَ دِي مَه زِ نُورِ لَجْلِيلِ

لَوْ زِلْجِهَ لَمَلَّةَ جَانِ بُوخَجَلِ
بَادَةُ انكُورِ كَجَاسَلْسِيلِ

دیل ہزار ن تہ د بند ی وے
لِسْ لِنَا هُنْكَ مَحَالٌ بَدِ پِلِ

مَا أَنَا وَحْدِي بِلَهٍ مِنْ مُغْرِمِ
كَمْ لَكَ قَتْلِي شَفَقًا مِنْ قَبِيلِ

دَارُوِي دَرْدِي مَهْ تُوِي جَانِمَهْ
هَلْ بِيُوِي الْوَصْلِ شَفَاؤُ قَلِيلِ

صبر و سکون چون بنیف دجله دا

لوژدو و چاقان مه دزین اف پیل

بس کوهنه چشمه زچشمان دزین

مخ دم دمع عیونے پیل

برمه نظرداته زسراقدم

قد رجع الطرف و عقی کلیل

مش

مثلته ما بونه و یا ما دین روز تجلایه چه حاجت لیل
 قد سلب الروح علی غفلة انهم القلب بطرف کچیل
 کرجه لبر ضرب جفان فیل بوم بے مفرا ز مات کرم شاه فیل
 جان ددرم کوت بیک بوسه لے بیتن لمل شکر خاکیل
 کرجه دینف حلقه شیرانم از لیس علینا لهدانا سبیل

زور ملا فرقی ابتر کرین

ان من الساعة يوم الرجل و

شاهد قدسی نشان حسن زرمزازل

دامد بدتی سری جام میا لم یزل

ئی کوچت ساغری هیز دوست دلبری

سوندا بحالق دخوی روزه دبرو جامل

دیم دجای میله سوزمدای مدک

لومه ژیمخانه کرتیه برودر مزل

مَرِّ زُكَّانٍ بِبُوشِ قَبْضِ زَبِي كُوشِ رَشِ
كُزْمِ بِجُوتِ تَيْنِ مَلِكِ كَسِ دِمِرْتِ بِاجَلِ

حَسَنُ وَسُرَا صُورَتِي سُرُودِ دِرْتِ قَدَرَتِي
لُودَا صِلَهِ وَرَه رِي طَعْنُهُ لَمَّا أَفَلِ

زُورِ بِيْتِپِ تَيْنِ عَرَبِ تِيكِ چَقَانْدِنِ قَصَبِ
قِيچِ بِچَا قَانِ مَه دِي نِ خِيْلِ نَه چَارِ وَخَمَلِ

شِيرو رِي مَانِ قِي كِرِ اِنِجِه پِرِنِ تِي كِرِ
لِي مَه تِكْنِ زِي كِرِ اِقِي مَه تِكْنِ دِلِ دِكَلِ

نَا زَكِ وَ قِنَا شِيَا لِ دِلِ فِكْرِي نِي تِ كَمَالِ

لِي مَه زُ دِلِ دِلِ بِيْتِ دِلِ بِمَه دَتِ مَحْمَلِ

نِي شِكْرِ وِي مِ دُرِي دَامَه بَدِ سِتِي سُرِي

جَامِ وَ قَدَحِ سُبْتِ اَشِ لُومَه رَوَانِ تَيْنِ عَدَلِ

كُورِ دِ چَهْفِي نِ مَلِي عَمِي زِدُ وُ عَالَمِ فَنَا

ذُ وُ تَعِنَا يَا يَكْمُ اِنَّهُ عَبْدُهُ اَقْلُ

اَبُو

ایرژر مزایم دُری منت کو من سرورہ دل

دلہر بقجا ناسری دامدہ و مخورہ دل

دل
رمزک نہیں اقیثہ دلہری ژ باطن پھٹہ

دل
شہزادہ سر پھٹہ دل شہکاسیا فورہ

استاد عشق دلہقوت سرتا قدم ہندی صوت

دما انا الحق ہر د کو ت باور بکن منصورہ دل

دل دی بدت نور امی و قی صواشوھی ہے

دل
فہم از بکت و حیا می ز بی دت خبر ماورہ

نور از قدرت لے دونون ژیرا دنا لن ارغنون

و رایتا عشقے چون خوش شجیکہ سطورہ دل

تفسیر سیرا ایچی عارف دہیتن کہ دتے

رازار موزین قدرتے گردی بکت معزورہ دل

دل کعبیا مولای لے ناری خلیم ایساید لے

بانکی انا اللہ دایہ لے ہم کعبہ و ہم طورہ دل

صد جو و صد جو بارہ تے صد کاشن و گلزارہ تے
چندان رُخشے نارہ تے طائے نظر دی کورہ دل

صُحبت کو کَامِل بو بوی جَار کُ بچائے عنبری
قلبے مہ بٹجھری خوش عنبر و کافورہ دل

شوخ و شپالا لب شردا و ناز کا وی قنچ و رند
وی دل ڈر دل دادر رُخوند ایر و یقین فغفورہ دل

دل اُرژتہ مسرور پتین مہ دی زمیہ دستوریتن
دی کت جھان پونور پتین لے دایم رنجورہ دل

و
عید و در عالمی بانکی صفائے خاص و عام
ماہ نو ابر و نما بندن چوڑ بر عوری غم

خوش بدوری جام اشارت کوهلا لاساقین
ماہ تا بن زھرہ سپما چار دہ سالے تمام

نامہ طی کرد و زہ عیدی فکر فصلائی
لے بزمن تین باوازی تے و فغان و جام

شاعران

شاهدن گلزنك قنابلِك نرین بشر
ای دلبری ارغوانی نیر کزین عرعر خرام

یارب اور وحن مجسم یان متار وحن او
لوگر جانان دنجشن نازکین شیرین کلام

اوجه عالی جوهرن هایه لباسی جان و جسم
عشوقین وان شبت گیری دقلبان مقام

و ک مے کاکلرتنی غائب ردیداری تیم
دین تیم وی ساعتی لے بن ژمند صد سلام
داین غبر لشریان رساندی خال خال
سوسین نازک لیر خالان چاندی دام دام

جهت ویدی ز قدرت پے نقیسه حرف
کاغلان طاطال لیر حرفان کشاندی لام لام

اوپری وقتی دسند سرد از قدس بن خویا
بنده شاه همایت خرویی شیرین غلام

لَيْلَةُ الْقَدْرِ بَرَاتِنِ زَلْفِ جَوْهَرِ صَبْحِ عِيدِ
وَيْمِ وَكَيْ فَصَلَّاهَا رِيَّ الْقِيَامَتِ قَدْوَمِ

هر کسی جامک زدستی و بی نوشتی نوشیم
ای زدستی و آن نوشی زهر بیست و مدام

هر کسی چارک دینه او زنده ما حتی ابد
ای ندی بت او پری دی زندگی بیست حرام

وَأَنْ دَرَقِي كُوَيْمِ أَثَرِ بَيَّائِي دَانِ كَلِّ
برق و تیر پیران دلداد اجد بیا حشره رقائم

و
پرو زحنا دیم درکی دپا هلاک و س خوشین
رمزی دوی شیرین سری صوم بیست آتین

صوم بپرفالامه او نجم و بدر اطالامه
شما ستم رابعه لو بر ز شوق و خوشین

پرشوشا ندی ویدی له زلفا سیاسرد امله
توراندانی سلسله سلوی عقارب بی خوشین

سوا

سَلَوَعْقَارِبُ وَطَنْ اَوْنَا رَكَا سَمِيْنِ بَدَنْ

قندی دیرژن کف دکن بکان لے کر باوشین

بکاسیہ رعنا یست یگدی کو حیران نے
همیان لستی حلقه نبت دد بند وی زلفا

یخیر کرم زلفا چلاک او حور یا نسبت ملک

تیردان ژدش تو زین هلاک مجروح قوسی پروشین

تیردان ژ قوسی مالذداف او کوهر ابرشود و طاق

صوتن لمن سینہ و هناق لوتبک زجرک هوشین

جرک و جبند تیک صوتنه لوخف خندان نو هتته

ژ قوسی هلاک ره توند حیران دپنما هوشین

هم بدروم زهرایه دیم هم ژ عالم اکبرایه دیم

خوش دستخطک طفرایه دیم حرفان ژ مسک دوشین

لوحی ژ نوسیق بالبدن هر نوفه خط و خال بدن

داد لیرکی بالبدن نقطان ژ زپراژ ووشین

زلفاسیدہ عنبر بکہ خلی زریزی زربکہ
زرباق و دیان بربکہ مسکو کلائے لرین

ماورگہ طرح و بشکوان جیران بلطالووان
از عروس و سلوا جوان شتری بستی لر خوشین

شتری و طاپن صور و زر بانسیم لر داسحر
برجیہتی ہریان دو پر ام زوی سکاروہ

مشہاسحر یاری شفیق دامن بانگشین عقیق
ہر بادیا نورین رچت محمود خرابے غشین

مخوردی بجایے ازم یغما گری دای ازم
چاقین لیغماے ازم پرواز شمعاکین

پرواینم صوتے گدد لہر زبر برجا اسد
تیردان ز رشتوزین صد لوتیک زخونفین

کنتم بقوسی عنبر شوخی زرد لہلہ دان بر
ایچسنہ دل صد پنجرہ افرنگہ ام محنت کنین

حزت

محت گئین روزوشی در فرق شیرین غیبی
ظلمات بردستی بی او عدله ام پر پے خوشین

ظلمات تو گے پر پے خوشم صوتے دل و هجران گیم
میلے پر نکا آتسم رُو حاک مجر د پے لشین

بِن دِی سِرْکَا هَا اَلَّتْ جَا مَکْ زَکُو ثَر دَسْتِ بَدَسْت
زِی دَا مَلِی لُو بُو مَه مَت حَتّٰی حِسْبَا سَر خُو شِیْن

و
وَر دِه جَا مِ کُو چِه نَا زِک وَر سِیْن
زُکُل وِنِ تَر نَا نَا م تَه بَسِیْن

تو شه نشاه بیسن زببان
نه حب هر مکر و خار و خبین

زُخْوَه خَا م مَه قِدَا کِ تُو بَه تِیغ
تُو نِبَا تَه وَا طَبَعِی مَکِیْن

هَر شَم نَفْس ز نَا نَا تَابَه سَحْر
بِسْکِ کُو ی تَرَا هَم نَقَّ سِیْن

بے تہ باللہ نبو کس نفسک
 جذب دلدادہ تہ نیت مہ لو
 مہ ژ زلفین تہ سیہ رشتہ بخت
 ورہ میخانہ شاہد پرسان
 مہ ژ طارکی دیہ نورانہ ددل
 عین عشقین و ددل انش طور
 تہ دہ او پیرے نہہ را
 کرچہ یک رو لرخین قبلہ صفت
 بچی حان بدین خرقہ زرق
 ام قدیم بادہ دنوشین زطہور
 مہ شقان جام دکف یار دبر
 مہ سراپردہ حورانہ مقام
 قلب عیان دگرت حب وجود
 ملہ می غیب وہ املا دگرت
 مہ تو پے روح مجرد قفسین
 دشقان نالہ ژرنکی جرسیں
 سحری پے ی و پری پے محسین
 شمع مجلس بہ دینی چہ کپن
 لو دشقانہ ہر انش پرین
 ژسنا برق جمالے قسین
 سر پریم ہی بدوا کت مقین
 راست و چپ باز لیری قرین
 تجربات مغان ار پرین
 لو مقیم مت و خمار و تلین
 ہی ہی و صحبت و میری عسین
 ژسیہ زلف بتان ار فرسین
 عشق اکینہ و ام سیم و مسین
 مدد و فیض ژ روح القدسین

جواہر

جَمْرًا عَالِيَهُ عُنْصُرَهُ مَلَا

بِحَقِيقَتِ نَهْ رُخَّارَاتَقْسِينِ وَا

پیوسته دو ابرو و لمه محبوب گشادن
صد گزیده پیایے لِاَزِی خُتَّه رِشَانْدَنْ

تیرك زَكَمَانِ غَضْبِي دَا جِگَرِ اَرِيشِ
بِل دَانِه بَرُو پَرُو دَو كُوشَانِ فُوشَانْدَنْ

جَهْتِي اَسْدَانِ پَنَجِه لِر سِينِه بِنَهَانْدَنْ
كَلَاب كَهَانْدَنْ دَل وَهْتِي هَرِشَانْدَنْ

بُرْهِين تَه زَقْدَرْتِ كُوشَانِ كُوشَه زَاعْجَازِ
پِیُوسْتَه كَمَانَانِ زَكُوهَانِ كُوشَه وَشَانْدَنْ

بِهَرَاتَه دَجَانِه مَه زَدَل خَفِ كِر بُو مِینِ
دَل جُو جِگَرُو سِينِه لِر رَجَانِ فِشَانْدَنْ

نُونِینِ تَه هَلَالِی بَقْرَانِ یَكِ زَسْرَاحَتْ
بَعِیْبِ لِدِیْمِی قَلْمِی غِیْبِ كَشَانْدَنْ

نقاش از لاسم جلاله کونقیسی
 حرفین و مجسم ز سری تازه رشاند

دیگانه و دیوانه و همثلث مثل
 یک یک و هزار تک لحینی نقاشندن

أُذَاتِ نُوْرٍ اَزْمِلِرَا کُوْنَقِیْسِی

کاتب ز سری نقطه بزیر آب نقاشندن

Handwritten notes and signatures in Persian script, including the word 'وله' (and) and various signatures.

بر منزاقاب قوسینی زوان برها خبر دارم

فَاتِ الْقَوْسِ بَارِیْهَا الْاِیَارِی الْقَوْسِیْنِ

تسلسل کونقیسی

ز ما بیناد و ابرویان پیایه برق لامع تین
 بعینی گریینی صاف نورده ضریفه اوما بین

بدستور

بدستوراته وی کاغذ ثقیف نایاب بری تم از کاغذ
 فصفا العین لوز والعین الایزین کل الرین
 بهائے عشوئک اعلان مه یکسوما
 دل و جان زکی لیردانه وظالم هیزد زکی
 ملا هر وی به بین هر وی کو تو هر وی دیناسی تو
 هوالموجود والمشهور بل الاخیر فی الدارین
 رمزانه دجانے مه باندازه رازن
 هر یک بهزار رنگ روانه مه دخوازن
 وان ضرب لجانے میه ولو برق وبروسله
 رمزین ته دقلبان نه تنی سینه گدازن
 جانا ز جفایاته وظلمی چه خبر دم
 کز تیر جوراته دد لدامه چوکازن
 گر حسن و محبت لیرا پرده جان دت
 که شاه و گدا که بخو محمود و ایازن

بدستوراته وی کاغذ ثقیف نایاب بری تم از کاغذ
 فصفا العین لوز والعین الایزین کل الرین
 بهائے عشوئک اعلان مه یکسوما
 دل و جان زکی لیردانه وظالم هیزد زکی
 ملا هر وی به بین هر وی کو تو هر وی دیناسی تو
 هوالموجود والمشهور بل الاخیر فی الدارین
 رمزانه دجانے مه باندازه رازن
 هر یک بهزار رنگ روانه مه دخوازن
 وان ضرب لجانے میه ولو برق وبروسله
 رمزین ته دقلبان نه تنی سینه گدازن
 جانا ز جفایاته وظلمی چه خبر دم
 کز تیر جوراته دد لدامه چوکازن
 گر حسن و محبت لیرا پرده جان دت
 که شاه و گدا که بخو محمود و ایازن

م
قَدَّوْسِي وَسُبُوحِي وَحُورِيْنَ دِبَهْسْتِي
پيوسته بشی قدر لقا یاته دخواستن

پروانه و بیل ز بدل سله عشقین
اگر تو نظر دمی بخواه او گلشن را زدن

سنبل بیحایتین و گلان پرده در اندن
بشکفته الالهین بونه طرا زدن

جوار دروان چمنان ترخ جوان
مستانه برفرف لکاران سی و قارن
هریک بتماشا که حسنا ته زهر جا

تشبیه نکاران چمالاته دنا زدن

محراب دوا برو کو ژبالاته خوابت
در جده کی عشق نیازین مه نیازن

بتران

تیرانِ لِمَه دَت دوستِ مَدِ سینه هَدَفِت
نازانِ لِمَه کت نازمه زاری و نیازن

اُحور و پری چسبُت و لاتِ جِا
در صورت تحقیق ملاحظین مجازن

وله
مجت و محنت د زورن حُب دِ پیِم پیشکِ بَلایِه
عمر و زنی خوش پد بورن صوتن و دررد و جفایِه

صوتن و دردی آئینی علتاً داغ و بر پینه

خوش دیت ما او بدینی شربتاً لیقان مَفایِه

هر دے صوته بالف یا زنده در زمان کت بزلف

تا ابد او ما دِ قلف عشق در دے دوا به

عشق در دے به طیبه لے مفا و صلاحیه

کتمه جورا رقیبه پر لعینیه روسیایه

داغ و کمن لے هزارن کُل دست شوکین بخارن

سوسوی دینول بخارن اهرمن خاتم رقایه

طبع دیوان دست گشتی حور و ولد از بهشتی
عاشق دل بند قشتی جان بدت هیزار وایه

مخت و جورا جیبی جور و از ازار قیسی
حق تپی دامن غریبی ای شکر با خوی وه دایه
روهنیاوی شوق و طاش شربت با قند و کلائے
کس زین محروم ز نائے ای تپی بو من غلائے
بے نصیب ز بوم ز جامی دوره دور محروم ز را
کیر تپی وی قید و دای او غریبی جان فدا یه

دوره دستم به نصیبم دلبرم خام جیبم
پر ز دنیا ته غریبم روح و رخت من لقایه

پر ملازم ته و لقا مامه حق ملتقائے
من رخی شیرین دوائے هدهد از مریکین بدایه

هدهدی رضوان ز غیبی صد خیر شیرین در جیبی
داد ای می مرده خنی به که لری من وک صبا یه

چاقیندم

چاقنیرم کہ لڑی مہ لے صبادہ دایہ پیہ
عرض حالی محتیمہ بندیک صادق ملایہ

جان ندامہ از درید افرقی ضربک وہ لیدا
قالیک پے روحہ وید اکشتا من وی رواہ

د مبدم او چاقنیر بیت و نیشانک تہ قبرا
د ایت او زیدہ ژیرا یار صادق بے بہایہ

عاشقیت صادق د کین یار د بے صد خان
زانم او ناثیت بے بز عاشقہ پر مبتلاہ

عالمین ام فی د زاین جسین ام او روح و جانین
قط ژہف باطن خو یانین کرچہ ظاہر او جدایہ

ہند ہدی وی غرورازی پر نو اچو گفتو

قصہ چو بختا مجازی قاصدک خوش طبع باہ

ماد ما وقتی بحال د اچو کو یاری مہ د پالدا

قصیا حال بحال د اکہ دو پرت یار پھایہ

مجتا محبوب و لانا بر قکہ زیور صفلان
دایه قلب و روح و دانا روژ دیراے خواب

مجتا صورت دو قسمه فعل مفتاح طلبسه
هن زر و حه هن جسمه نار و نوره هن هوايه

حب جسمانه دور زن کوجه دل پر پد صورتن

خف جکر پیکان د نوژن میل نقش به بقایه
بینه بظایر

کل حتی صورن بطی فہ تین تبسم غنچه پیشه

لب لبے خوش دل دینقه نعمه و نال و نوايه

هرچی جلو ابوژ نانه تو کلک کرتے خنانه

وی زر دل چو مجتبا وی او بیار پراتبایه

هر کسی محبت زر و حه مبتلا نور اسبوحه

وی ددل ده صد جر و حه جزیه لوزین و تائیه

هر دور و روح یک نور و طاقن چرخک دوسیر دناقن

هر دور انه و مرغ و داقن اینچتن داقله فدایه

نوره

نور که نادر وجوده کچه اول نارودوده
برقه لایح مالیکوده حب دقلبان کیمیا

عادره جوهر شناسی بی وصف ولبه

دی قدر پیتربناسی مقعدی صدقه جزایه

دورنگی داتور ددی خوه ورنه کیری ری سربخه

بورین اودسری خوه سردنا قاری نهاله

مادیت اودوره دسین دی زنجیلاته مت

جام زشهرکاسی درتین ایتران اومی دوايه

یا پر حسنک لبالب بود لبرک غایت جمال بو

او ز حال آکه بجال بو پیشه وی شفقه و عطا

مهدر اوی خیر خوازی نلتیک و صفی بجاز

وی بدل سه کر رضازی مغنی وقانون ونا

یوسف دور زمانه کونیم هاتنه نانه

پیشه بو که اوتنه اینه نخوشان اول شفا

ماوراء البکین کل بوپهن و بويا کا کل بو
داروی قلبی مے بو لوچا فین دل جلائیہ

یا سیم دیچی لزی صاغ و سالم ما تو سینی
نے کیدی پے گھینی داسوار لے بت پیا یہ

خفلة باء نسم مات خفتر بال یاری کریم مات
پر باحسانک عظیم مات قاصدک شاکدا یہ

دل نفس دپا پیرھا لو حکیم لقمان پیرھا
نافعی دردی جگرھا طالعی کوکب نما یہ

من کو او نی شان گھستی اقد ای صد داغ رشہ
زرنگ لے خوش بھستی انیم اعظم بگھایہ

چومہ سرپشتا کیدی من زبر چونہ کو گادی
بحر و بومہ لبر خونگی دشت و چول و کلبلا

مونسیم خوش پنجه تپکراوی دچین و کطیر پکرا
بخت زلفا یارہ پکرا بور عشق پور فرا یہ

کبریا

کَبْدًا نُوْرِيْنَ خَوْبُوْ سِيْدِيَا صَادِقِ نَمَا بُوْ

يَكْ بِيكْ شُوْ قَدْ اَبُوْ قَصْرُوْ اِيْوَانُوْ سَوَّ اِيَهْ

قَمْرِيْ وَيَلِيْلُ دِخُوْنُ لِيْ عَجِيْبًا وَخُوْشُ دِيْمِيْنِ

هَرَّ حَرَّ كَجُوْبُ دِيْمِيْنِ عِنْدُ لِيْ قَايْرَاتِبَا اِيَهْ

بَاغِيْ يَا صُوْرُ كُلِّ دِكْشَتِيْ چِيْچِيْكَ وَرِيْجَا دِرْشَتِيْ

دَلِيْرِيْ سِيْرَانُوْ وَكُتِّيْ سُبْلَانُ طَا طَا سَمَا اِيَهْ

سَبْرِيْ اِيَانُ سَشِيْمُ كَلَا قِيْ لِيْ هَرَّ عَقِيْقَا دِرْخِنَا قِيْ

دَلِيْرِيْ سِيْرَانُوْ وَرَا قِيْ لِيْ عَرَّ عَرَّ اِنُ سَهْ طَا بَطَا

بُوْمُ شَرِيْفِ اَزْ اَبَا سَتَا شَاهِدِيْنُ وَيْ كَلَسْتَا

سَا قِيَانُ حَا جَامُ دِرْ دَا اِيْ كُوْ جَا نُ سِيُوْنُ قَدْ اِيَهْ

چِنْدُ كِيْ چِيْمِنُ حَرْمُ بُوْ لِيْ مَدَامُ وَكُ صَبْحَامُ بُوْ

مِنُ بَهِيْسْتُ بَاغِيْ اَرْمُ بُوْ لِيْ صَبَا كُوْ مِيْنُ سِيَا اِيَهْ

صَفْ بَصْفُ وَ لِدَانُ پَرِيْ بُوْنُ بِنْدُ زَلْفَا عِيْنَرِيْ بُوْنُ

تِيْكَ لِيْ پِيْ مَشْتَرِيْ بُوْنُ رَقْصُ وَ كُوْفَنْدُ وَ صَفَا اِيَهْ

پر عمر من چو بسحق ای شکر خوانم ز بحق
زهر بواویدک لتحتی بلکه بیم شمن الصفا

پرد یا خلوی کو هلاک اینکیک من دی ملدا

کز میا زهری لید اقط نکو قتلہ و خطا

حادی چوم سجده ز پر ای نیت احرام مه قیرا

عاشق او کزنه تیرا هر چه طاعت کت روایه

بقستی

چوم زیارت پے ودستی لے نشت اول

من بصورتن روح هستی عاشق صوفی روایه

شربت و صلاح و نادت یا ز چچی عاشق جزادت

دلبران افرنگه عادت مهر و ان بگترو فایه

پیشه محبوب نازه صنعت عاشق نیا زه

یا ز لپریدا اجازه شربت شیرین مفایه

چوم طواف پے ودستان شبهتی سکران و متا

اهل حال و خور پوستان و ان ز عمر اراق مدعا

ایلی

تِلْكَ نَارُكَ شَمَالَيْنِ مِنْ لِحْشِيهِنِ خَوْه مَالَيْنِ
طالچی ووردین بجالین دل بقی فکره تباہ

چو عمر مدد خیالی ماشقک عید اوصال
بیم زیارت زلف و حار و ژوشق من افدغاً

چرخ طرسم گت شتت زواجل پدت رکاب
جان برت مدد عذاب اقسیا زنگ اژدہایه

چند کے صادق جہا بن اریتری جانقہا بن
وَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَلَمْ يَلِدْمْ جُوَانِ وَيْ زِدْ دِلْ جَانِ خَوْه

دلبر سردار خوبان از نزام الہ ہیمہ

عارفہ بجاکلویان علم بہ احوالہ میہ

صادان

ہالہ بداعین فوادان کزمین وان نون

چونہ دل حق برادان ینگی رش کوشہ یہ

کزمین وان صادونونان راتکن او قتل و خونان

آفرین اسود عیونان من دیہ و دل شہدیہ

لازمه لُسلطان و میران پرس کون کا سیران
ام کرین آرمایخ تیوان سُختیک در مندیه

هیتر نزام میران دیرن زانم ام ہی سال امیرن
چاقری پرسکد امیرن کو برحم و شفقیه

پر دیم شفقه لباله عارف و صاحب جلاله
جار مان لے بین خیالہ پرس بکت چه تمیہ
شفقه کت جار جار بھینی تولہ استا فونہ
دافکم داغان بیینی ناروپیت و شعلیہ

د ایزانت پیت و ایدم کشتی جوئے خارم
محبتی صوم بوارم لازم اوزانت و یه

عالمہ بدرد و برنی مادما دیدار و دینی
خف دبت رمز اقبینی ۲ بز ان بے شبہہ یه

هر دما دلبر دیار بیت جاود لیک تا دو مار بیت
دی چرنک محبت ستار بیت خف کون بے فیدایه

ع

اگر آن نیکو نوری
بهار دل مارا

جمال ندرت خجسته

مردم بخارا

بچه میباید
که در جزئیات

مرد ما محبوبه او ریت زید مظهر به صورت
دی تجلیک سطوریت بوق لایح جزیک

کناره آب اکتا
باد و کلوت مکلارا

جذبہ دل از وجود پر خف ز بر صینی حسود پر

من بجز ای سجد برے بجز نیثانه یہ

سجد یا بر نون و دالان من طواف اذلف و خالان
اوبسہ ز صاحب جمالان دانیچی به عمر دیہ

ای یکی صادق جینے به حجاب او دی پیچے
عشقہ طفرایا اقیقہ سر خوشی به باد یہ

لامعاوی حسن و نوری کرچہ دی دل ثبت طوری
باطنه نائے ظهوری به حجاب و پردیہ

عارض مخفی شاین او بعد صورت لبان
غیر محبوب وان شاین خف زوان رائے میہ

ای لین ینگی کشتا ندی صد خد نک قیر ارشاندی
دل ز ضرب ہر شاندی از کری اختر میہ

عزل کفہ و در رھے پیاد خوش
که بر نظم تو افشانند فلک عقدن سزارا

نہجست کو شکی جن جاناک از خان
جوانا ز شرط دستن ریندی پیر و ار
دو شعر و قدر
اگر آن نوری اگر نقرت و عا کویم
بجز آن نوری لب لعل شکر خارا

لازم آوزانت بجا دلبرویاکی موای
گزمین قوسی هلاک دَرَبِ لِنِغاسِنَه

هیردیم محبوباترانی من اوہ روسی گیانے

پرس کر پیرا خونانے اف چو پوکندہ یه

پرس کر شہا جہا یوسفی دوری زما

اف چه خالک لایستانے بلکہ انجیرک مینہ

لوپیم خالک از ثقیفہ ^{از ثقیفہ} دادمایارتے ڈوبقہ

دامنی بگرم پہ پیقہ چند کے من جمہد یه

هند کے طاقت دیرم ہم غبار بدری قشیرم

گر ژچاقان از بویرم من زرخدان طلبیہ

دایوشم می زلیشی ماوراریمان وسیقہ

لولوین شکر دینیقی اش حیوان چشمیہ

چشمیا افاحتی شرتباقد و نباتے

من لداغان او مغا جان زبو سکرانیہ

و

لوگو سوداؤ دینم هر دما دینی دینم
دین دینم حیوان دینم مشتری پانده

شمس دینقبر جاسر فدا صد گواکچا رطرفدا
مشتری هابرفدا استوا چوقبله یه

افتابا داستوان از زبر ضر بے جفا
جان فدا یمه لقاے شہتی پروانہ

بن تو مقصودی ز دینی لو زبر موجا اثنی

قت دکم دیدار و دینی مظهره لبس زید یه

روھنیا چائیت نیشان مرشد مجرب و دینان
دار ی در دوبرینان من طلب دنیا تہ

پے تہ تہ نازک مبارک بسینہ سرفیت چارگ

من جروح خوش بن چارگ روھن بن پے دید

پین گفانا نازک ز نور ی تلین جاما طہوری
۱ ز ما و زرد و بجوری من زیارت توقیہ

دالسرچان پمالم وبلبل و زدين بنالم
جارکے رحمی کہ ظالم شفقه خو حقیقہ و یہ

ارنگی رحمی تو میری و دی چبت حاتمہ ایرو
قط بخارک بے اسیر و کرتی ہی سالہیہ

شون جہی پیکان و نصیل ز تلین یا قوت و فصل
ارنگی درمان بوصلی ڈی ہر کو تین تیر کر فیہ

کرمین یا ز پنچوہ بانتری و قند و کلاہ
بیت دواکت مہ دکا ما حیانتک لہ ہیہ

نہ تخی قند و بنا مظہری روح و حیات
ہم بتی ہم عز و لائے لومہ دل بتخانہ

خانہ لات از ری تو بے چہ شیرین دلبری تو
ہم تو حور و ہم پری تو پینچ لاف او کعبہ

مادبت بیحق خلائے مروئے ما فی نصاف
از بلایہ پیمہ طوافی من بہ او و سجدیہ

دازنار

دا زیارت کم ننگ پر زحل بیتن قرانے
تولیم سزلاستانے چاقیرا مویہ

یے نشانین دانسان کے ماہ و خورشید قرانے
بند غلی آستان کے دورنگی خوشر تولیہ

ما بزهری شکر نی مویہ دی ہم خف بخونے
دارقیب ملعون نہ بینی پر علیہ اللغیب

کہ بد پر کل و دادان حاکمی شہر و بلادان
دی تو داخا و اورادان دی کسی پیچار یہ

گر نہ بخشی دل مرادی زوی حیا خرو بادی
دی بگم گلہ و دادی دادمہ دیا برتہ

دی تو دیا شفقتی کے تو بننا اجیہتی بگ

متر حرمین حرمتی کے محرمین بے پردہ یہ

داد ما صحبت بچوش بجام بخور لعلان بنوش بے
متر حیب صدرنگ سروش بے دین برہ پر عشویہ

شربتباری جام و طاسی یار کوری بت انعکاسی
بیت مری فیظک زکاسی اف حیوان بخویه

ای زلفه صرغ فحواری خوند اف خطی غباری

مستییا چاقیت خاری قبح بران اوزیه یه

من لدل تیرک مغل دی تیک زبرخونی قزلدی

له دبیم تیرا کودل دی اوژ چاقین شهلیه

روهنیا چاقین ملانه خالق حسنا ته دانه

حب تپی دامن گدانه حسن و حبیگ چشینه

دیتنا نور ابحق مه صدنق لو تین سبق مه

پر بنی ارزان دحق مه له مالا خوش بندیه و

طز یا تاب دار عبیر که

خزین شنک مسک و از فر که

لمل ژمسک و عبیری برشین

ژگلانه جنس ریان تر که

ک

کک و صورت زرنک نوس و قز

زسر اپکلاب و عنبر کہ

سرمہ پوشین سری بسر کل وہ

عافلان پے خراب و ابتر کہ

ہر سحر دستکے زانو وز پیر

خمر نیکد اسر ابر کہ

قد و قامت شیرین و نازک و نر

بے سر اسر بفضیلین گہ کہ

بیر کیزن سر کران پین جارک

دو قرانان لیک ہر ابر کہ

ہمٹ کوک بسر در ی قمر

بجوزہ کوکے شاہ قمر کہ

ورہ ونگ روژ بسر در ی کھی

عالی پیکد اسنور کہ

وکت کلا زرزبو سردانه بریم و
مه بقربان وکت زرز که

وکت کلکت زرز دینچیا نومه از
نومه تیکل خوه وکت کلا زرز که

ورّه جارت اگر تو لطفی کنی

مه بقربان یک دو خنجر که

زاهره شک طبع سوراخه

بدو جامان طبعی تر که

که جارت چند شکر تیک

تیک مصرامه قند و شکر که

خط و خالان نشان ثانی ده

مه ژانانی خوه راه پسر که

بے پسر دبین پله دابن

خلو یا صوفیان منور که

...

کبرچ بیل جوہر اذاتہ کلمہ ولہ
 کہ زودہ ذکر کی حال وجوش بادہ
 سو سنان صدر نک آئین مکند
 و ان د کو دل بند طایک سنبلہ
 سنبلان سنوان لہ پی تازہ کر
 آفتاب پرو در جا سنبلہ
 فت پر کی ٹے اے حاضر بکت
 فصیا فیصل نہ کارر سنبلہ
 حرورار کین ز طاین صوروزر
 قس بان صدر نک شیرین غنقلہ
 زرم ز ما عشق ز بالائتہ خوار
 قدسیان آئینہ چرخ غنقلہ
 من ز دل ناصور کے ز اہل سینا
 لاجرم ائی نشیبا داغی کلمہ
 بیل و پروانہ فصل و دین
 جنس عشقا من تینے در در کلمہ
 نیز کرانازک قد اشہلاہیت
 دین کرم از بیلان صودا کلمہ
 طبع لامع و ش ز منت بوالحسن
 مین د دستہ از انفقار دلہ لہ
 اشقر بزد فعل حتی کرچپ
 بارک اللہ خوش بز ہر سبی قلہ

زلف و بکا پر زمین دل پر ملا
 رشتہ جانے پہلے او کا کلمہ

وَلَمْ
فَلَمَّا اِطْلَسَ سِرْكُشْتَه دَجَامَاهُ حَجَابَهُ
مَوْجِيَا قَلْبِمْ عَشِقَهُ لِسِرْدَسْتِ خُرَابَهُ

دل کمر بسته عشق و بجزوه ز تار پرستم
می و ممشوقه دعای و مه سجاده قبابه

ز حجاب و ره در نازک و مستانه بمش تو
توجهان زیر و زبر که بخدی اف عتابه

دست جبریل هلاقیت ز بر ناته نقاب
بیقین قافه لروزی و وه ریختینه نقابه

مه به اشراق سوالک ز لبی غنچه کناکر
کو یا الهام مزانه رسوالله جوابه

تو بنی ساز به آواز چه رنگی ته دخنوت
الله الله بخدی قط بنهری او چه خطا به

که ده نانه ز لب لعل بقانون حکایت
دی چه شهد به پیرا چه ددت شهد

ته

تہ دقتین ہر اشت و شو اچھرہ دلگہ
مہ طور آتش سیا لہ و جامای نابہ

خوش پریشان صفت و مجھ صورت خانی

پیر عشقین و جوان طبع و لیل عہد شبانہ

دورہ دستین ز جنابہ مہ دہ یک ز خدیرا

خف دجنامہ ز دل بیت و پرت عین صواب

مہ مشرفکہ دو چاقین مہ باطاقہ ما لہ

پر لیک من ہیہ می پیرہ کو من سینہ کما

کسک و صوران تو نی چرخ لہ و را دو ہلالان

دو قرآن مانہ برا بر شفا پر دہ عصا بہ

عرو عرن طا د شپالن و رقان جذبیہ قیرا

نیر کزان سر د کر این لہ نفسان خم و تابہ

چیچکین قوس قزح رنگ ہزار رنگ سمایہ

سنبلان کربت خنقہ لہ خلان تازہ کلابہ

مت و هشیار همی گنج گاهن رقص و سعاتین
از نزانم چه نسق کیغنه نزانم چه شرایه

خاک پایین در پیرا سکه و تولان خوه دنا پین
مه نه سوجه و نه کناهه نه خطا اچه عتاً

ژ وصال خوه زکات بده مسکین و فقیران
کو جلاله کماله دگمال خوه نصایه

عاشق مسئله خواهم وره ام مفتی عشقین
دستی سته تیدا و یکی نص کتا به

دل بشود در زین فایه کو بدت سپنه براه
بصفا همی از باب دلان وه چه صفا به

نظر اعرین عنایت بجه دانا ه ولایت
زعنایت نظر ادلمه تری علم عبا به

لب لعین تری به هر دو بیکه نقطه علمن
لغظی حرف الف جزمه شی حلقه با به

خ

خط و خالین ته پموموژمراسنله کون
مه ژوان حاشیایان سینه پنه شرح عبابه^{لبا}

اوق حیوان ته دته راست بنوشی شب قدر

دست برکردن بر پیچ خان زلف بتا به

شبه

سرکشی سینه ارباب و فائینه رطامن

ته ژد ل صوت ملا بس بمی را پچفا به

ته ژبکین خواه کرده دار دینچی مه کرینه

مه ژدلفین نجم و تاب د دلد احم و تابه

ته دته برق و برو سکان بر شینی تو نظرده

ته دته رو ژخوه یا پ ز شبا خا خوه خویا نه

ته دته زیروز بر گمه تو زلفان بده بریا

ته دتی قبح قیامت له راهت پخوه راه به

قت سر چشمه حیوان حقیقت له ملا

بجه شامبه مغرور کو جهان عین سراه

و
 مه لوتجان لردسته گو مهتابن هلال ابرو
 نماین مین دمرا ت میا صاف وزلال ابرو
 ته شیرینی و زیبا ته رفتاری و بالانے
 بچی نونن دطفرائے لبالا هر دو حال ابرو
 بلا بیت صائم الله و بلا افطار جا رک بیت
 کسی زانت کو دل بردی خوابن هر دو حال ابرو
 مئی مستانه ریجا دایه من دی داماچی
 رشاندی شپیک تیران بقوسی هر دو مال
 سحر که ماه سجا یا مه چو گلشن بیرانے
 لرحافین نشا بند اخراچی او هلال ابرو

دپین خاور پرستی تو نزان مین دگنھے دا
 نماین مین دشرقی نازکا کردن شمال ابرو
 تپه ما هر ترا زونه دبا بے حسن و کینظ
 هلاله خاتما حسنی لوی دپما بخال ابرو

مده جوار

مه جوهر عنصرك خاصه نمايرو دطالبدا

دغه تقويم انشا لطالع بون ملال ابرو

ذرتارا دويريدالهندا قاجليپانے

بجوابمه پرجده پيل اما خيال ابرو

ژ ما بينا دوا برويان دبنيم قاب قوسيني

دوت من طرفه الميني جوا با صد سول^{ابرو}

د باطن سجده گاها من ژ سجده هر دو ابرونه

يعني طاق بحر ابن دعلي اهل حال ابرو

بشيريني بزيبائے چه كاتب بود گيشانے

لعال الله نشان دانه چه وي شیرين مثال^{ابرو}

اگر دعواي موساد عشقيدا پكم جائز

پله دائم تجلايه ژوي ترخاشلال ابرو

شانا قاب قوسيني چه قوس آئسته ابصاران

د تقويما تجلانے دسلوي بون مثال ابرو

دسپید از برج قوس ابرو غانذن ماه نو
خوش خوش قوس ابرو انینکی کشانذن ماه نو

کوشین دونونان هر بستر بادان قوسی به وتر
تشیه انگشتان بینی صد سر پرانذن ماه نو

وی کشف بدر تمام احسن زبالا طلعتی
وی ز استوارا کرمیا چرخ و شانذن ماه نو

وی بوجهی افتاب به گاه کفش و گاه خف
عارفین حسب بصارت حیرانذن ماه نو

میل درانم دانه بر قوسی بلا قبضه زر
لوز بالا کوشین توان لفانذن ماه نو

از دیشم دی لمن دیسا جگر صد پاره گت
وی میزان هر دو شیرازی چقانذن ماه نو

داخل مجلس ملا ایشف نشف بو کو خف
جام روحان لاهیله دل نشانذن ماه نو

- دست -

وَلَمْ
وَدَسَدَ اَيْنِكِكْ نوبار مین دی او کمان ابرو
لِبَالِاجِدَوْلَكْ جَبَّار تپدا همقران ابرو

کوحق افخط و حرف کپش اِطالائمه دريو
دوقوسا گوشه لے باذان لِسِرِپوسته ما ابرو

ته دیداری ته رفتار کی ته الماسن شکر باری
بِعِیْنِ رَهْ لِرِصَادَانِ دُونُونِ رِجَانِمَانِ ابرو

بِحَمْدِ اللّٰهِ بَغَيْرِ رُوزِی بوجہی دلبری مین دگ
کوماہ نو نشان مندان ز طائے آسمان ابرو

تعالی اللہ نشان دایر چینی اونق دایه
ز نقی صنعتی حق اف نشان چشم اف نشان

م
ز رعنا ز کین شہلا بجای همقران بن او

هزار روز و اشارت تین دینق بوجان ابرو

ملی دل تنک پیکان ز محبوبان مہ نشان
کماندارن دغدادن دبرجاسمران ابرو

م
ہر دہرہ بوقالو بلائیے بلکہ واق عالم ہو
چرخ کردان دور کردون کیند مینا

عرش و کرسی ہیز مخو بون دکتر اقد رتے

حسن حق بود استوائے لامعاعینے ہو

بھت بون حکمی صفا نا او ز داتے لم یزل

عاشق و معشوق یکون شمع ہم پروانہ بو

کے
حسن و حبتے اتکے قدیمین لے جدا بون اوڈ

لے نہا اسمی حدوٹے لے حکم تفصیلہ بو

یک دداتے سر شینا بوجال و حسن و سر

یک دقلبی اهل دل نار و جلا لو جذبہ بو

عاشق و معشوق الحق ہر دو مرآتین یکن

گور عینی جمع دا اصل قدیم آئینہ بو

حبت و حسن آئین ظہور عینتہ اصل عالم

اصل اشیا دا پراپے وان چہ اصل و مادہ

جذبہ

جذبہ وسیر سلوکے بہ محبت ناپتی
جہد یا بہ عشق و حُب دیکو کرے فید

سَالِكِي عَشْقِي تَخَالِكُ حَوْجَه نِينِ اَز بِيْمِ
جَامِيَه پيري طريقي سَر زَنك شَهْرَادِ بُو

رَنك رَنك اَهْلِ مَقَامِ طريقي چويه سِيَرِ
هِن جَلَالِ هِن جَمَالِ سَرْمِيَا اَقْ بَادَه بُو

اِي بُوِي عِيْنِي بَمَا بَادَه نُوْشِي عَشْقِ بُو

اِي بُوِي مَحْوِي فَنَائِي عَاشِقِي بِيچارَه بُو

اِيكْ ذَوَانِ پَر وَا نَه بُو صَوْتِ وَفَعَا نَكْ ذِي نَهْتِ

يَكْ ذَوَانِ تَشْبِيَه كُوِيْنِي بَاهِ وَنَالَه بُو

اَفْرِيْنِ اَسْوَدِ عِيُونِ اَعَا قَلَانِ سَوْدِ اِدِكْنِ

كَرْمِيَا عَا عَشْقِ فِدَا كَفْتِي زُجَا فِينِ شَهْرَاهِ بُو

عَاشِقِ وَمَعشُوقِ دَا وَا صَلْبِيكِ بِنِ پَر حِجَابِ

مَحْبُوبِ بِالذَّاتِ عَاشِقِ لُو دِ عَشْقِي پَر دَه بُو

لَوْدَعْتِقِدَا فَنَابُو دَابَّتْ بَابِدْ وَت
عَاتِقْ بَاتْ بَنُو وَاصِلْ حَتَّى فَا نَبُو

نقطه علم و سواری حرف و نقشی عالمی
سردردن معنایکی اصلا سواری نقطه بوا

هَرِيك و دِي يَكْ بِمِيْنَتِ اَوَّل وَاخِرِيْكَ
لَا جَرْمٌ نَابِن دُو بِن اِي دِي بِمِيْنَتِ هَرُهَبُو

هر چه دعوائه دعوتی دایم ثابت کوی
عین دعوائه دِنَفْسِ الْاِمْرِ دِي سَاهِدْ بُو

و ل

مِن دِي سَحْرِنَا بَحْر لَبِي دَبْر مَجْمُور بُو
اَو دِيم زِي سُرْمَتَرِي يَاب پَرِي يَاحُورِ

حوری وشه کامل رشه دیم قرقشه خال جسته
خالین دِقَوْمِك تَتْرَا نَا زَك بَشْر كَا فُور بُو

نَا زَك لَطِيْف كَرْدَن خَفِيْف لَبِي شَرِيْف كَيْمَحْه وَ قَدِيْف
بِن دِي بُو قَت اِي رُو لَتَحْت اَو نِي ك بَجْت فَعْفُور بُو

فغفور

فغفورسے سپا دَرہ ہیبت پرہ برد لکن

اوهاتہ مشن چو نہ ہش دلوز عشقے ہو رہو

دل بوکری زایا بری لازم ہوی دی اوزری

من دی کلک او سُر مک وک مشعلک پرنور ہو

دیم فترہ خال عینہ بو ماورہ لب شکر
فرور
اومی پرست مشہاومت جاما دست

جام برگنی پرز قرقنی لدنکی دے مشہا صفا

حسلیم و صفان نسیم ہرچی بیہم زی دوز ہو

داین سروش وری بنوش ذوق و خروش و چوم ز ہوش

ز عشقیایا ز بخویا اونہ زمیا آنکور ہو

من دی بخواب او ماہ تاب دادل کلاب جوتہ غراب

دل سوتشان خون لے رشاند قبح ہر شانند تیکہ ہو

ہو دیکر جسد قوسی صمد تیردان کب د داد و مدد

جرحان ز نو خون دایہ گو عشقا مہ لو مشہور ہو

لَوَيْكَ نَسْتَعِينُ تَيْنِ سَبَقُ نَوْرًا سَقُّو دَادِلِ شَقُّو
زِيرِ غَبْغِي وَي كَو كَبِي لِي بِنْدَه بِي دَسْتُور بُو

میران نظر دامن سحر خلیم زبر لے او قد

زانم کواونور البر و وک لولوا مشور بُو

پاش فرقی ز محنتی چوم حضرتی

و صلاحیب من بو نصیب ملعون رقیب هجور بُو

جاما زلال خرا حلال یا را اسپال دامن بحال

عشقا غدا رصوتن ستار نیفمه و یار صد پور

پر من ز جرتین هجر لے بو اچو صبح و فجر

شممامه هل بو صد عمل منت مه دل سرور بُو

فنا دست

احرام مه بست اسود بوقت یار هات و منت

جوتے جنبش تیر دان پوش حجامه خوش بهرور بُو

یار وعده دایلم این خود اور بامد چین پرده دا

دسپید چوم وعده کو ز باد ده مخور بُو

ش

شاه جبین غم تیک دین شمعائین هیکرائین

در دو بلین بون ہلا عہرک ملا ساجور بو

وی کاظم چینی دے قلبی ملی دانی دانہ لے

داقا دلان نیف سنبلان سرکلان منفور بو

و
کس ندی قطہ دسرا کہ کوچہ نازک ورسی تو

مژکل و نیپر کزین مت بی تو

زانم نہ تی بس ید بیضا تو دیری

ورخوشکہ شہیدین خوه کو عیسیٰ نفسی تو

روحی و نہ جسمی زجالی بچہ اشپی

رنگ رنگ تپتہ کتو و شہودی چکسی تو

روزی تولیترتہ بجمالاخوه و برتہ

باللہ ز سرچشمہ اقدس قبی تو

بینہ زچہ نوری و تجلا لچہ طوری

کہ کہ لیرا پردہ جان ملتسی تو

شمسافلکی یاملکی هیترترانم
حوری وبری یاجو روح القدسی تو

جانا جرسارهر و عشقانه ازم قوت
الک بفعان و حرکاته جرسی تو

مایک نفسک من دیتن یته و جودک
دی بیته کوئم هم تو رچی هم نفسی تو

عشقانه مگوزین صفت زیر کین ام
اکیر اقینامه بعینی ومی تو

من کوژنکاران تو کله بلکوه چیش
زانم بچب هرنگو خاری و خسی تو

وی حورسرتی له خوش میوه بر کر
جناته وصالاته و آتش پوسی تو

من کوژنشان شبت بخومان بطوافین
کر عشق دزاینی بچه قست و هوپی تو

می:

مِنْ كَوْمَةٍ يَتَّبِعُونَ قَدَّائِكَ زِدِّي تَه
كُوَامِ زَنِيَاتِيْنَ وَطَبْعِيَّ مَكِّي تُو

مِنْ كُوَزْمَةِ كُنْدَسَرِ زَلْفَاتِه فَرَسْتَم
پَرَوَازِ لَبِي لَمَلَه مَكُو كَر فَرَسِي تُو

يَك دَم فَهَيْتِيْنَ تَه دِهَامُونِ فَرَاتِه
بِه هَمْدَمِ دَر دَانِ كُو چِه فَرِيَا دَرَسِي تُو

مِنْ كُو زَمَه دَل شَبَه خُو دُخُوش تَه بَكُو كُو
كُر كُر بَد وَ لَمَلِيْنَ خُو هُ شَكْر كُو عَدَسِي تُو

مِنْ كُو لُر خَايِيْنَ كُو زَجْجِ رُو وَ كُو فَرِيْنَ
شَه كُو مِي كُن مَانِي بَا زِي فَرَسِي تُو

مِنْ كُو تَه دِي فِي سَرُو رَقِي سِي بَه بَرُوْمِ اَز
كُو مِيْنَ وَيَه زَاغَمِ دَبُرِي زِي مَقَسِي تُو

تَا چِنْد بَجَف بَا دَه بِنُوشِي وَ هُ نَفْسُ دَا
لِي بِدَنِي وَ نِي وَ رَه مِي رِي عَسِي تُو

مِنْ كُوْرٍ قَدِيمٍ اِمْرِي عَشَقَاتِه دِنُوشِيْن
كُوْمِنْ رُ عَشَا قَان نَتِيْ هِر تُوْبِيْ تُو

مِنْ كُوْرٍ شَقَان سَبْتِ شِمَالَان دِصُوْتِيْن كُو
پِرُوَانِه صَفْتِ صَوْتِيْ بِيْ صَوْتِ وَحِيْ تُو

مِنْ كُوْبَصْرِ وَتَوْتِ سَمَامِه تُوْنِيْ كُو
زَايِيْن تِه اَمِيْن رُوْحِ وَمَجْرَدِ قَفْسِيْ تُو

تِه دِرْلَفِ بَتَانِ سَخْتِ مَلَا دِشْتِرِه طَالَعِ

وَلَسَ يَارِي تِه سَحْرِيْتِ وَبِرْتِ بِيْ حَجِيْ تُو

اِيْرُوْزِ نُوْبِرَاتِيْمِ دِيْپَانِ زَرِيْزَادِ لَبْرِيْ

مَجْرُوْحِ قُوْسِيْ بَرُوْشِيْمِ تِيْرِدَانِه يِنَقَا جَكْرِيْ

تِيْرِدَانِه قُوْسِيْ اَسُوْرده شَهْرَادِ يَشِيْرِيْن قَدِه

كُشْتِيْنِه وَكُْمِنْ دِهْ صَدَّوِيْ يَادِشَا وَبَكْرِيْ

وِيْ بَكْرِيْ پِرِ كُشْتِيْنِه اِنَكْتِ بَجُوْنِه رَشْتِه

مَا اَهْلِ دِلَقْتِ هِيْشْتِيْنِه صُوْتِيْنِه مِثْلِ مَجْرِيْ

٧

لے از تہی سرتا قدم یکسو دصوژم دمبدم
وصفین رعنتی از چہ دم نایین حساب و رفتاری

وصفا ائین و عشقہی حسن و جمالا و شہی
نایبہ شرح و مدہ احسن ز نقشی بشری

احسن ز حسادیم دُری شیرینی و کفت و سہری
صد زاہد اپنجستین ز دُری وی نار کا لب شگری

شکر د نافع لیقمانہ وی ریکال دور سیقانہ وی
مشعل د نیف شیخانہ وی ایچی زرنکی فائری

فائریہ نور احقہ حسن و جمالا مطلقہ
برقہ سپید و شفقتہ زہرہ و شمس خاوری

زہرہ و شمس و مشتری من دین الیدیا انوری
زلفا مسلسل عبیری سردایہ حوضا کوثری

حوضا لکونہ چشمہ تہ باغچہ و روضا قدرتہ
ہر دم ز نوقہ سردتہ جہری و طایین عرعی

خبری و دشمن بکاحیر و زبون دل و زبده را منیر
برجا کو حاکم 2 دو میز من دین لختی کنوری

تختی دو میز و بکوران میدان و جوقا کو گران

اصلان و جوت می خوران می دشرا با سغری

سغرد دست سرخوش و مت و قتی حرکت دست بدت

غفلت دو بکوری پرست گنیم بد را بخجری

گنیم بد را یکبران گنم و خدنگا اثران

منز و اشارات و سوان دان دل زنیفا بخجری

دان دل ز برحسنا بنور بر قاتلا یا صدور

لوصوتیم و کوه طو رحت و اقینا انوری

حیاته ما خوش هشتمه هر روز نواز گشته

یکسر زخونه رستمه تیر و خدنگا تجری

گرمین دیشیرین ناز که در بین دوی ریمباز که

چوینه نیف دل کاز که من دار و ظلماد لبری

دگر

دلبرچہ بے حد ظالمہ چا جارک نکت پرسی ملہ

لازم بجالم عالمہ لے پرد ریرت غد دے

لازم بقتلا من دتھ ہیرد ددل ماری

پیکان دجر کا ندا چے بند کر بشوکا عنبری

بند کر گلاب و پنچیان دل ما دینقا کنجیان
بن آہ زدست وان غنچیان کوکد و بکارودین

دمنوسین شین لبان تپر شو برق و کوکبان

ریزا سلسل عقربان کویان لدورا قمری

مین دی لدور بدرا تمام حرفین د مکتوب دالولام

وی پیشروی باطن رقام یغما کرم سیمین برے

سیمین برائے شگری او حور یا نسبت پری

بترنا ز نور دیمازری بیہن ز خلاق و ماوری

بوما و ریشین لے وی خوب و نورین غنچے

بدرا دبر جا حقربے گنگر ز ہر پردی وری

بدره ز قدرت لے دُون اوقاتا سَوَدِ عیون
پورا گرن وی قتل و خون عالم بروینا گری

هر دم بظلمی وی دصونکی قلبی تر جبا خوی تری

لازم دیم من وی گری کس نینه چیتن مہدرا

کس نینه چت مہد ر بکت بس کتیا اتر بکت

خجلے ذری ز ر بکت شفت بکت لند زیوری

شفت بیدار اچوہ گت قستا پرینداری خو^{کت}

د اہر دور شماری خو گت ای سر لقتلان^{مشری}

فتلین سیٹھما ری شفتن آخر بلویدا خوشین

ترخان لد و رسر و لچقین خف بون دطا چبری

خف بودنیف تورا قزل ایلان متاسر میل

کتین و زہرا آیتہ دل ہیز کشتین رنرا^{ری}

کشتہ ام شیرین لے تجلے کین رو روشی

گرا ز سیم چو بے نام زد دل ہیز باوری

او

اَوَنازكانببت كلّي جامك ذكوزدايل
متم ذبر قالويله حتى بروذ الحشري

ولله

پنجوہ ہتم خانے وہم خانے	لات حسنی و شہی خوبانے
کو بہ حسناخوہ ندیری نانے	یوسفی نانے ابرو خانم
وگتہ نینن زبسان سلطانی	بسر و ہیبت و سہمی خوہ پری
تو کو ابرو شہ کر دستانے	بہ طبل خانہ شہی ورہ تخی
کو مسلسل پرنی ریحانے	کاکلے بردہ بسر خال و خطان
زدو حرفان بہ معمازانے	اسم اعظمہ دہنی چل ایسی
چین بہ چین مست بہ بطفوادانے	چہ برات بو وہ بہ بسر و اکمل
خانک لکھ لیکوہ دانے	تو سبباً حسنی زبرا
کو توئے نسخہ کمر دیوانے	چہ شکستہ مسلسل بارب
بہ نشان کو توئے نیشانی	کرچہ پر خال و نشانے اما
نہ بشر نہ آدمے وانے	ای پری حور سرشتی ہر جہت

سر سبک تازہ زحنی دینیت احسن اللہ ترسرا سبھانے
 چہ حدی عقلہ قیاس تہ کرت اقد برہان کو ٹوٹے بڑھانے
 بہ تمنا ز نسیم خاک رہ دا بکین دیدہ دل نورانے
 ننگ پتہ نہ لے باقد نہ تے روح و جانے
 صد ہزار ان راتہ پیکان دین لے لہ درمہ تے در زمانے
 تہ برین نہ گوانین دیا ز نو اکو تہ لہ اخان دانے
 تہ ملا پر دچکو گزمنہ تو وہ پریشانے و پریشانے

و

تو فوقی ابتر کین فریاد دوستی فوقی

زار وضعیف زر کین فریاد دوستی فوقی

پریم

پر زر کین ولک زیرمما چائین و زلف

دائم لیری چائینوما فریاد دوستی فوقی

چاقییر رفتار تہ بوم مشتاق کلذات تہ بوم

لو دور ز دیدار تہ بوم فریاد شردستی فوقی

دور

دوڑ بوم ژوی رفت و جنی ژوان عنوه و گفت و گنی
 نائے بچاقان مین دینے فریاد ژ دستی فرقتی
 دیا بمن ژ بوخام خوزی لچاقان بو حرام
 عمری بٹو حال حرام فریاد ژ دستی فرقتی

ساعت لمن تیک سال بون دایم لردست فال بون
 حرفین دہا تین دال بون فریاد ژ دستی فرقتی
 ابروتنی درہات ایف معنا چو پرتنا ^{شریف}
 یا خارہ لے کینخہ و قدیف فریاد ژ دستی فرقتی

فے فرقتی دل لمن شواند جرحین قدیم دیسا گواند
 بشپشین صور داطواند فریاد ژ دستی فرقتی
 داغین مد دیسا رشن کرن یک کرنواش ^{کرن}
 لے زیدہ نیچ و شنش کرن فریاد ژ دستی فرقتی

سوداوسوس و کیز کوم پرہیستر و خون ریتر کوم
 چندان وہ بوم لے ہیتر کوم فریاد ژ دستی فرقتی

یا الله زنا له وزاریان کوزمین دیوان خماریان
خوناگرین شطاریان فریاد ژدستی فرقی

شف بود نیف چشمین مداحتی بشیر مزکین وه دا
دی پر سحر شاه گدا فریاد ژدستی فرقی

مزکین کودامن افتد ر روحا شین زه هاته در
پیلک لین روون بوون بصر فریاد فرقی

روون بوویدیداراته دل بوغرقا انواراته دل
نارت ژ فرواراته دل فرقی

منت مدلد اراچو دی دیسا ژ نواری خوه دی
سلطان و خونداکاری خوه دی فرقی

رشن کا کلین سبیل چفین
منت مه دیسا غم رفین

لو بولد لب واقین
فریاد ژدستی فرقی

دردی

دردی غدا پریم فرقتہ فرقت نہ جا پر زحمتہ
یا سہل عاشق رُخ دتہ فریاد زردستی فرقتی

ناری فراق و صوہتی اپنا خدا کا نوہتی
پرسنگ ز عشاقان تنی فریاد زردستی فرقتی

عاشق اوں ہر دم مین چندیکو رمنین دلبرن
گیبر دل مین بہترین فریاد زردستی فرقتی

یارب بدایدار چو گے مین واصل یاری خو گے
بس صوتا یاری خو گے فریاد زردستی فرقتی

مزدوست سائک دورنگی پر کنہ و مہجورنگی
دیسان ز نوہل ہو رنگی فریاد زردستی فرقتی

آخار یا دلبر ملا بکشتن ز چائو کجلا
دیدار قہت بوہلا فریاد زردستی فرقتی

ای شہنشاہ معظم حق نیکہ داری تہ ہے
سورہ اِنَّا فُتِحْنَا دُورِ مَادَارِی تِی

ہر کاری پیفہ و زکیری عینا ہے ہمت
زہا بے پیکہ تو و کیوان رکیبے داری ہے

دائما منزل لکھا سورا تہ بت برجا شرف
طالع فرخندہ و بختی سعید یاری تہ ہے

سبعہ ستارہ و ننجہ جرج سو گردان پیغ
گردش و دورا عجبے ز خدمت و کاری

ماہتا باد و لتی یک پرتوک شمعا تہ بت
اقتا بار نفی برقک ز انواری ہے

لامعا فتحا ازل برق ز برتا جی تہ دت

کو کبا سعد ابد بچمک ز ستیاری ر تہ

برق بچمک کو ابرو اصد سا جان دت
او کو کفاد لکت ز سرک ز اسرار ہے

دین

رأيتا فحی زبونضراته هرشنوربت

شہواری فرسجا علم داری تھے

ندتی تیریز و کردتا لہر حکمی تہ بن

صدوکے شاخراشا د فرواری تھے

کوچہ در اقلیم رابع ہاتہ تخی سلطنت

پادشاہین ہفت اقلیمان سلام کاری تھے

چینا سلطانیک لالیک باغ تھے

کلشناخا قانیے خارک زکلدارے تھے

ای زامری تے مکرم سوکنت کت بست شمع

سُربری تیغی تہ و مقتول و کار تھے

شاہ بازار چند پروازے ہالائے تکت

نے دینف نوراتہ و دی صید شکاری تھے

شیر پرہیت ددیرت پر بہمی زین

ساعتا عقلت خوایہ دی گوی باری تھے

هر سړی دولت هېی دی هر دینف بنداته به
هر کسی عاقل بتین دی هر دجوکاری ته به

ای دغه آزاد هبت دی چا قیر لطفایه
هر کاستغناد دل لپن منت و باره به

هر کسی قستگ ددل دی قست در کا ه تگت
ای د خاطر ارجو ک به هر دجوکاری به

ای نرد و لخواه حضرت بت زینقا جان و دل
بشهری اهل شقاوت قهر آزاری به

ما بعیش و نوثر شاخ او قدر عمری بت
چند که سالک دد ورنی نیت بر کاری به

هر کسی نرد دل دعا کو و ثنا خوانه به
کرتی قیداته و آرمایخ نو باری به

مدرکه علی ظییری شهیک و صفاتر هشتا
ورنه که عالم بشان و قدر و مقداری به

نرت

قت وداخو از که میله دایم زجان و دل آفہ
هو د بند خد می پیش دست دیداری تے

خان خانان لایمی نجماتہ هر پر نور ہے
کستیا بختی تری بائے مخالف دور ہے

کو کبا سدا شرف طالع دنیف بر جا تربت
راتے تر چرخ بالاسمت مه منظور ہے

انجما چرخا مجد دهر ز داتے تے شریف
کسا نواری تیکن حتی کو تفحا صور ہے

مر زیارت آستان بیت شمساد و لے

داسحر کاہان ز دیدار اشرف پر نور ہے

اختر اثر بردیا غیبی اگر بیتین ظہور

دی پے نصف النهار ورت شباید کجور ہے

هر کاری وز گوینی پیفہ عزم و مہمتی

بے نہایت بر مرادو بے عدو منصور ہے

آیت الکرسی و انعام ہیکل جانے ترین
رایتا فتحی بنصرالم یزل منشور ہے

خیمیا نور اعنایت ظل محدود اترت
سورۃ امر الکتاب مادار حضرت سور ہے

پاؤں نوں شیروان دبیم ہر حاکی عادل توئے
مثل حاتم دایدانے در جہان مشہور ہے

ماجزیری شبہ دار تخت ہفت اقلیم بت

داجکم و سلطنت اسکندر و فقور ہے

مثل جم جاما زین خانے تر زبادہ

دا زحر اشاد مادانما محور ہے

ماد باغ عیش و نوشی ہر بازی ارغنون

کامران و کام بخش و دلخوش و سرور ہے

چند کے شیرین سپرد در بند پیوندا ترین

بند شاپور اترتین داحسروی شاپور ہے

ہنما

ہند کے روز و شفق تک عید و لیل القدرین
جام مدام پر بادہ بے لے نثر میا انکور ہے

بہستی روح القدس عر دی تو پے لے داینے
بنہ وریحان و نسوین و کلامنغور ہے

ہر دردی نعلان فرس بہت براتے لے کفت
چشمہ حیوان ذوی عر دی مبارک فور ہے

مانہ عجمی حضور نوح و ملک ذوالقرنین بین
کبند اچر نامائع صر بہتہ معبود ہے

خاص شریفاتین در بند و دریا عجم
داخلاتین ہر سحر صد زرکش و مخور ہے

گرچہ در دیوان حفت پر حقیرم ثبت مور
چشم من چشمی سیمایا لے مور ہے

ای نروک کوئے سرو پابت د بند اخذ متی
ما بچوکانہ تہ ہر پر کذہ و مقہور ہے

مَالِسَانٍ مِّنْ دَعَاكَوْنِ لِدِرْحَقِ وَصَفَاخَانِ
مِظْهَرِي سَرَاكَلَايَ وَوَكْ دِرْخَتَا طُورِ يَے

هر دم دحی تر تَنَّاوْ نَاسِنَه وَوَقْلِي مَلِے
بے تفاوت قلن ما هر لَوَّ لَوَّ امشور بے

زَاسْتَانَا دَوْلَتِي غَانِبِ بِنِے جَارَكْ مَلَا
دَا زَفَرْمَا مَكْرَمِ دِمَبِدَمِ مَأْمُورِ يَے

وَل

دِرْحَقِي تَقْبِيرِي خَوَهْ مَكْ تَقْصِيرِے
نَابِتِ لِمُغْلَاةِ مِّنْ تَاخِرِے

طَفَرَارِ هَمَايُونِ كُو دِرْ كُنْ طَرَهْ اَمْرِ
زَلْفَا تَبِيَهْ آنِے زَخَطَا عَرَبِے

حَسَانَه تَزَانِمِ بِيچِ شَبِيهِ بِيكَمِ
اَفْ اَحْسِنِ تَقْوِيَمِ لَوَّ هَاتِيَهْ تَقْبِيرِي

۱۲

سترانہ لہیم آیت کبریا پر شہیم
لے نقل وابت بیکرم تقبیری

کر قلب حقیقت نہ پکجا چہرا
عشقانہ کرن زہر و زہرا گہرا ہے

ما قدرت دفعیہ بیت ایشیر طابت
لانع کو بہت صاعقیا تقدیر ہے

بے قدرت سح قوت مخلوق چکت
ممنوع لیک عقل دکت ناثر ہے

نے بسطاط سہی بعد خانہ برت
اسمی نہ در دلد کو بکم مکبر ہے

رمز کتہ تہینے پشہ بیانے بزبان
قادریہ عارف بکرت فقر ہے

بربر بر بولب بر لب و اندام لیک
خونامہ بیار ہے نہ نے بغیر ہے

ذرات وجود اسب وی تو درانی

نایت حسابا فلکانہ ویرے

آتش پرسی وادی عشقین و عجب

دینا تہ پیرس و ہادی ہنہ تکفیرے

محراب دو برہنی تہ نہ پت عاف

نابت کو بچی پت ددما تکبیرے

زانم تہ چہ فرراف قیل کفتہ ہے

جارت دگوے ہیژ ژدز باہرے

تقدیر کو حکمی لیلے جارے کت

قط کس بہ تمکن یدے تعمیرے

صدچین و خوہ ڈا کرتشہ زلفا تہ بچنے

شعراہ و حنہ کو چو بہ حنی چنے

نقشین فدکا کوہ و درن تہ نظمی

تنہا نہ بشر و دگرزن تحسینی

۱۸۴

عشقِ زخدی داتو بخوارے زبیرا
کس دی تو لبارک حوہ بکئی نقرینی

یک سجدہ تہے فرضہ و دینے عشق
بن بر قدمایار مجالی دینے

عاشق کو پیدل فاجباً عشقِ خونہ
آبات یکایک دگرن آہنے

مزل لعل پبار نثار آب جہاں
اخبار پلان نیک بچن دار پنے

لازم بجزوہ آئینہ روح القدسی نو
لو کس نیرین حور پنے آہنے

من حبیب بشر وہی بہ نسبت ہدرن
بہ فن و شفقاً ناز کیا تر پنے

اف رکت فصاحت زبیر سحر حال
احجاز بیان آئینہ بر تہ و پنے

وانالہ و آہن مزدل حج بکرے
وز کہ بدہ ہنسراق سہری بالینے

فرا دوزانت توڑ پرویز پیرس
اطوار غی عشق و سراسر پینے

بے نقطہ نین دائرہ اجانگہ ملا
دور چو دکت دائرہ بانگو پینے ولہ

ای شاہد قدسی قلہ بندی رنقا ہے

تا چند وہ سرکشہ ہمین دججا ہے

بسکین زحیری توڑنو ماورہ کہ

زلفین زعبیری شکہ بائے خم و تاہ

قشتین زخوہ چین چین بدہ برمسک و زیاد

طائین دعصا برشتین زکلا ہے

هریک بھزار رنگ لبرتاہ سماہن

خوری ولف شتری و طائین دعصا

ہی

من جانید بیضای ز عیسیٰ چه خبر دم

من آتش موسیٰ دیدہ کلنا شرابے

لله و رَه تَعْبُدُ و جَانَا مَه جَوَان کَه

مَطْرَب بَد فِی رَابِدَا سَه کَاہ شَبَابے

عَقَامَه ذَبْر مَوْج و عَجَاجِی بُو یَه دَرِیَا

دِی زِی رُو ز بَر کَت مَه بَد سَت هِنْد عَمْرَا

نَه چِرَخ سَبْهَرِی بَهْوَا یَا تَه و مَهْرے

سَر کَشْتَه اَوْ ذِی بَمْرَا مِثْل حَبَابے

مِن رِی زِ سَر اِبْر اِبْر اِبْر بَر و مَن کَر

حَتّٰی اَبْدَا و تَشْنَه جِکْر مَادِ سَر اِبْر

وَز کَه بَد نَانَه کُو سَرِی نِی تَه سَمَا

بِر حَل کَر نَه مَسْئَلَه فِی فَضْل حَطَابے

جَانَا نَه شُکُوبٌ بَمَه دَت عَیْن حَرَابَه

فَتَوٰی وَه نِمَا حَاطِی شِیَا شَرَح عِبَابے

مفتی مہ محی و نایہ و نئے قول قد پین
باور تہ نین کہ بدہ بزچنک و رہا

برڈامہ چہ بازی بنیتن مہ ڈساری

بندین ڈسوالے و کشادین ڈجوا ہے

سرپوش و قبا با من و تسبیح و مصلا

وڈا بدوینین لہے فہ پردہ قبا ہے

منت کوڑ بنجو خوہ و طالع بنصیبم

حسنا تہ ایر و زراچویہ نسا ہے

وڈا بدوینین وہ میکدی دہ پزینی

عمری مہ عزیزی بخدی بسکہ ستا

یا پے خوہ زیارت ہمدی یا سوشیری

دستی خوہ ماہیتیسہ بے پردہ رکا ہے

ازچومہ سرانے کوئین قد لہما

کو او نہ ملائے میہ بے پردہ بلا ہے

دعا ہینا

و لہ
زما بیناد و ابرویان دینم قاب قوسیے
تعا ادرینے رمزی چہ رنگ آفتہ ما بینے

بے نوین لیر صادان کو کتاب گوشہ آبادان
سراسر قاف تا قافہ رموز احکمت العینی

بقاینین زبوتشتے حق کنگی بدین پستی
دعشقان پری رویان ورن دنیا کو بے دینی

برقائیر و الماسا بتیر پرن دشہکاسا
سراسر اہل دنیاے دصورن طرقتہ العینی

ملا بآسدے دوری بفرنگی بفرطوری
نشان داوگے نشانے کس در امین وی بجزینی
شیخ احمد

بحسنا احسن التقوم بظاہر صورتہ دانی
نظرکے حکم الاسماء دباطن عین مرآتے

تیا بوسا سہن سنامہ پیری بون و بالانے
لعلی البغ الاسباب اسباب السہواتے

رَبِّ تَقْوِيمِ انْظُرْ كَيْ سَرَّ سَجَانِي
فَهَذَا الْوَجْهُ مِنْ اجْلِ بَرَاهِينِ وَايَاتِي

كُوْنُوْرَاعِشَقًا لِمَعْدَتِ لِطُوْرًا قَلْبِي حَاجِدَتِ
دِيْرًا بَرِزْخِ الْاَسْمَاءِ يَا تَبْدِ اِيَاتِي

نَشَانِي طَرَفِ طَفْرَا يَا نَبُوْصِيْنَ زَهْرِي سَمَايَانِ
بِعَنْوَانِ التَّجَلُّمِنِ بَرَاعَاتِ لِعِبَارَاتِي

وَلَوْ رَسِيْرًا بِالْاَيَانِ دَكْلًا زَارَانِ سِنِّ سَائِي
بِهَاتِي تَهْزُوْرَةً بَانَاتِ لَنَا مِنْ مِيْسِرِ قَامَاتِي

سَمَايَانِ رِاسَتِ وَجْهِ تَيْبِي شَمَالِي خَاصَهٗ هَلِيْتِي
فِيَا لِلّٰهِ فِي مِيْلَاتِهِمَا مِنْ عَطْفِ بَانَاتِي

نُوَايَا مَطْرَبِ وَتَأَقْعَانِ اِقْتِهٖ جُوْرَانِي
فِيَا هِيَا بِنَكَاسَاتِ وَيَا هِيَا بَطَاسَاتِي

زَنَاوَزِكِ نِيْرِكْزَا نَاوَزِكِ دِسْهِيْ دِيْ مِعْجَاوَزِكِ
وَكَمْ مِنْ خَفِيْفِ عَدْلَانِ اِهَابَتْ لِيْثُ غَابَاتِي

هو

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ

هُوَ الْمَبْشُورُ وَالْمَشْهُورُ فِي كُلِّ الْهَوَايَا

زَلَّاسِيْ رَمَعْدُوْ مَه نَا سِي سِيْرَقِيْوِيْ

سَجُوْدِيْ فِيْ تَرَابِ الْمُجْرِمِيْنَ اَعْلَى الْمَقَاتِيْ

بِخِي رَنْدِيْ خِرَابِيْمْ زِدِيْرِيْ فِيْ دِيْ هَانِيْ

چِه هِيْ هِيْ هِيْ دِيْ دِيْ دِيْ دِيْ دِيْ دِيْ دِيْ

دَا قَلِيْمِيْ خِيْنِيْ مِيْرَمِيْ دِيْ شِيْرِيْدَا جِهَانِ كِيْرَمِيْ

وَيَقْلُوْا مَوْكِبِ الْعَشَاقِ اَعْلَامِ وِرَايَا تِيْ

دَعِيْ شِيْخِيْ تَانِيْ مَه بَدَلِ جَرَامَعَانِيْ مَه

لِيْ دِيْ قَلِيْبِ وِدِيْ جِيْرِيْ شِفَاءُ فِيْ اِيْشَارَانِيْ

چِه خُوْش نُوْرِكِ زَلَالِيْ تُوْ دَقَلِيْبِيْ نِيْ شَمَائِيْ تُوْ

وَقَلِيْبِيْ فِيْهِ الْحُبُّ بِمِضْبَاحِ وَمِيْكَانِيْ تِيْ

تَقَاضَاوَهْ دِكْرِيْ حِكْمَتِ كُوْجِيْخِ وِلُوْلُبِ وِيْاِيْنِ

هُوَ الْفَعَالُ لَا تَعْتَرِيْ اَسْبَابُ وَاِلَا تِيْ

اَزْ لَعْنَتِي اَبَدِيكَ اَنْ رِيَوْمِي وَتِيَوْمِي
تَتَقَدَّرُ تَبْتَهُ تَفْصِيْلُ بَانَاتٍ وَاَوْقَاتٍ

تَعَالَى اللهُ ذِكْرًا لِحُكْمِ بَدَلْدَارِي بَدَلْدَانِي
مَلِكِ اِيْرُوْتَهْ كِرِ پَاشَا لِسِرِّ جَهْمِيْنِ مَلِكِهَاتِهْ

احمد الخیر
سیح

اِيْرُوْمَدِي وَتِيَوْمِي حَكْرٌ اُوْدَلْبِرِ اسْدَسْ دِيْبُرْ
تِيْبِيْ دِلْبِيْ صُوْرُوْنْدِ نُوْرِكْ مَنْرَهْ بُوْبِيْشِرْ
مِكِيْ سِيَاهْ خَالِيْنِ دَقُوْرْ رَشْ كَاكِزْ لَفْ چُوْرُوْ
اَسُوْدْ بُوْدْ اُمُّ سَجْدَهْ بُرْ مِنْ بَتِ عَقْدِ اِيْتِيْ

عَفْلَتْ بَسْرِدْ اَمِيْنِ بَزْرْ مِيْرَانِ بَقِيْلْ كُوْعَدْرْ

تِيْرِدَانَهْ دِلْ شَاهِ كَجْرْ بِيْ مَرْوَتَهْ تِيْرِدْ اَجْكُوْ

فِرِيَادْ وَاَقْعَانْ صَدْكُرْ وَصَفَانِيْمِ اِلْ اَفْقَدْ

لِبَالِ زَانِمِ كُوْرُوْزْ بُوَاتَهْ دَرْ سَجَازْ شَاهِ قَدْرَتَهْ
سَجَازَتَهْ شَاهِ جَلَالِ هُوَسْتَايِ بَرِ قَدْرَتَهْ

خَاصَمَاتَهْ دَانِ اَوْ جَالِ دِيْمَازْ عِنْبَرِ خَطُّ وَخَالِ

كِفْرِيُونِ دَقُوْسِيْدِ اِلْمَالِ فَيْرِ اَمْدِي بَدْرِ اَكْمَالِ

لِيْ بُوْنَقَابِ چُوْكَ دَالِ وَاَنْ تِيْكَ بَسْتِهْ دَايِرِ اِلْمَالِ

لَبِيْ

لے بستری بائے شمال چپان سری نور از لال
 فقط کس دین اثر کد شمال مطرب و رده وقت و مجال
 زاری بنائے رانال ساتے و دین خمر احلال
 جاردے سردی قمال زلفین لدودا جبرہتی

زلفین معنبر کا کلین مسکے سیہ رنگ سنبلین
 طاظا بداد ذاق قتلین چین چین بستی سلسلین
 دایہ نسیم تیکہ شگلین لے قتت خالاق فلین ۵
 ابلوق قدرت خملین وی باغجہ گل کھلین ۵
 لے صندلیب و بلبلیان روڈا تہ برجاستنبلین ۵
 غفلت مدی لو خجلین رجمی کہ برصوتہ دلین
 فے پردہ جازک ہلین بائے نقا با ظلمتی ۵

برسی اہڈاری خوہ کہ مجدوب و خال داری خوہ کہ
 بر قہرو ازاری خوہ کہ قستا بر پنداری خہ کہ ۵
 شغقی بدیداری خوہ کہ تیکہ غرق انواری خہ کہ
 لے امر و فر واری خوہ کہ شہید نواری خوہ کہ
 کستی رشماری خوہ کہ درمان ز کلذاری خوہ کہ
 بلفظ و گفتاری خوہ کہ ز لعل اسکرابی خوہ کہ
 لے کشف ستاری خوہ کہ مخور خاری خہ کہ
 حیران رفتاری خہ کہ کستینہ تپرا مجہبتی ۵

وِزْزَدَه جَارِ كَنْتِيَا اَحْتَرِيَا خَوْمِيكِيَا ۵
 بَرْدَه بِمِلْدَا خَرِيَا بَادَت سَخَرِيَا نِيَا ۵
 دَاغِيَا شَهِيْدُ وِصُوْتِيَا دَايْنَه لِيَا وَا نِ تَلِيَا ۵
 كُوْرُ مَعْجَرَا خَرِيَا رُوْح بِيْشَه سَرُوْدِيَا ۵
 هِيْر نَا بِرُوْم قَطْ هِيْثِيَا رُوَا نِ شَفَقَه وُدْ دَا رِيَا ۵
 بِاَللهِ زِيَا لُوْزَارِيَا ضَرَبَا فَرَا قَا مَهْرِيَا ۵
 سِيْهَت تَه نَا بِرِيَا خُوْنَا كِيَا شَفَا طَارِيَا ۵
 نِيَا هِيْر دَخُوَارِيَا چِنْدِي كُوْرُوْدِيَا ۵

چِنْدِي دِيْ نِيْت مَهْرِيَا عَالَمِ لِيَا رُوْحِيَا ۵
 هُوْجِي دِيْ قِيْتِيَا لَبِي تَرِيْفَه وَا خَا ۵
 دَاغِيَا بِرْمُوْ عَشُوْه سِيْهَت كَلَا مَرْجِيَا ۵
 وِي بَاغِيَا خَا رَكْتِيَا اَلْه رُوْعَا قِيَا ۵
 چَانْ كَلَا حُوَا لَمَه دَرُحَق مِلْ بِي بَرْدَه ۵

ساغرِ مدام پر بارہ ہے پر شفق و خوش معاد
 پتھر پر رحم و شفقت ہے ہر لپٹت پر پرواز ہے
 مہجور چاقین شہادتِ صوتیہ ناری فرقت

دردی

دزدی عذابیم فرقتہ فرقت زجان پر زحمتہ
 عاشق مرن ہر ساعتہ یاسہل جا رک دُخ دتہ
 لے لہز افرنگ عادتہ ہرچی د بندید اکتہ
 دی پردت اول اللتہ کاتک دو ان فیارتہ
 ذوق و صفا و محبتہ انجاز نا کہ غفلتہ
 شیری جفا لے دتہ اللہ چہ وی بی مروتہ
 بی ری بعاشق نابتہ وی کتہ دُخ بت غارتہ
 ختے کو دل قیج ذی بتہ انصاف زہر و یانتہ

یار قتہ جان نیغا کرت دامنغزی پیداکرت
 رمزی زردک عیسی کرت یاسحر بوسینا کرت
 زاولمل شکر خا کرت دیسان شہیدان را کرت
 دولت زکوٰۃ نا کرت جارک غریبان شاکرت
 راستی یدی بیضا کرت مسکے دچرخا را کرت

دی خوش بکت احیا کرت شفقتہ یارب را کرت
 رش کا کل طاطا کرت صد حلقہ چین چین با کرت
 ہمیان لدم طغرا کرت امری ہمایون سومتی

عاشق لری نے سارہ بت خاکار یا یاری خوبی
 صد داغ د دل و کلالہ بت خونہ بخوت و کغچہ بت
 دی جان فدا شہت مہ بت جان عزیز فیدا تبت
 دایم سعی و جہد بت طبعی کو یاز لے دی و بت
 دایاز دکل لے پردہ بت فیر ابرحم و شفقت بت
 و کغچہ عاشق دل قبت دل شہتی آسینہ بت
 عشق و جمال زیک زیدہ بت خال اسود و یم قبلت
 پیش برد و نونان سجدہ بت فیکرا بوین صحبتی

ای کو میدانے تبت و کمن دزدانے تبت
 سربند چوکانے تبت بجر و پیکانے تبت
 یغما و مالانے تبت هر دو قربانے تبت
 بیمار مرگانے تبت دانم دفرمانے تبت

حبسی زندانے تبت مشتاق و حیرانے تبت
 صوتہ زعجرانے تبت لامت فحشاء تبت ۵
 دی بگردنیشانے تبت موجه زبرخوانے تبت
 لے لطف و احسانے تبت مردم بچونے حضرے

جگہ

جای بہ لعیار ان ندی خری بخون خواران ندی
 مدان بہرواران ندی وان ری دکذاران ندی
 ریچا و کلناران ندی پوان ڈولی و خادان ندی
 تورمز و اسراران ندی بکوران تو انواران ندی

آزار مہداران ندی لے دست بہ بدکاران ندی
 یک نوکے یاران ندی نیف موخوہ استاران ندی
 تیران ز نو باران ندی و زہ دان لیما ران ندی
 زہری لیچاران ندی ریشین ندی پین طاقی

بہر عاشقان رنجور کے بہت مہم بود کے
 قلبے شکستی خور کے شوٹا برینان کور کے
 شمعان تو دی پر نور کے بزاری خوہ مہم بود کے
 تنہامہ بے دستور کے محرم سرائے خور کے

بوصلاخوہ واقف بود کے ذوی بادہ مخور کے
 دنیف کاسیافر بود کے فیضی لدا بود کے
 بدیعہ ڈرنگ کافور کے دالان زخالان دور کے
 بہر عالمی مقہور کے وقتی تحرکہ باد تے

شیخ احمد

مِنْ دِهِ بِعَفْلَتِ جَامٍ دَكْفٍ شَاغِبِ دَلِكْرِ هَدَفٍ
رُوزَاتِ شَرَفِ سِتْرِ بُونِ خَفِ هَرِ چَارَطْرِفِ تُوْرَاتِقُ
ظَلَمَتِ نِمَا صَبْتِ وَمَا نُوْرَا شِمَالَانِ چُوْسَمَا
لِ اُوْدَمَا زَلْفِ بُونِ جَمَا اِسْنِ سَمَا نِ يَكِ نَسَقِ

دِهَنُ
وَرْدَانِ كَلَا فِ كُورْتِ خَافِ لِمِنْ تَفَاؤُصِ تَوْنِ
جَرَكِ وَهِنَا فِ زَلْفِ بِنِ بِلَا فِ بُونِ دَاؤُ دَاؤِ بِنْدِ كُورْتِ
نُوْرَا بَصْرُ كُفْتِ وَخَبْرُ قَنْدُ وِ شَكْرُ زَلْفَانِ لِسْرِ
خَالِيْنِ دَقْرُ بَاغِ سَمُوْدِ اَبِيْتِدِ دَرِ صَبْحَا بَحَقِ

مِنْ زَمَهْرِيَانِ پَرِيَا لِيَانِ شُفَطَارِيَا چَمَكِ وَمِيَانِ
وَرْدِ كُشْتِيَانِ زَوَانِ نِيَكِيَانِ پُوَانِ تَلِيَانِ خُوْشِ كَرِيَانِ
كِرِ شَفَقِ مِيَرِ اِيْخِ بِيَرِ بَرْدَانِ مَرِ پَرِ كُوْمَا اَسِ پَرِ
كُهَا فَعِيْرُ دَلْفَا حِيْرِ اَقِيْتِ شِيْرُ دَا لِيْ بِيْچُقِ

اِيْ مَشُوْرِيْ دِيَا زِيْ نِهْ بَسُوْرِيْ بِيْ جَانِ بَرِيْ
بَا قِيْتِ سُوْرِيْ كَا فَا بَرِيْ لَازِمِ هَرِيْ دِيْ اَوْ زِيْ
طَلِيْ بَرِيْ نِيْشَانِ بَرِيْ تِيْرَا قِرِيْ مَرِكِيْنِ بَرِيْ
عَشَقِ سَپَرِيْ جُوْرُ بَرِيْ اَقِيْتِ دِيْ سُوْرَا فَلَقِ

مَنْ دِيْ

مین دی زَنُو یارین دِنُو بے سوندا او بِنیم بے درُو
 مَه دِقو سی بوی تُو شیطان لَو نائے مَسخُو ۵
 هیت تر رَوان تین و کَر جَوان تیردان مَه و ن دشن ابروان
 دل و لَد کَوان بَر کاشوان سَر لَووان بَلکین و رَق

بَر ناسپال دینا بحال اعراب و ذال قوس و هلال
 نعتی جلال جاما زلال خرا حلال صحبت بحال
 از طلبیا ابا حیا تے بون تیا کوز بادہ یا
 جاما خویا بو عشویا یار لو پیا پی تین سَبَق

یارہات مست صبحا الت من دست بدست دی جم دست
 کاکل دست طایکتر ست فیر اشکت نیشا نقت
 اولب شکرہات دَر دَر طائین دِر دَر اَصو ر و زَر
 خالین دِق دِلِف جَو ن سَر لَملان سَحَر لے بُو عَرَق

جانے می ز قالو نیلے بندم و لے دیوی کا کل
 لکا بلکین کل دیوی هیکل او نیکہ لے جار کھل
 بَر دُو سَتور دایے قصور بیتن ظہور دیا پنور
 نور اعفور خالین دِه و ر جا ما طهور لملین شفق

صباح الخير حاتم شہی شیرین زبانہ میں
 توبہ روح و روانہ میں بیت قربان ترخانہ میں
 تعالیٰ اللہ چہ ذاتہ توجہ وی شیرین صفاتہ تو
 نوک قد و نباتہ تویقین روح و حیاتہ تو حیاتہ و راحۃ جانم صباح الخير یا خانم
 و رہ و زانیہ یا جان بنیم بون و بالائے

صباح الخير مستان جیبا حاتم بدستائین
 خمار و می پرستائین تویہ مقصود وقتائین
 زم مقصودان تویہ بسن بسین برچرخ اطلسین
 برشتوزن مقوس من زعیوی تہ نفیث کسین

لوہو آہنچہ لہو آہنچہ لہو آہنچہ لہو آہنچہ
 لہو آہنچہ لہو آہنچہ لہو آہنچہ لہو آہنچہ

ذوی زلف ذوی بندی دایم گڑ پیوندگ
 سینہ چٹھی پی زندی تہ صوتم شہتی قندے
 شبہ شمع و شام از ڈرجباتہ لایم از
 ضعیف و کھلام از صفت کویں دکالم از
 قبلہ ابا فغانم صباح الخير یا خانم
 و رہ و زانیہ یا جان بنیم بون و بالائے

بیلبل راشف و روزی لٹوی ترح و بشکوزی
 آفہ ماشفق روزی تہ صوتم شہتی دوڑے
 کوڈ و رم از ذوی ہوہی تہی جارک لٹو شودے
 زوادی ایمنہ طوہی تجلا کوزیف نورے

لوہو آہنچہ لہو آہنچہ لہو آہنچہ لہو آہنچہ
 لہو آہنچہ لہو آہنچہ لہو آہنچہ لہو آہنچہ

ادھن

زحناوی تجلانے یدی بیضا و بالانے
 چہ وصفالیم خبرنامے ول دل جذبیکه دانه
 ہفتیاہم زوی برقم زدر تابج لسرفرتے
 سپیدہ داختی شرتے ول نایچھی فرتے

وردہ روزاھیاجانان بہنیم شرتے وبالانے
 خلیفی نازکہ شنکے صفت حوری پرے رنکی
 برو زبران ہفتدکی دودشتوزن سینہ یسکی
 کشاندن لے نہ وکشاران خدنیکن قوس نوباران
 زرنکی شیرموکادان دشاندن سینہ وکباران

لہو و زہرہ و زلف و مو و چشم و لب و ہنر
 و ہرچیز کہ در عالم است و در عالم نیست
 و در عالم است و در عالم نیست و در عالم است

فکہ جبارک خط و خالان لسروان مسند و بالان
 چوینین و کد و عبدالان بہ بینین عید و سوسالان
 اجازت رکیمہ دستوری پری رنکی صفت حوری
 زینقاظلمت و نورکی بنوشین می ذفقفوری

زرشکاساکو قرقف تے میا نوین مشرتے
 شانک دلبری کفتی طاز بومن ہر سحر خف تے
 زوی جا دنوشم از سحر لوہر بے ہی ہوشم از
 زعائے لو دپوشم از بجان ہرے دنوشم از

زینقاظلمت و نورکی بنوشین می ذفقفوری
 زینقاظلمت و نورکی بنوشین می ذفقفوری

لہو و زہرہ و زلف و مو و چشم و لب و ہنر
 و ہرچیز کہ در عالم است و در عالم نیست
 و در عالم است و در عالم نیست و در عالم است

وَرَّهَ بِبَيْتِهِ مَلَانِ خَوْ شَهِيدِ وَمَبْتَلَانِ خَوْ
 بِشَفَقَتِ كِه لِقَا خَوْ مَرَامُوتِ بِيْدَانِ خَوْ
 مَسِيحًا لِيْمَارَانِ كِسِي كِسْتِي دُورِ شَمَارَانِ
 شَهِيدِ سَيْفِ مُوَكَاذَانِ كَرِيْنِ اَمَاجِ نُوبَارَانِ

لہدیہ از تہ حیدر اہم صباح الحنیف یا خانم
 وروزہا ہیا چاقان بہ نیم نون و بالابہ

سؤال ملا

سلا مین تاخوانے سحرکہ کوہواشتا بے
 نجدت عرض سلطا عبیر و عنبراشتا بے
 بصورت امیر سجانی سوالقابین ذرافشا بے

جواب میر

سلا ما صافی قادر ملا ما بے معطر بے
 مفرح بے مل خاطر پیان بے مکرد بے

ملا صافہ زجا ما خاطر اعطر مہ ہیز زان کوانور بے
 زرنک اینیا جا تہ باطن روشن و
 درمزا کفر و اسلا یقین فرماتہ کثافہ

سؤال میر

درختا ہات درختا ہات سنا برقا تجلائے
 چا مارنک بلختان ہات بفر و زنی جلا دئے
 بن لعلابدختا ہات ز دستہ ماہ سیمائے

اندر

— — — — —

ژرستی شکر آمیزان سراسر فرق مستیمه

سین بو و دل او نیزان بریکان خون بستیمه

ژنورافتنه انکیزان دوازده دست کچمه — — — — —

دورن مارن فین بر بو مه دلما یه و خیالیدا

کوسنبلها کر کر بو دبر کوشین هلا لادا

— — — — — زعکاسکی انور بو شرابامه دپیالادا

شراباناب ریجا شفقو داعقد پروینی

مسلمایه ریجا خطی نازک لئسرینی

غرض شکل تریونما ژنقشی چین و ماچینه — — — — —

مثال صورته چینه غلط مانه خطا کیشا

کوبن دپیولایینه ژبردلفاد و طاکیشا

— — — — — مه دی بو شکل شیرینه جواستادان وه ناکیشا

کوکیشا کاتبه غیبه خطی ریجا لکافوزبه

چہ ایت بو زلار پیه رشاندی قدرت و نور

— — — — — دیا قوامه دی نی بے بنیشانه صفت خودکا

ژنشابا ریجا کاسه بذات از غرق صرفانم

بوی جا بوی طاسه صفت کسرا و خاقانم

ژمهر اعنزه الماسه لئحق دل سلیمانم

سلیمانم از دیبسی سحر دهد بشارت دا
 جواب آنز بقیسی بحال و تر عبارت دا
 بجان از خوش کرم عیبی انماوی افاشارت دا

دما عیبی اشارت کو لَمِنْ عَظْمٍ رَمِيمٍ حَى بُون
 دل و جامه غارت کو دِی مَعْدُومٍ وَ لَاشِئِ بُون
 آدالو خوش عبارت کو مَهْمُومٍ مَعْنٍ وَ نَبُون

تُو مَعْنِیهِ مَهران در سزای تاج
 تَن مَحْرَمِ حَى و سارن ددن پرورد پیک
 دِنالز بشکوه بازن هزار زکاو دها

هزاران بشکوان دنگها ژبک و نیر کوزن نازک
 ژطائ عرعر اشکها گهار و حانه آوازک
 مَسائِلُ و اشْرین رنگها به پرواز اخ شهبازک

دُم شاهین و شهبازی باز و غنچه و غنچه
 چه تیغون بود پروازی و شیرین دامه برنج
 بر مزا سحر و اعجازی بر م ریزا کهر سجان

کهر سجن دحسپدا دوا برو مثل میزانی
 چغی شاهین دقوسیدا کران بود کیشانی
 هلالان گوشه چون بیدا ژسبنل است و چپدانی

دولین

دُوسنہ رات وچ پلڈرے مسلطہ طفرانہ
برات ولیلۃ القدرے ملائکہ صفو سلطانہ

ذبالا کوشین چدرے لبدری تازہ سیوانہ
لبدری کاتبے حسنے نقیسی عنبر اسارائے
سُرنیہ غالبے حسنے بنیشان دحسن ارا
نظر کو طابے حسنے کو دلبر دل بری خار

دل بت صید شاہینا یقین دی دست ڈی بردین
بناز و شیو شیرینا سُرن دی شہد و شکر دن
د توڑا ہیرین چنان ز قدرت روح پروردن

بقدرت تقطیانوی کہ کسوت بولنیشانے
دنور آتشی طورے چہ شوقک دایر پروانے
ز صہبا یار فروری وی آتہا تہ فجانے

زغے نوری زغے ناری مہ موسائے قسراپنا
بروزی رات چہ طارک لہیری دل قسراپنا

بہر نفس جباری زاکر من نفس اپنا
زاکر من نفس ہلبو زرخسار اشرف روز
ز بو من حل مشکل بو بر من امعجز اموراک
دنار و نور کا بل بو ز برق او جہان سوزی

سینے پر قاجا لگے ملک ہشتن لادم دا
 کو رمز اژن و بالان برو سک دھت عالم دا
 برات اذرتا دا بے مجرم مہر و خاتم دا

کے بے پردہ محرم بت ندی بے پردہ و کٹنے بے
 رباب و چند ہمد بت عبارت مستی و می بے
 رد سند اجام و کے جہت ذرکنا پینیا غیبے

دے اپنی من زانے کو حکمت تبتہ تعلیم
 د حریفن تازہ نورانے کو افتیمہ تقوی
 ذبالا طور انسانے نظر داسا عدنی سے

شفق داسیم اندا ہے ذبالا پرتو و نورے
 پکڑا پینیا جا ہے زدستی و مجبورے
 تو جارتک کہ دہ پیگا زما ی و عود و سنورے

بقانون کہ دہ مریخی بزنے داسرا ساران
 ز حکمت تبتہ تدوی بعینہ معنیار ازان
 بدافع عشق شیرینے درت طیریمہ پروازان

د پروازی ہمارن کین مہ سرد اتاج اقبالے
 سہا سروا سہی شنکین سرافرا زین بیامالے
 لبر پے عور اران کین مہ بوقلمت شرے دالے

ایرے

دریدا خالک در کام بلا اول زخم خالک
بلا بے پایر و جام بلا چو فرق افلاکے

شکار در خوری شام زوی بندم دفتر ایگے

اگر بندم د بندیداد قید اشاہ شہبازان

دوسرے چہ د زندیداد گھستن یکدشی بازن

د دستی شہلو نندیداد بشاہین درم بازان

بشیران رم بازم درمزا قاب تو سہ

ہمتے کلنے رازم د با بے حکمت الصینی

ملازم حضر لازم بذات دیت زبانی

زمانی بذاتے چت کو دا واصل بہ مجبویہ

ز تنہاری صفاتے چت اگر دی مت و مجذوبہ

بظفر ایک ذراتے چت بہر و امر و منصوبہ

د منصوبوا و صالیدا بلا صر ب مقامت او

د بر قوسی ہلاک دا ز فیروزی بجامت او

د اسرار اپنا لیدا د فمکن مقامت او

د ختام ختامیدا غرض مہر اشہن شاہ

خط و خالین د جامیدا نشا اسم اللہ

د بختازلف و دامیدا ملا یقہ کو تا ہہ

داقلمی سخن خاقان روان بخش و شکوریزی

ژنیکولا و راقان بجا از عنبر آمیزے

ژسیمین ساعدو بجاری هر کهریزی

بغواصی بستماری تدرائین زبجرینے

ز شعراته شکر باری زمصری تا بقزوینے

بدقت بین صد شعاری دینی طرفه العینے

زبجرا قلم ما میران بغواصی کهر چینم

دبجی شرح تفسیران تودریایا و ما بینم

زمیر و بکلین جیران غلام میر محمدایم

دزلفا لفظ و معنا مه کینا سازه شمشاده

ز فاملا و انشائے مه لوجی دل نما سادہ

ز حسن رو لکد دانے کوشخ احمد مه استادہ

بکلمه فقه طیران

و شیخ احمد الجزری . فقه

سلامان حقیری صد فک توفیقکن

ایرود جزیرے حقہ لیل کن

کوژد رباتیرے درمان هی لیکن

سلاجینی

م

سلا میں ملائکتان بحد و بچین

شہت ائیت دنطا زمرالمیم و جی بن

ہلاکین زرحمتان درما زلام و پین

فقہ

سرتبالام و بیان نادم بجیاتے

معدن الدیان دبارین نباتے

م اظہار کین معینا زحسانت و لائے

زفقتے بت و لائمان مہ سینہ بجانہ

تعیان فان صفاتان تجلاد قلبی میہ

دغید و شف براتان زوارمہ سجدیہ فقہ

سجد یا شکری جبارک فرضہ دو صالے

زبردہ پے نہ ستارک لبر و جہین ہلائے

م احسن اللہ تبارک زسراوی جمائے

جمالانورین صافہ دو جہین تجلانی

بجین خوہ کثافہ ظہیر ددن معنائے فقہ

حایمان

حم عشق کما جی درمزا معنائے

حیت حفت حم ان نقطیان لے پیداکن

اسمیت دو طاسیما میمان زنی جڈاکن

باقینہ جم جیمان عشق زنی پیداکن

س

حَفَّتْ خُمُ تَرْبَادَه دَمِينَا قَدَمِ
زَخَا كَوْمَارَادَه عَنُورِيْتَه جَامَا حِجِ
لُوحِي دُونِ صَادَه لُؤَيْفِي دَا قَلْبِي

فقہ نور

ساعت خرا از ل قلم ذی آنرا ند
دارتہ لوحی اول رزق ونصیب قدر اند
او بومراد امسئل نقشی مجاز پے صور اند

س

نقشے مجاز طلسمہ مظهر زدن کمر آتے
صورت لبالب اسمہ معنای تجلاتے
حرفین نورین جسمہ کافہا یہ دایاتے

فقہ

کافہا اسم کورہ طغرایہ دتتر پے
جسم کورہ طورہ اجمالہ دتفصیل
جمال عین نورہ گوگبہ د قند پے

س

کوکب ربیم بشہ نور امتزہ تے
چہ حسنلہ مصورہ اسمک زین اللہ تے
یقین بچوہ مظهر چرخہ صدخر لہ تے

فقہ

خر لہ بین حجابہ ستار تکت جمائے
عوری دشر نقابہ ندیکم ذی ہلالے
پروانہ لود عذابہ محبوبہ زشمالے

سما

شمالِ عینِ نوره سنو قر لہر ستار تے
 پروانہ بے دستورہ دچرخا سجادارتے
 خیران سراغفورہ لوجان فدا یارتے

یارِ حقیقہ خالقہ داچین جا فدا کفین
 راستہ امین صادقہ چہ زند بنو نا کفین
 تخبہ لطیفہ لائقہ دباغی ارم دا کفین

باغِ زُبورِ قلی یازدی دیوی ظہور تے
 دِشپیدہ شفقِ مظهرِ عینِ نور تے
 پرتو زحسِ حقِ داعکس بے قصور تے

عکسِ زحسِ دابین دوجہانِ کجوبان
 لجا لکی نامین زستراوانِ مطلوبان
 فریقہ بر کہ دنا لہن کہ دختو دوپن زو صلاحوان
 فریاد زردست فرقی دورین سلطانان
 تیژن زلون برتہ ہیبت و سراجانان
 روزمہ ہایتہ شرتہ دی مین بکوفانان

کوفانین ز مہداران بے جدو بے اژماران
 تیر تین زوان ہساراً صد جا ر صد ہزاران
 خد نکین دنو باران نہیں و خف د باران

—

بِهَيْبِ لِدِلِ دَرِشْتَنِ تیرازِ سِیَه کوشان
دو میز بفضب دکشین لقتلامه بی هوشنا
ز عین قوسا دوشین خدکن اسود کوشا

دو نون دسیار کن برمه کیشان

در بین وان خدکن لقلبی مه دروین

عاشق د دست نه کن ز داغ و زجر و اینا

—

د عین مه پردکن خبر نای کون

بیکان در ب لکن پناقم ز برصون

فق

کاندازش قایلن کز مه لیل جوتن

کرمین عین صادان باشارت ورمز و سرن

کشاندو کوشه بادان محبوب تیرا فرن

تیرن دو جلادان باطن لیدل دفرن

—

آفرین جوتی بلاء برقن ز سماوات

شمه زجر خاکه هاتینف مرآت

انسان لصورت مک یان حوره رجناة فق

حوری تیک جابن بری دت کات

حمی زرنک چراین بنزیک شمس و طائ

ز شومان خویا یابن ز حسناوی کلبان

مغزی

—

شومن زدیما زری عقر بان دذب لیلدان
 خورشید و منہ مشتری پروانہ دمقا بلدان
 انسان لیکل پری یان حورہ صوت ولدان
 پیور یقین خالین دعقد اثریانی
 دوروزن دوریلان دیدیا ویلانی
 بیوصف و بیمثالن دمنین دشرکھا

—

برمز و کفت و سران نبات لیف درین
 عشون لعل و دران لولو شکر دبیون
 همزین وان آفران عاشقان دبرین
 عاشقین لب و لیغان سائبان ساز خودیرا
 سکوایه و سیفان بلکین ذریف و زپرا
 حرام خواشیفان لکی محبت فیرا

—

کسی کو یک یقین صوت بالفتی
 سفان کو خوتین ز پیرا محبتی
 مہر دار پے پیش دوصل و فرتی

فراق تیک خرقہ صید زبرہ خیال
 توایہ و زحمتہ بیل زوی جمال
 کوپن خونا کتہ دورن زوصال

—

رحمتِ بِنِ وَصَلَا عَاشِقُ زِبْرَجْدِ
لَوْتِ بَدَدِ وَحَالِ زِبْرَقَاشُ مَعْبُ
دَمَاهِ زِبْتِ شَمَالِ نَظَرِ كِه پَرَوَانِ

فقہ

پَرَوَانِ لَوْدِ مِرْتِ خُو شَنِسَه اَوِ پَرِ پَرِ
ضَمِيفَه خُو نَا كِرْتِ تِزَه بَرَقَا اَفِ سِنِ
دِ پَرْدَه نَا صَبِرْتِ دَا بَرْتِ كَلَا دِ پَرِ

—

پَرَوَانِ لَوْدِ صَوْدِی زَلَمِیَا جَدْبَانِ
فَدَا دِ كِتِ رُحِ وَرِی دِ كَشْفِ وَی سَحْبَانِ
كُو دَا زَنُوفَه نَزِی بَا قِیَّتِ بِحِیَا نِ

فقہ

حِیَا تِ یَقِیْنِ وَصَلَا دَوْلَاتِ بِنِ لَاتِ
مِرَادِ كُحُو اَصَلَه تِ كَدَا بِنِ صِفَاتِ كِ
زَهْفِ بِنِ فَضَلَه وَ لِحْدِ پِ سِتِ دَا تِ كِ

—

وَاحِدَا دَا تِ كِ فَرْدَه تَجَلَّی بَانِ صِفَتَانِ
بِعِیْنِی دَلِ نَظَرِ دَه حَمَلِیْنِ تَعِیْنَاتَانِ
تَه وَ هَمَّ بُو یِ پَرْدَه بِه اَسْمِیَّتِ وَ لَاتَانِ

فقہ

لَا تِ صَوْرَتِ كِ حَقَّه زَا سَمَا یِ رُو حَا
لِبَالِ بِنِ مَحْمَقَه لِنِ كِ كَشْفِ جَبَانِ
لَا هُو تِ مَطْلَقَه دِنَا سُو تِ اِنَا نِ

انسان

انسان پین ناسوتہ کوھر دنیف صدقہ
 ز عالم اجبروتہ شمسہ ہا شرف
 تنزل ز لاهوتہ محبوبہ جام دیکھے قصہ

کفا کوزہ و طاسرتے نازک و سپی زند
 قدحاً مینا خاسرتے بی طالب چند
 قدحون بدستے راستی مدحین محبوب خونند
 وصفین و محبوبان لداعین کل حیات
 قوتہ ز بوقلوبان کلاب و قند و نبات
 ز نفیامدحین خوبا عاشق چذباتن قصہ

عاشق بوصف و مدحا دفرقتی دصبرن
 نسیم روان ترحان بیل خوہ ری دگون
 خون دی دربت زجرنا لیشکل دمرن
 بلبلیں وی کلشی زانلہر دیرن
 حتی کو در ز مینی زمعدن داویرن
 حرفک ز وصفانہ عالم ناپیرن قصہ

جماکن تیک عالمی حمیان بہ اشہاد کن
 حرفک ز لوحی عہد بسوح و بسواد کن
 ناپتہ بر قلمی بجران بمداد کن

توسی ہمالے ہلالے کیشہا ^{سبح} بترناہ پشنگی بہ درکنی مہشہا
 ماری عجبیری بیسیری خوشہا عینر لفاہ ر طرفان لہ مشہا

شہنا و خرائے کو و جارنی دا ^{سبح} جاما ز شرایے بکلابے تھے و
 صد ہنسہ قربان بہ مطربان نے دا دور ہا نہ طلسمی و پیسیمی تھے و

بترناہ پشنگی بچ رکنی وہ خرائے ^{سبح} قدیشگری تنوہ پر ہر ماہ نہا
 جاکت بچشتا پکھشتام غلابے دا قہج ملائے پر یا ئے بسلاہے

آخا قدمہ ما سیرمہ ^{سبح} وکت ساہ پیائے لہر بان شکرہ
 ہر کفتمہ ری رے زگرارہ کدازم و ائمہ سئلو کا تنوہ رجو کاراوی و

پہتر ام ز جنابے بہ بچا بے تہ قد این ^{سبح} سر وادچن او د بند اہوہ د این
 حیرت تو میر و فقیرن و کد این زانے ز کبانے خونہ بجانے خود قد این

خلا

خَالِئِيَّةٌ مُشْكِينٌ كُوبُورٌ نَقَطَةٌ نُؤَانٌ رَبَّاءٌ
وَلَكِ اسْمٌ وَطَلْسِمَانٌ بُوَيْرٌ تَعْوِينٌ عِيُونَانٌ

چشمین دسیہ رادِکِن فِئْتَه وَخُونَانٌ
رَبَّاءٌ لَوْخُونٌ زِدُو جَانَانٌ مَه دِزِیْنِ ثَبِتٌ عِیُونَانٌ
مَه زَائِتِ کِبْرَاکُو بَطْفُرَاوَه کَشَانْدَه
اَعْرَابِ بَزِیْرَاقِ کَشَانْدِی وَرِشَانْدَه

سِیْمَابِ رِیْمَا چُوَه دِ سِیْپِدَه رِشَانْدَه
رَبَّاءٌ اِیْلَانِ قُوِشَانْدِی بَعْبِیْرِیْفَه وَرِشَانْدَه
پِیْغَامِ وَبِشَارَتِ بِاِشَارَتِ مَه کَشِئِی
نَازَلِ زِرِیْ سُرِ پِرِی حُوِرِ سُرِی

رُزَادُ وَهَلَالَانِ خَطِ وَخَالَانِ قَدُ وَوَقِئِی
رَبَّاءٌ نَادَمِ بَشْمَالِیْنِ بَشْپَالِیْنِ دِ بَهْئِی
یَنْکِی قَه دِشْنِکِی بَدِ رَنْگِی وَه کَشَانْدِن
صَد تِیْر خَدَنْکِی بَجَه رَنْگِی تَرِشَانْدِن

سہ سنجہ بہ شکنجہ تہ وکتہ غنجلہ لدان
ہستی وہ پیمستی بلہ فیرا ہرستاندن

ریا ہے
اللہ چہ ظریفی چہ لطیفی چہ شبالی
قبیحی و بغیحی و بنازی و دلالی

زانے مشف و روز تو بشکوز خبا

دائم ز حینا لاخوہ پسا لاند لبالی
برہمین تہ بھفرا نہ سری و عوانے
سنبل ز طرف آتہ سر غوغائے

دائر ز دہلے ریش بکن بیغانے
فرما بد ز دستی تہ شہرین شہلائے

ریا ہے
اللہ چہ شہرینی چہ بنانے چہ جانے
محبوب وہ کہے دینہ و پیرم بت و لانے

یا صورت رومی و تو یا پرتو دانے
دہدار تہ پرتو دینہ لیز ہارہ تو آنے

نہا

رندی بخوہ قندی و شرینی و شبالی رباعے
تیجی و بیجی و بناری و دلالی

محبوب لختی و برختی بخوہ بجتے
عمری تر مرابت صد و دہ سالہلا

فرد
سرد فتر و صفین تیرہ دیبا جہ دل
یک قطع ز لطفاتیہ سراجہ دل

فرد
ذگری تر تکت تر و ضیا مجہ دل
طیری نفساہای و ہیا ہجہ دل

رباعے
سرپوش و قبا با من و عشق و می و جام
جاما کو نہ ببلکہ بتی ببلکہ ختام

شاہد نہ بستی بکریت بخرام
او بادہ حرام مہ دو صد جا حرام

رباعے
پا بوسہ مراد امہ دعیدان
مخروم نگہی ما ز مراد اخوہ مریدان

قربان تَرِیمِ مِنْ بِلَهْ اَرَمَاجِ جَویدان
اَمَّا رُخْدِیْرَ امْبَه هَمْرَهِ پَلِیدان

بای
اَمَاجِ خَدَنگِیْنِ تِیَه مِنْ شِیْشَه دِل
دَائِمِ افَهْرُ مَرادُ وَا نَدِیْشَه دِل

اَتَسْ دِر شِیْئِ قَبْسِیْ شِیْئَه دِل

هِنْدِیْ لِحِیَایِ وِ دِر مِ تِیْشَه دِل
زا چند جقط
مربح بر غنل

نَوایِ مَطْرِبِ وِجَنگی فَعانِ اَقِیْئَه خَرَجَنگی

وَرینِ سَاقِ حَتی کَنگی دِشَوَد دِل رُغْزِ رَنگی

حِیَا تَا دِل مِیَا بَاتِ بَنوینِ دَا بَمِشْتَا قِ

اَلایَا اِیْمَا الشَّاقِ اَدِرْ کَاسَا وَا نَا وَا لَهَا

کُو کَاتِبِ رِیمِ جَد وِلَاکَتِ شِکِستَه خَطِ مَسَلِ کَت

رُیْئَه حَرْفَانِ مَفْصَلِکَتِ کِیَه وِ مَشْکَلِ حَرْکَتِ

دِزَا نِ رُو دِ وِ عُو دِ اِدِل چِطَا فِیْ سِرُو دِ اِدِل

کَر خَشَقِ اَسَانِ نَمُو دِ اَوَّلِ وِلِ اَفْئَا مَشْکَلَهَا

نهم

ڈمہراوی شفق سعدی شیرین لعل اشکو وعدی
 دنالم شبہتی رعد سے عجیبم از روی جعد ہے
 کہ دلہ اتاب چپیش بہ کفری میسر و دیش
 ز تابے زلف مشکینش چہ خون افتاد در دلہا

دِیْ طَائِقِ دِیْ خَانِی مَہ عِیْشِ وَاِیْمِنِی خَانِی
 کِی دِست دَاذِ دَوْرَانِی نِہَا لَکْ فِی کَلِستَانِی
 در آغوشش چومی آرد کہ از دل جانش سپارد
 جس فریاد مبدار د کہ بر بندید محملہا

مہ راز ادل ز بر خاک گشاںد آخربند نام
 زرنکی سعدی وجاہ ز شہرت ز حین عا
 بدنک و بانک و آوازی دبیرت تعویصا ساز
 صفان کے ماند آن راز کزوسازند محفلہا

دِیْ ظَلَمَاتِ وِ دِریَا زِ مَوْجِ قَطْ خَبِرِنَائِی
 شِکْستِی کُستِیَا بَائِی عِجَابُ خَانِی شِغْرَائِی
 ز حُرْفِ مَآہِ وِ سَیْلِ مَآہِ سَهَابِ دَرِ شِکْلِ فِیْلِ مَآہِ
 کجا دانشد حال ما سبک باران ساحلہا

بقرانے باایاتے اگر پیری خرابا ہے
بے سجدہ پننلا مریدی از پتی قاتے

مرید پیر پیر بندو ز فرشتے بندو
سزا کت نہ خبیر بندو ز راه و رسم لہا

رُحَافِطِ قُطْبِ شِیرَازِی مَلا فہم اَز بَگی رَازِی
اَو اَز نَے وُ صَا زَکے وِ شَکَتِ بِنَدِ بَر وَا دَکے

تَرَد مِن جِبِّہِ صَفْوَا لِاِہْلِ الحُبِّ الشَّوْکِ
مَتی مَا تَلِقَ مِن تَهْوٰی دَعِ الدُّنْیَا وَاہْمِلْہَا

قد تم دیوان ملا احمد الجزری
فی ید العبد للسیّد

۴